

Официален вестник

C 64

на Европейския съюз

Година 51

Издание на български език

Информация и известия

8 март 2008 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	IV Информация	
	ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ	
	Съд на Европейските общности	
2008/C 64/01	Информационна бележка относно отправянето на преюдициални запитвания от националните юрисдикции — Допълнение вследствие на влизането в сила на спешното преюдициално производство, приложимо към преюдициалните запитвания, свързани с пространството на свобода, сигурност и правосъдие	1
2008/C 64/02	Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 51, 23.2.2008 г.	3
	V Обявления	
	СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ	
	Съд на Европейските общности	
2008/C 64/03	Дело С-152/05: Решение на Съда (втори състав) от 17 януари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Членове 18 ЕО, 39 ЕО и 43 ЕО — Национална правна уредба — Условия за предоставяне на субсидия за построяване или придобиване на жилище за лични жилищни цели — Жилище, което трябва да се намира на територията на съответната държава-членка)	4
2008/C 64/04	Дело С-299/05: Решение на Съда (втори състав) от 18 октомври 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз (Жалба за отмяна — Социално осигуряване — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 4, параграф 2а и член 10а — Приложение IIa — Регламент (ЕО) № 647/2005 — Специални обезщетения, получавани без вноски)	4

Цена: 18 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2008/C 64/05	Дело С-6/06 Р: Решение на Съда (втори състав) от 22 ноември 2007 г. — Cofradía de pescadores „San Pedro“ de Vermeo и др./Съвет на Европейския съюз, Комисия на Европейските общности, Френска република (Обжалване — Извъндоговорна отговорност на Общността — Принципи на относителната стабилност, на правната сигурност и на оправданите правни очаквания — Допустимост — Частично неоснователна и частично недопустима жалба — Насрещна жалба — Искане за частична отмяна на решение на Първоинстанционния съд, доколкото с него този съд приема, че не е необходимо да се произнася по възражение за недопустимост, подадено срещу иск, който е отхвърлен като неоснователен — Липса на правен интерес — Сила на пресъдено нещо)	5
2008/C 64/06	Дело С-37/06 и С-58/06: Решение на Съда (трети състав) от 17 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg — Германия) — Viamex Agrar Handels GmbH (С-37/06), Zuchtvieh-Kontor GmbH (ZVK) (С-58/06)/Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Регламент (ЕО) № 615/98 — Директива 91/628/ЕИО — Възстановявания при износ — Защита на говеда по време на транспорт — Подчиняване на плащането на възстановяванията при износ на говеда на спазването на разпоредбите на Директива 91/628/ЕИО — Принцип на пропорционалност — Изгубване на правото на възстановяване)	6
2008/C 64/07	Дело С-70/06: Решение на Съда (първи състав) от 10 януари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Решение на Съда за установяване на неизпълнение на задължение — Неизпълнение — Парична санкция)	6
2008/C 64/08	Дело С-211/06 Р: Решение на Съда (осми състав) от 24 януари 2008 г. — Herta Adam/Комисия на Европейските общности (Обжалване — Длъжностни лица — Заплата — Надбавка за експатриране — Условие, предвидено в член 4, параграф 1, буква а), второ тире от приложение VII от Правилника за персонала — Понятие „работа за друга държава“)	7
2008/C 64/09	Дело С-246/06: Решение на Съда (четвърти състав) от 17 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Испания) — Josefa Velasco Navarro/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) (Социална политика — Закрила на работниците в случай на неплатежоспособност на техния работодател — Директива 80/987/ЕИО съгласно измененията с Директива 2002/74/ЕО — Непосредствено действие — Обезщетение за незаконно уволнение, договорено в съдебна спогодба — Плащане, осигурено от гарантиращата институция — Плащане, обвързано с постановяването на съдебно решение)	7
2008/C 64/10	Дело С-256/06: Решение на Съда (втори състав) от 17 януари 2008 г. (преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof — Германия) — Theodor Jäger/Finanzamt Kusel-Landstuhl (Свободно движение на капитали — Членове 73б и 73г от Договора за ЕО (понастоящем членове 56 ЕО и 58 ЕО) — Данък върху наследството — Оценка на имуществото, включено в наследството — Земеделски и горски имот, намиращ се в друга държава-членка — По-неблагоприятен метод за оценка на имуществото и за изчисляване на дължимия данък)	8
2008/C 64/11	Дело С-257/06: Решение на Съда (втори състав) от 24 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Roby Profumi Srl/Comune di Parma (Член 28 ЕО — Директива 76/768/ЕИО — Защита на здравето — Козметични продукти — Внос — Съобщаване на властите в държавата на внос на информация, свързана с козметични продукти)	9
2008/C 64/12	Дело С-275/06: Решение на Съда (голям състав) от 29 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil nº 5 de Madrid — Испания) — Productores de Música de España (Promusicae)/Telefónica de España SAU (Информационно общество — Задължения на доставчиците на услуги — Съхранение и разкриване на определени данни, свързани с трафика — Задължение за разкриване — Граници — Защита на поверителността на електронните комуникации — Съвместимост със защитата на авторското право и сродните му права — Право на ефективна защита на интелектуалната собственост)	9

2008/С 64/13	Дело С-294/06: Решение на Съда (трети състав) от 24 януари 2008 г. (преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal — Обединеното кралство) — The Queen, Ezgi Payir, Burhan Akyuz, Birol Ozturk/Secretary of State for the Home Department (Споразумение за асоцииране между ЕИО и Турция — Свободно движение на работници — Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране — Член 6, параграф 1, първо тире — Работник, принадлежащ към редовния пазар на труда — Разрешение за влизане на качеството на студент или на лице „au pair“ — Отражение върху правото на пребиваване) 10	10
2008/С 64/14	Дело С-387/06: Решение на Съда (втори състав) от 10 януари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Финландия (Неизпълнение на задължения на държава-членка — Сектор на далекосъобщенията — Член 8, параграфи 1, 2, буква б) и 3, буква в) от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) — Член 8, параграфи 1 и 4 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа) — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Фиксирани и мобилни телефонни мрежи — Приклучване на телефонни разговори — Входящ пренос — Ограничаване на правомощията на националния орган за регулиране на съобщенията) 10	10
2008/С 64/15	Дело С-532/06: Решение на Съда (първи състав) от 24 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias — Гърция) — Emm. G. Lianakis AE, Sima Anonymi Techniki Etaireia Meleton kai Epivlepseon, Nikolaos Vlachopoulos/Dimos Alexandroupolis, Planitiki AE, Aikaterini Georgoula, Dimitrios Vasios, N. Loukatos kai Synergates AE Meleton, Eratosthenis Meletitiki AE, A. Pantazis- Pan. Kyriopoulou kai syn/tes os „Filon“ OE, Nikolaos Sideris (Директива 92/50/ЕИО — Обществени поръчки за услуги — Извършване на проучване върху кадастрирането, градоустройството и действията по изпълнение относно жилищен район — Критерии, които могат да бъдат определени като „критерии за качествен подбор“ или като „критерии за възлагане“ — Икономически най-изгодна оферта — Спазване на критериите за възлагане, определени в спецификацията или в обявлението за обществената поръчка — Последващо определяне на коефициенти за претегляне и на подкритерии към критериите за възлагане — Принцип за равно третиране на икономическите оператори и задължение за прозрачност) 11	11
2008/С 64/16	Дело С-19/07: Решение на Съда (първи състав) от 17 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Paul Chevassus-Marche/Groupe Danone, Société Kro beer brands SA (BKSA), Société Evian eaux minerales d'Evian SA (SAEME) (Сближаване на законодателствата — Директива 86/653/ЕИО — Самостоятелно заети търговски представители — Право на комисиона на представител, натоварен с определена географска област — Сделки, сключени без намесата на принципала) 11	11
2008/С 64/17	Дело С-105/07: Решение на Съда (четвърти състав) от 17 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Белгия) — N. V. Lammers & Van Cleeff/Belgische Staat (Свобода на установяване — Свободно движение на капитали — Данъчно законодателство — Корпоративен данък — Лихви, платени от дъщерно дружество като цена за средства, предоставени в заем от установеното в друга държава-членка дружество майка — Преквалифициране на лихвите като облагаеми дивиденди — Липса на преквалифициране на лихви, платени на местно дружество) 12	12
2008/С 64/18	Дело С-342/07: Решение на Съда (шести състав) от 17 януари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2002/91/ЕО — Енергийна политика — Икономия на енергия — Липса на транспониране в определения срок) 12	12
2008/С 64/19	Дело С-421/06: Определение на Съда от 8 ноември 2007 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Fratelli Martini & C. SpA, Cargill Srl/Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Ministero della Salute, Ministero delle Attività Produttive (Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Решение на Съда за обявяване на недействителност на общностна разпоредба — Задължения на институциите — Здравни мерки — Комбинирани фуражи — Индикация върху етикета на точните тегловни проценти на фуражните суровини, съдържащи се с във фуража с толеранс от ± 15 % от декларираната стойност — Забрана за въвеждане на потребителя в заблуждение) 13	13

2008/C 64/20	Дело C-505/06: Определение на Съда (седми състав) от 7 декември 2007 г. (преюдициално запитване от Commissione tributaria regionale di Genova — Италия) — Agenzia Dogane Circostrizione Doganale di Genova/Euricom SpA (Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Митнически кодекс на Общността — Активно усъвършенстване — Споразумение за асоцииране — Предварителен износ на ориз за трета страна, обвързана от споразумение за митнически преференции — Член 216 от Митническият кодекс)	14
2008/C 64/21	Дело C-122/07 P: Определение на Съда от 29 ноември 2007 г. — Eurostrategies SPRL/Комисия на Европейските общности (Обжалване — Определение за заличаване — Оттегляне — Съдебни разноски)	14
2008/C 64/22	Дело C-134/07: Определение на Съда (пети състав) от 10 декември 2007 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Jaworznie — Република Полша) — Piotr Kawala/Gmina Miasta Jaworzna (Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Национално облагане, по-високо за стока, внесена от друга държава-членка, отколкото за сходна стока, закупена на място — Член 90, първа алинея ЕО — Такса върху първа регистрация, засягаща внесени моторни превозни средства втора употреба)	15
2008/C 64/23	Дело C-191/07 P: Жалба, подадена на 3 април 2007 г. от Jean Yves Sellier срещу определението на Първоинстанционния съд (четвърти състав), постановено на 15 януари 2007 г. по дело T-276/06, Sellier/Комисия	15
2008/C 64/24	Дело C-503/07 P: Жалба, подадена на 19 ноември 2007 г. от Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH срещу Определението, постановено на 11 септември 2007 г. от Първоинстанционния съд (трети състав) по дело T-28/07, Fels-Werke GmbH, Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH, Spenner-Zement GmbH & Co. KG/Комисия на Европейските общности	15
2008/C 64/25	Дело C-537/07: Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Social de Madrid на 3 декември 2007 г. — Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Alcampo SA	16
2008/C 64/26	Дело C-546/07: Иск, предявен на 5 декември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия	17
2008/C 64/27	Дело C-549/07: Преюдициално запитване, отправено от Handelsgericht Wien (Австрия) на 11 декември 2007 г. — Friederike Wallentin-Hermann/Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA	18
2008/C 64/28	Дело C-551/07: Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichtshof на 11 декември 2007 г. — Deniz Sahin/Bundesminister für Inneres	19
2008/C 64/29	Дело C-553/07: Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 12 декември 2007 г. — College van burgemeester en wethouders van Rotterdam/M.E.E. Rijkeboer	20
2008/C 64/30	Дело C-557/07: Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 14 декември 2007 г. — LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH/Tele2 Telecommunication GmbH	20
2008/C 64/31	Дело C-560/07: Преюдициално запитване, отправено от Tallinna Halduskohus на 18 декември 2007 г. — Balbiino AS/EV Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliamet ja Põhja maksu- ja tollikeskus	20
2008/C 64/32	Дело C-561/07: Иск, предявен на 18 декември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република	21

2008/С 64/33	Дело С-562/07: Иск, предявен на 19 декември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания	22
2008/С 64/34	Дело С-565/07 Р: Жалба, подадена на 31 декември 2007 г. от AMS Advanced Medical Services GmbH срещу Решението на Първоинстанционния съд (пети състав) постановено на 18 октомври 2007 г. по дело AMS Advanced Medical Services GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (ОХВП), Т-425/03	23
2008/С 64/35	Дело С-566/07: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 21 декември 2007 г. — Staatssecretaris van Financiën/Stadeco BV	23
2008/С 64/36	Дело С-567/07: Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 27 декември 2007 г. — Minister voor Wonen, Wijken en Integratie/Woningstichting Sint Servatius	24
2008/С 64/37	Дело С-568/07: Иск, предявен на 21 декември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция	25
2008/С 64/38	Дело С-569/07: Преюдициално запитване, отправено от Special Commissioners, London (Обединено кралство) на 24 декември 2007 г. — HSBC Holdings plc, Vidacos Nominees Ltd/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs	27
2008/С 64/39	Дело С-573/07: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Италия) на 28 декември 2007 г. — Sea s.r.l./Comune di Ponte Nossa	27
2008/С 64/40	Дело С-1/08: Преюдициално запитване, отправено от Corte suprema di cassazione (Италия) на 2 януари 2008 г. — Athesia Druck Srl/Ministero delle Finanze, Agenzia delle Entrate	28
2008/С 64/41	Дело С-5/08: Преюдициално запитване, отправено от Hojesteret (Дания) на 4 януари 2008 г. — Infopaq International A/S/Danske Dagblades Forenig	28
2008/С 64/42	Дело С-6/08 Р: Жалба, подадена на 2 януари 2008 г. от U.S. Steel Košice, s.r.o. срещу определението на Първоинстанционния съд (трети състав), постановено на 1 октомври 2007 г. по дело Т-27/07, U.S. Steel Košice, s.r.o./Комисия на Европейските общности	29
2008/С 64/43	Дело С-19/08: Преюдициално запитване, отправено от Kammarrätten i Stockholm (Sverige) на 21 януари 2008 г. — Migrationsverket/Edgar Petrosian, Nelli Petrosian, Svetlana Petrosian, David Petrosian и Maxime Petrosian	30
2008/С 64/44	Дело С-21/08: Жалба, подадена на 22 януари 2008 г. от Sunplus Technology Co. Ltd срещу Решение на Първоинстанционния съд (пети състав), постановено на 15 ноември 2007 г. по дело Т-38/04, Sunplus Technology Co. Ltd/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП)	31
2008/С 64/45	Дело С-245/05: Определение на председателя на Съда от 20 ноември 2007 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Metro International GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf	31
2008/С 64/46	Дело С-296/05: Определение на председателя на Съда от 21 ноември 2007 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie/I. Günes	31
2008/С 64/47	Дело С-493/06 Р: Определение на председателя на първи състав на Съда от 11 декември 2007 г. — Tesco Stores Ltd/MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)	32

2008/С 64/48	Дело С-210/07: Определение на председателя на Съда от 8 ноември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания	32
2008/С 64/49	Дело С-345/07: Определение на председателя на Съда от 12 декември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция	32
2008/С 64/50	Дело С-346/07: Определение на председателя на Съда от 13 декември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция	32

Първоинстанционен съд на Европейските общности

2008/С 64/51	Дело Т-85/04: Решение на Първоинстанционния съд от 30 януари 2008 г. — Strack/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Атестиране — Доклад за развитие на кариерата — Период на оценяване 2001 г./2002 г. — Законосъобразност на производството по атестиране)	33
2008/С 64/52	Дело Т-380/04: Решение на Първоинстанционния съд от 30 януари 2008 г. — Terezakis/Комисия (Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи относно строителството на новото международно летище на Атина в Spata — Отказ на достъп — Изключение относно защитата на търговските интереси — Изключение относно защитата на целите на одитните дейности — Частичен достъп)	33
2008/С 64/53	Дело Т-394/04: Решение на Първоинстанционния съд от 30 януари 2008 г. — Strack/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура за повишаване за 2003 г. — Присъждане на точки за предимство — Отказ за повишаване)	34
2008/С 64/54	Дело Т-46/05: Решение на Първоинстанционния съд от 30 януари 2008 г. — Комисия/Environmental Management Consultants („Арбитражна клауза — Възстановяване на платени суми — Мораторни лихви — Неприсъствено производство“)	34
2008/С 64/55	Дело Т-88/06: Решение на Първоинстанционния съд от 24 януари 2008 г. — Dorel Juvenile Group/СХВП (SAFETY 1 ST) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността SAFETY 1 ST — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителни белези — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94)	35
2008/С 64/56	Дело Т-95/06: Решение на Първоинстанционния съд от 31 януари 2008 г. — Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana/СОСР — Nador Cott Protection (Nadorcott) (Сортове растения — Жалба пред отделението по жалбите на Службата на Общността за сортовете растения — Недопустимост — Липса на лично засягане — Ефективна съдебна защита — Задължение за мотивиране)	35
2008/С 64/57	Дело Т-106/06: Решение на Първоинстанционния съд от 23 януари 2008 г. — Demp/СХВП — ВАU HOW (ВАU HOW) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността ВАU HOW — По-ранни фигуративни марки ВАUHAUS — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, букви а) и б) и член 73 от Регламент (ЕО) № 40/94)	36
2008/С 64/58	Дело Т-128/06: Решение на Първоинстанционния съд от 30 януари 2008 г. — Japan Tobacco/СХВП — Torrefacção Camelo (CAMELO) (Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността CAMELO — По-ранна национална фигуративна марка CAMEL — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от неоснователно ползване от отличителните белези и от добрата репутация на по-ранната марка, и липса на вероятност ползването да им нанесе вреда — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 — Липса на нарушение на правилата на процедурата по обжалване — Член 74 от Регламент № 40/94)	36

2008/С 64/59	Дело Т-206/07: Решение на Първоинстанционния съд от 29 януари 2008 г. — Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет (Дъмпинг — Внос на дъски за гладене с произход от Китайската народна република и Украйна — Статут на предприятието, функциониращо при условия на пазарна икономика — Право на защита — Член 2, параграф 7, буква в) и член 20, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 384/96)	37
2008/С 64/60	Дело Т-403/03: Определение на Първоинстанционния съд от 7 януари 2008 г. — Marmara Import-Export/СХВП — Marmara Zeytin Tarim Satis (marmara) (Марка на Общността — Възражение — Отхвърляне на възражението — Липса на основание за постановяване на решение по същество)	37
2008/С 64/61	Дело Т-430/03: Определение на Първоинстанционния съд от 20 декември 2007 г. — Dascalu/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Междинно решение — Липса на основание за постановяване на решение по същество)	38
2008/С 64/62	Дело Т-113/04: Определение на Първоинстанционния съд от 12 декември 2007 г. — Atlantic Container Line и др./Комисия (Изпълнение на решение на Първоинстанционния съд — Възстановяване на разходите за банкова гаранция, предоставена за отсрочване плащането на наложена от страна на Комисията глоба, която впоследствие е отменена от Първоинстанционния съд — Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Извъндоговорна отговорност на Общността — Липса на пряка причинно-следствена връзка между неправомерно поведение на институцията и твърдяната вреда)	38
2008/С 64/63	Дело Т-245/04: Определение на Първоинстанционния съд от 8 януари 2008 г. — Комисия/Liog и др. (Арбитражна клауза — Компетентност на Първоинстанционния съд — Иск, насочен срещу европейско обединение по икономически интереси и срещу неговите настоящи и бивши членове — Частична некомпетентност)	39
2008/С 64/64	Дело Т-375/07 R: Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 7 януари 2008 г. — Pellegrini/Комисия (Обезпечително производство — Извъндоговорна отговорност на Общността — Бездействие на Комисията — Предварително плащане на исканото по главното производство обезщетение — Липса на <i>fumus boni juris</i>)	39
2008/С 64/65	Дело Т-422/07: Жалба, подадена на 16 ноември 2007 г. — DJEBEL/Комисия	40
2008/С 64/66	Дело Т-465/07: Жалба, подадена на 20 декември 2007 г. — Salej и Technologie Buczek S.A./Комисия	41
2008/С 64/67	Дело Т-470/07: Жалба, подадена на 19 декември 2007 г. — Dow Agrosciences BV и др./Комисия	41
2008/С 64/68	Дело Т-473/07 P: Жалба, подадена на 21 декември 2007 г. от Комисия на Европейските общности срещу решението, постановено на 10 октомври 2007 г. от Съда на публичната служба по дело F-107/06, Berrisford/Комисия	42
2008/С 64/69	Дело Т-477/07: Жалба, предявена на 17 декември 2007 г. — Cofra/Комисия	43
2008/С 64/70	Дело Т-479/07: Жалба, подадена на 17 декември 2007 г. — Nuova Agricast/Комисия	43
2008/С 64/71	Дело Т-480/07: Жалба, подадена на 17 декември 2007 г. — SIMSA/Комисия	43
2008/С 64/72	Дело Т-481/07: Жалба, подадена на 21 декември 2007 г. — Deltalinqs и SVZ/Commissie	43
2008/С 64/73	Дело Т-488/07: Жалба, подадена на 20 декември 2007 г. — Cabel Hall Citrus/СХВП — Casur (EGLÉFRUIT)	44
2008/С 64/74	Дело Т-489/07: Жалба, подадена на 21 декември 2007 г. — Insight Direct USA/СХВП — Net Insight (Insight)	44

2008/С 64/75	Дело Т-490/07: Жалба, подадена на 21 декември 2007 г. — Notartel/UAMI — SAT.1 SatellitenFernsehen (R.U.N.)	45
2008/С 64/76	Дело Т-491/07: Жалба, подадена на 27 декември 2007 г. — СВ/Комисия	46
2008/С 64/77	Дело Т-492/07 Р: Жалба, подадена на 28 декември 2007 г. от Carlos Sanchez Ferriz и др. срещу решение, постановено на 17 октомври 2007 г. от Съда на публичната служба по дело F-115/06, Sanchez Ferriz и др./Комисия	47
2008/С 64/78	Дело Т-494/07: Жалба, подадена на 28 декември 2007 г. — Италия/Комисия	47
2008/С 64/79	Дело Т-495/07: Жалба, подадена на 20 декември 2007 г. — Productos Asfálticos/Комисия	48
2008/С 64/80	Дело Т-496/07: Жалба, подадена на 18 декември 2007 г. — Repsol YPF Lubricantes y especialidades, SA и др./Комисия	49
2008/С 64/81	Дело Т-497/07: Жалба, подадена на 20 декември 2007 г. — Compañía Española de Petróleos/Комисия	50
2008/С 64/82	Дело Т-499/07: Жалба, подадена на 27 декември 2007 г. — Република България/Комисия на Европейските общности	50
2008/С 64/83	Дело Т-500/07: Жалба, подадена на 27 декември 2007 г. — Република България/Комисия на Европейските общности	51
2008/С 64/84	Дело Т-501/07: Жалба, подадена на 24 декември 2007 г. — RS Arbeitsschutz/CXВП — RS Components (RS)	53
2008/С 64/85	Дело Т-1/08: Жалба, подадена на 8 януари 2008 г. — Buczek Automotive/Комисия	53
2008/С 64/86	Дело Т-2/08: Жалба, подадена на 2 януари 2008 г. — Landesanstalt für Medien Nordrhein — Westfalen/Комисия	54
2008/С 64/87	Дело Т-3/08: Жалба, подадена на 2 януари 2008 г. — Coedo Suarez/Съвет	54
2008/С 64/88	Дело Т-5/08: Жалба, подадена на 4 януари 2008 г. — Nestlé/CXВП — Master Beverage Industries (Golden Eagle)	55
2008/С 64/89	Дело Т-6/08: Жалба, подадена на 4 януари 2008 г. — Nestlé/CXВП — Master Beverage Industries (Golden Eagle Deluxe)	55
2008/С 64/90	Дело Т-7/08: Жалба, подадена на 4 януари 2008 г. — Nestlé/CXВП — Master Beverage Industries (Golden Eagle Deluxe)	56
2008/С 64/91	Дело Т-8/08: Жалба, подадена на 2 януари 2008 г. — Piccoli/UAMI (Изображение на мида)	57
2008/С 64/92	Дело Т-9/08: Жалба, подадена на 7 януари 2008 г. — Volkswagen/CXВП (CAR SILHOUETTE III)	57
2008/С 64/93	Дело Т-10/08: Жалба, подадена на 7 януари 2008 г. — Kwang Yang Motor/CXВП — Honda Giken Kogyo (Изображение на мотор с вътрешно горене)	58
2008/С 64/94	Дело Т-11/08: Жалба, подадена на 7 януари 2008 г. — Kwang Yang Motor/CXВП — Honda Giken Kogyo (Представяне на двигател с вътрешно горене)	58

2008/С 64/95	Дело T-12/08 P: Жалба, подадена на 4 януари 2008 г. от М срещу Определение, постановено на 19 октомври 2007 г. от Съда на публичната служба по дело M/ЕМЕА, F-23/07, 59	59
2008/С 64/96	Дело T-16/08: Жалба, подадена на 11 януари 2008 г. — Perfetti Van Melle/СХВП — Cloetta Fazer (CENTER SHOCK) 59	59
2008/С 64/97	Дело T-17/08 P: Жалба, подадена на 14 януари 2008 г. от Marta Andreasen срещу решение, постановено на 8 ноември 2007 г. от Съда на публичната служба по дело F-40/05, Andersen/Комисия 60	60
2008/С 64/98	Дело T-20/08: Жалба, подадена на 8 януари 2008 г. — Evets Corporation/СХВП 61	61
2008/С 64/99	Дело T-21/08: Жалба, подадена на 8 януари 2008 г. — Evets/СХВП (QWIK TUNE) 61	61
2008/С 64/100	Дело T-24/08: Жалба, подадена на 16 януари 2008 г. — Weldebräu/СХВП — Kofola Holding (форма на бутилка) 62	62
2008/С 64/101	Дело T-25/08: Жалба, подадена на 11 януари 2008 г. — Katjes Fassin/СХВП (Yoghurt-Gums) 62	62
2008/С 64/102	Дело T-417/03: Определение на Първоинстанционния съд от 14 януари 2008 г. — Fédération Internationale des Maisons de l'Europe/Комисия 63	63
2008/С 64/103	Дело T-313/05: Определение на Първоинстанционния съд от 27 ноември 2007 г. — Microsoft/Комисия 63	63

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2008/С 64/104	Дело F-109/07: Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 12 декември 2007 г. — Georgi Kerelov/Комисия (Длъжностни лица — Явна недопустимост — Член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд) 64	64
2008/С 64/105	Дело F-110/07: Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 12 декември 2007 г. — Керелов/Комисия (Публична служба — Явна недопустимост — Член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд) 64	64
2008/С 64/106	Дело F-111/07: Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 12 декември 2007 г. — Керелов/Комисия на Европейските общности (Публична служба — Явна недопустимост — Член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд) 64	64
2008/С 64/107	Дело F-116/07: Жалба, подадена на 8 октомври 2007 г. — Tomas/Парламент 65	65
2008/С 64/108	Дело F-122/07: Жалба, подадена на 25 октомври 2007 г. — Marcuccio/Комисия 65	65
2008/С 64/109	Дело F-134/07: Жалба, подадена на 3 декември 2007 г. — Adjemian и др./Комисия 66	66
2008/С 64/110	Дело F-146/07: Жалба, подадена на 29 декември 2007 г. — Marcuccio/Комисия 67	67
2008/С 64/111	Дело F-1/08: Жалба, подадена на 2 януари 2008 г. — Bart Nijs/Сметна палата 68	68
2008/С 64/112	Дело F-3/08: Жалба, подадена на 3 януари 2008 г. — Marcuccio/Комисия 68	68
2008/С 64/113	Дело F-5/08: Жалба, подадена на 10 януари 2008 г. — Brune/Kommission 69	69

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2008/С 64/114	Дело F-7/08: Жалба, подадена на 14 януари 2008 г. — Schönberger/Парламент	69
2008/С 64/115	Дело F-9/08: Жалба, подадена на 18 януари 2008 г. — Rosenbaum/Комисия	70
2008/С 64/116	Дело F-10/08: Жалба, подадена на 21 януари 2008 г. — Аауһан и др./Парламент	70
2008/С 64/117	Дело F-106/06: Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 22 януари 2008 г. — Erbežnik/Парламент	71
2008/С 64/118	Дело F-62/07: Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 23 януари 2008 г. — De Faus/Комисия	71
2008/С 64/119	Дело F-123/07: Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 23 януари 2008 г. — De Faus/Комисия	71

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

ИНФОРМАЦИОННА БЕЛЕЖКА

относно отправянето на преюдициални запитвания от националните юрисдикции

ДОПЪЛНЕНИЕ

вследствие на влизането в сила на спешното преюдициално производство, приложимо към преюдициалните запитвания, свързани с пространството на свобода, сигурност и правосъдие

(2008/C 64/01)

1. Тази бележка допълва съществуващата информационна бележка по отправянето на преюдициални запитвания от националните юрисдикции ⁽¹⁾, като дава практически насоки относно новото спешно преюдициално производство, приложимо към преюдициалните запитвания, свързани с пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Това производство е уредено с член 23а от Протокола относно статута на Съда на Европейските общности и член 104б от неговия процедурен правилник ⁽²⁾.

2. Тези насоки имат за цел да подпомогнат националните юрисдикции, когато възнамеряват да поискат разглеждане по реда на спешното преюдициално производство, както и да улеснят неговото провеждане от Съда. Подобно на указанията от съществуващата информационна бележка, те по никакъв начин не са задължителни.

Относно условията за разглеждане по реда на спешното преюдициално производство

3. Спешното преюдициално производство може да се прилага само в областите, попадащи в обхвата на дял VI (членове 29-42) от Договора за Европейския съюз, отнасящ се до полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси, и на дял IV (членове 61-69) от част трета от Договора за ЕО, отнасящ се до визите, убежището, имиграцията и другите политики, свързани със свободното движение на лица, в това число и съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси.

4. Макар отправянето на преюдициалното запитване по принцип да води до спиране на националното производство до произнасяне на Съда, препращащата юрисдикция продължава да е компетентна да налага обезпечителни мерки с оглед на запазване на интересите на страните до постановяване на решението на Съда, по-специално що се отнася до национален административен акт, основан на общностен акт, предмет на преюдициалното запитване за преценка на действителност.

5. Решението за разглеждане по реда на спешното производство се взема от Съда. По принцип подобно решение се взема само въз основа на мотивирано искане на препращащата юрисдикция. По изключение Съдът може да реши служебно дадено преюдициално запитване да бъде разгледано по реда на бързото производство при явна необходимост от това.

6. Спешното производство опростява различните етапи на производството пред Съда, но разглеждането по този ред включва сериозни задължения за Съда, както и за страните и другите заинтересовани лица, които участват в производството, в частност държавите-членки.

⁽¹⁾ Вж. ОВ С 143 от 11 юни 2005 г., стр. 1-4.

⁽²⁾ Вж. ОВ L 24 от 29 януари 2008 г., стр. 39-43.

7. Следователно разглеждане по реда на това производство трябва да се иска само ако с оглед на обстоятелствата е абсолютно необходимо Съдът да се произнесе в най-кратки срокове по запитването. Без да е възможно тук да се изброят изчерпателно подобни положения, по-специално поради разнообразието и непрекъснатото развитие на общностните правила, уреждащи пространството на свобода, сигурност и правосъдие, една национална юрисдикция например би могла да направи искане за разглеждане по реда на спешното производство в следните случаи: при задържане или лишаване от свобода на дадено лице, когато отговорът на поставения въпрос е решаващ при преценката на правното положение на това лице или при спор относно родителски права или отглеждане на деца, когато компетентността на сезирания съгласно общностното право съд зависи от отговора на преюдициалното запитване.

Относно искането за разглеждане по реда на спешното преюдициално производство

8. За даде възможност на Съда бързо да реши дали следва запитването да се разгледа по реда на спешното преюдициално производство, искането трябва да съдържа правните и фактически обстоятелства, които установяват неотложността, и по-специално какви са опасностите при разглеждане на запитването по общия ред.

9. Доколкото е възможно, препращащата юрисдикция посочва накратко своето становище относно отговора, който следва да се даде на поставените един или повече въпроси. Подобно посочване улеснява страните и другите заинтересовани лица, които участват в производството, да определят своята позиция, както и Съда да вземе решение, и така допринася за бързината на производството.

10. Искането за разглеждане по реда на спешното преюдициално производство трябва да бъде представено под форма, която да даде възможност на секретариата на Съда незабавно да установи, че преписката трябва да се обработи по специален начин. За тази цел е уместно искането да се представи в документ, отделен от самия акт за препращане, или в придружително писмо, което изрично съдържа това искане.

11. Що се отнася до самият акт за препращане, трябва да се напомни, че съответни указания вече се съдържат в точки 20-24 от информационната бележка относно отправянето на преюдициални запитвания от националните юрисдикции. Особено важно е в неотложни случаи актът за препращане да бъде кратък, тъй като това допринася за бързината на производството.

Относно размяната на съобщения между Съда, националните юрисдикции и страните

12. За изпращането на съобщения до националната юрисдикция и страните пред нея националните юрисдикции, които правят искане за спешно преюдициално производство, се приканват да посочат електронния адрес, евентуално номера на факса, който Съдът да може да използва, както и електронните адреси, евентуално номерата на факсовете на представителите на страните.

13. Препис от подписания акт за препращане заедно с искане за разглеждане по реда на спешното производство може да бъде изпратен предварително на Съда по електронна поща (ECJ-Registry@curia.europa.eu) или факс (+352 43 37 66). Обработването на запитването и на искането би могло да започне още при получаване на такъв препис. Оригиналите на тези документи трябва все пак да бъдат изпратени в най-кратки срокове на секретариата на Съда.

(2008/C 64/02)

Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 51, 23.2.2008 г.

Предишни публикации

ОВ С 37, 9.2.2008 г.

ОВ С 22, 26.1.2008 г.

ОВ С 8, 12.1.2008 г.

ОВ С 315, 22.12.2007 г.

ОВ С 297, 8.12.2007 г.

ОВ С 283, 24.11.2007 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Обявления)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Решение на Съда (втори състав) от 17 януари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия

(Дело C-152/05) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Членове 18 ЕО, 39 ЕО и 43 ЕО — Национална правна уредба — Условия за предоставяне на субсидия за построяване или придобиване на жилище за лични жилищни цели — Жилище, което трябва да се намира на територията на съответната държава-членка)

(2008/C 64/03)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: R. Lyal и K. Gross)

Ответник: Федерална република Германия (представители: M. Lumma и C. Schulze-Bahr)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушаване на членове 18 ЕО, 39 ЕО и 43 ЕО — Национално законодателство, което предвижда предоставяне на парична помощ за жилище (Eigenheimzulage) при построяване или придобиване на лично жилище единствено на данъчнозадължени лица за облагаемия световен доход в тази държава-членка и единствено за жилища, намиращи се в тази държава

Диспозитив

1) Като изключва в § 2, алинея 1, първо изречение от Закона за субсидиите за недвижимата собственост (Eigenheimzulagegesetz) в редакцията му, обнародвана през 1997 г., изменен с Допълнителния закон за държавния бюджет за 2004 г. (Haushaltsbegleitgesetz, 2004 г.), възможността за жилищата, намиращи се в друга държава-членка, да се ползва субсидията за недвижимата собственост, предоставяна на данъчнозадължените лица за облагаемия ил с данък върху доходите световен доход, Федерална република Германия не

е изпълнила задълженията си по членове 18 ЕО, 39 ЕО и 43 ЕО.

2) Осъжда Федерална република Германия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 132, 28.5.2005 г.

Решение на Съда (втори състав) от 18 октомври 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

(Дело C-299/05) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Социално осигуряване — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 4, параграф 2а и член 10а — Приложение Па — Регламент (ЕО) № 647/2005 — Специални обезщетения, получавани без вноски)

(2008/C 64/04)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Комисия на Европейските общности (представители: M.-J. Jonczy, D. Martin и V. Kreuzschitz)

Ответници: Европейски парламент (представители: G. Ricci и A. Troupiotis), Съвет на Европейския съюз (представители: M. Veiga, J. Leppo и G. Curmi)

Страни, встъпили в подкрепа на исканията на ответника: Република Финландия (представители: T. Rynnä, J. Heliskoski и E. Bygglin), Кралство Швеция (представители: A. Kruse и R. Sobocki), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: E. O'Neill и M. C. Vajda)

Предмет

Отмяна на разпоредбите на точка 2 от Приложение I към Регламент (ЕО) № 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 г. за изменение на Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета за прилагане на схеми за социално осигуряване на заети, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността и Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета за определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71, съдържащи се в частите, озаглавени „Финландия“ — буква б), „Швеция“ — буква в) и „Обединено кралство“ — букви г)-е) (ОВ L 117, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 211) — Специални обезщетения, получавани без вноски

Диспозитив

- 1) Отменя разпоредбите на точка 2 от приложение I към Регламент (ЕО) № 647/2005 на Парламента и на Съвета от 13 април 2005 г. за изменение на Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета за прилагане на схеми за социално осигуряване на заети, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността и Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета за определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71, съдържащи се в частите, озаглавени „Финландия“ — буква б), „Швеция“ — буква в) и „Обединено кралство“ — букви г)-е).
- 2) Последниците от включването на помощите за издръжка на лица с увреждания в частта, озаглавена „Обединено кралство“, буква г) от приложение II към Регламент № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г. за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията му, изменена и актуализирана с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент № 647/2005, се запазват по отношение единствено на частта „подвижност“ на тези помощи, за да може в разумен срок да се вземат необходимите мерки за гарантиране на включването ѝ в измененото приложение II.
- 3) Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз заплащат направените от тях съдебни разходи и в равни части — тези на Колисията на Европейските общности.
- 4) Република Финландия, Кралство Швеция и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия заплащат направените от тях съдебни разходи.

(¹) ОВ С 243, 1.10.2005 г.

Решение на Съда (втори състав) от 22 ноември 2007 г. — Cofradía de pescadores „San Pedro“ de Bermeo и др./Съвет на Европейския съюз, Комисия на Европейските общности, Френска република

(Дело C-6/06 P) (¹)

(Обжалване — Извъндоговорна отговорност на Общността — Принципи на относителната стабилност, на правната сигурност и на оправданите правни очаквания — Допустимост — Частично неоснователна и частично недопустима жалба — Насрецина жалба — Искане за частична отмяна на решение на Първоинстанционния съд, доколкото с него този съд приема, че не е необходимо да се произнася по възражение за недопустимост, подадено срещу иск, който е отхвърлен като неоснователен — Липса на правен интерес — Сила на пресъдено нещо)

(2008/C 64/05)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Cofradía de pescadores „San Pedro“ de Bermeo и др. (представител: M. Troncoso Ferrer, abogado)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: F. Florindo Gijón и M. Balta), Комисия на Европейските общности (представител: F. Jimeno Fernández), Френска република

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (трети състав) от 19 октомври 2005 г. по дело Cofradía de pescadores „San Pedro“ de Bermeo и др./Съвет (T-415/03), с което Първоинстанционният съд отхвърля искане за обезщетение на вреди, които жалбоподателите твърдят, че са претърпели в резултат на разрешението от страна на Съвета за прехвърляне на Френската република на част от квотата за аншоа, разпределена на Португалската република.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата, подадена от Cofradía de pescadores „San Pedro“ de Bermeo и от другите жалбоподатели, чиито имена са включени в приложението към решението на Първоинстанционния съд от 19 октомври 2005 г. по дело Cofradía de pescadores „San Pedro“ de Bermeo и др./Съвет (T-415/03).
- 2) Отхвърля насрецината жалба, подадена от Съвета на Европейския съюз.

- 3) *Cofradía de pescadores „San Pedro“ de Bermeo* и другите жалбоподатели, чиито имена са включени в приложение към решението на Първоинстанционния съд от 19 октомври 2005 г. по дело *Cofradía de pescadores „San Pedro“ de Bermeo* и др./Съвет (Т-415/03), както и Съветът на Европейския съюз понасят направените от тях съдебни разноски.
- 4) Комисията на Европейските общности понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 60, 11.3.2006 г.

Решение на Съда (трети състав) от 17 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg — Германия) — Viamex Agrar Handels GmbH (C-37/06), Zuchtvieh-Kontor GmbH (ZVK) (C-58/06)/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Дело C-37/06 и C-58/06) (¹)

(Регламент (ЕО) № 615/98 — Директива 91/628/ЕИО — Възстановявания при износ — Защита на говеда по време на транспорт — Подчиняване на плащането на възстановяванията при износ на говеда на спазването на разпоредбите на Директива 91/628/ЕИО — Принцип на пропорционалност — Изгубване на правото на възстановяване)

(2008/С 64/06)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищци: Viamex Agrar Handels GmbH (C-37/06), Zuchtvieh-Kontor GmbH (ZVK) (C-58/06)

Ответник: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Предмет

Преюдициални запитвания — Finanzgericht Hamburg — Действителност на член 1 и на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 615/98 на Комисията от 18 март 1998 година относно особени правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ, що се отнася до хуманното отношение към живите животни от породата на говедата по време на транспорт (ОВ L 82, стр. 19) — Подчиняване на плащането на възстановяванията при износ на говеда на спазването на разпоредбите на Директива 91/628/ЕИО от 19 ноември 1991 година за защита на животните по време на транспорт и за изменение на Директива 91/425/ЕИО и Директива 90/496/ЕИО (ОВ L 340, стр. 17, Специално издание на бълг. език, глава 03, том 10, стр. 182) —

Изгубване на правото на възстановяване поради неспазване при превода на говедата на предписаното време за почивка

Диспозитив

- 1) Разглеждането на първия въпрос не разкрива никакъв елемент от естество да засегне действителността на член 1 от Регламент (ЕО) № 615/98 на Комисията от 18 март 1998 година относно особени правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ, що се отнася до хуманното отношение към живите животни от породата на говедата по време на транспорт.
- 2) Разглеждането на втория въпрос не разкрива никакъв елемент от естество да засегне действителността на член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98 с оглед на принципа на пропорционалност. Препращащата юрисдикция е тази, която следва да се увери, че компетентните органи са приложили релевантните разпоредби на Регламент № 615/98 в съответствие с посочения принцип.

(¹) ОВ С 96, 2 април 2006 г.

Решение на Съда (първи състав) от 10 януари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело C-70/06) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Решение на Съда за установяване на неизпълнение на задължение — Неизпълнение — Паришна санкция)

(2008/С 64/07)

Език на производството: португалски

Страни

Ищци: Комисия на Европейските общности (представители: X. Lewis, A. Caeiros и P. Andrade)

Ответник: Португалска република (представители: L. Fernandes, P. Fragoso Martins и J. A. de Oliveira)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Член 228 ЕО — Неизпълнение на Решение на Съда от 14 октомври 2004 г. по дело C-257/03 — Неправилно транспониране на Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237)

Диспозитив

- 1) Като не е отменила Декрет-закон № 48 051 от 21 ноември 1967 г., който подчинява обезщетяването на лицата, оцетени от нарушение на общественото право в областта на обществените поръчки или на транспониращите го национални правила, на условието за доказване на непредпазливост или на ултимъл, Португалската република не е взела необходимите мерки с оглед изпълнението на решението от 14 октомври 2004 г. по дело Комисия/Португалия (C-275/03) и поради това не е изпълнила задълженията си по член 228, параграф 1 ЕО.
- 2) Осъжда Португалската република да заплати на Комисията на Европейските общности, по сметка „Собствени ресурси на Европейската общност“, периодична илустративна санкция в размер на 19 392 EUR за всеки ден на забава на прилагането на необходимите мерки, за да се съобрази с решението от 14 октомври 2004 г. по дело Комисия/Португалия, посочено по-горе, считано от обявяване на настоящото решение до изпълнението на посоченото решение от 14 октомври 2004 г.
- 3) Осъжда Португалската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 86, 8.4.2006 г.

Решение на Съда (осми състав) от 24 януари 2008 г. — Herta Adam/Комисия на Европейските общности

(Дело C-211/06 P) (¹)

(Обжалване — Длъжностни лица — Заплата — Надбавка за експатриране — Условие, предвидено в член 4, параграф 1, буква а), второ тире от приложение VII от Правилника за персонала — Понятие „работа за друга държава“)

(2008/C 64/08)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Herta Adam (представители: S. Orlandi и J.-N. Louis, avocats)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности (представители: J. Currall и L. Lozano Palacios)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (първи състав) от 22 февруари 2006 г. по дело Herta Adam/Комисия (T-342/04), което отхвърля жалбата за отмяна на Решение на Комисията от 22 септември 2003 г. за отказ за предоставяне на жалбоподателя на надбавката за експатриране, предвидена в член 4 от приложение VII от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-жа Адам да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 165, 15.7.2006 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 17 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Испания) — Josefa Velasco Navarro/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Дело C-246/06) (¹)

(Социална политика — Закрила на работниците в случай на неплатежоспособност на техния работодател — Директива 80/987/ЕИО съгласно измененията с Директива 2002/74/ЕО — Непосредствено действие — Обезщетение за незаконно уволнение, договорено в съдебна спогодба — Плащане, осигурено от гарантиращата институция — Плащане, обвързано с постановяването на съдебно решение)

(2008/C 64/09)

Език на производството: испански

Препращаща юрисдикция

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Страни в главното производство

Жалбоподател: Josefa Velasco Navarro

Ответник: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Предмет

Преюдициално запитване — Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Тълкуване на Директива 80/987/ЕИО на Съвета от 20 октомври 1980 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател (ОВ L 283, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 197) съгласно измененията с Директива 2002/74/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. (ОВ L 270, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 149) — Обхват на гаранцията, предоставена от гарантиращата институция — Обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение — Национална правна уредба, която изисква съдебно или административно решение за такова обезщетение — Непосредствено действие на изменената директива в случай на неплатежоспособност, обявена между датата на влизането в сила на Директива 2002/74 и изтичането на срока за транспонирането ѝ

Диспозитив

- 1) При липса на транспониране във вътрешното право към 8 октомври 2005 г. на Директива 2002/74/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 година за изменение на Директива 80/987/ЕИО на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател, евентуалното непосредствено действие на член 3, първа алинея от Директива 80/987/ЕИО на Съвета от 20 октомври 1980 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател, съгласно измененията с Директива 2002/74, при всички положения не би могло да се твърди във връзка със състояние на неплатежоспособност, настъпило преди тази дата.
- 2) Ако националната правна уредба попада в приложното поле на Директива 80/987 съгласно измененията с Директива 2002/74, в случаите на състояние на неплатежоспособност, настъпило между датата на влизането в сила на последната директива и изтичането на срока за транспонирането ѝ, националният съд е длъжен да гарантира прилагането на тази национална правна уредба в съответствие с принципа за забрана на дискриминацията, както е признат от общностния правен ред.

(¹) ОВ С 212, 2.9.2006 г.

Решение на Съда (втори състав) от 17 януари 2008 г. (преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof — Германия) — Theodor Jäger/Finanzamt Kusel-Landstuhl

(Дело C-256/06) (¹)

(Свободно движение на капитали — Членове 73б и 73г от Договора за ЕО (понастоящем членове 56 ЕО и 58 ЕО) — Данък върху наследството — Оценка на имуществото, включено в наследството — Земеделски и горски имот, намиращ се в друга държава-членка — По-неблагоприятен метод за оценка на имуществото и за изчисляване на дължимия данък)

(2008/C 64/10)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Ищец: Theodor Jäger

Ответник: Finanzamt Kusel-Landstuhl

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesfinanzhof — Тълкуване на член 56 от Договора за ЕО — Национално законодателство относно данъка върху наследството — Прилагане на различни методи за оценка на стойността на земеделски земи и гори в зависимост от това дали те се намират на националната територия или в друга държава-членка, както и на отстъпка за придобиване на земи, разположени на националната територия, което води до по-голяма данъчна тежест в случаите, когато имуществото включва земеделски земи и гори, разположени в друга държава-членка, отколкото когато цялото имущество се намира на национална територия.

Диспозитив

Член 73б, параграф 1 от Договора за ЕО (понастоящем член 56, параграф 1 ЕО), разглеждан във връзка с член 73г от Договора за ЕО (понастоящем член 58 ЕО), следва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава-членка, която за целите на изчисляването на данъка върху наследство, съставено от намиращо се на територията на тази държава имуществото и от земеделски и горски имот, намиращ се в друга държава-членка,

— предвижда, че имуществото, което се намира в другата държава-членка се оценява по неговата пазарна стойност, докато за идентично имущество, което се намира на национална територия се прилага специална процедура за оценяване, чийто резултати се равняват средно на едва 10 % от пазарната стойност на имуществото, и

— запазва за намиращите се на национална територия земеделски и горски илоти прилагането на разпоредбите относно необлагаема част от стойността на определено имущество, както и относно вземането предвид на оставащата стойност на тези илоти в размер само на 60 % от нея.

(¹) ОВ С 224, 16.9.2006 г.

Решение на Съда (втори състав) от 24 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Roby Profumi Srl/Comune di Parma

(Дело C-257/06) (¹)

(Член 28 ЕО — Директива 76/768/ЕИО — Защита на здравето — Козметични продукти — Внос — Съобщаване на властите в държавата на внос на информация, свързана с козметични продукти)

(2008/С 64/11)

Език на производството: италиански

Преpraщаща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Ищец: Roby Profumi Srl

Ответник: Comune di Parma

Предмет

Преюдициално запитване — Corte suprema di cassazione — Тълкуване на член 28 ЕО и на член 7 от Директива 76/768/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки, свързани с козметични продукти (ОВ L 262, стр. 169; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 3, стр. 101), изменена с Директива 93/35/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 г. (ОВ L 151, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 11, стр. 237) — Готови за продажба продукти, произхождащи от другите държави-членки — Национални разпоредби, които задължават вносителя да съобщава пълен и подробен списък на веществата, съдържащи се в продукта

Диспозитив

Член 7 от Директива 76/768/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки, свързани с козметични продукти, изменена с Директива 93/35/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 г., допуска национална разпоредба, която в интерес на бързо и подходящо медицинско лечение при възникване на проблеми задължава вносителя на козметични продукти да съобщава на Министерството на здравеопазването и на областната управа на именоването или фирмата на предприятието, неговото седалище и това на производствената единица, както и пълния и подробен

списък на използваните вещества и на веществата, съдържащи се в посочените продукти.

(¹) ОВ С 212, 2.9.2006 г.

Решение на Съда (голям състав) от 29 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil nº 5 de Madrid — Испания) — Productores de Música de España (Promusicae)/Telefónica de España SAU

(Дело C-275/06) (¹)

(Информационно общество — Задължения на доставчиците на услуги — Съхранение и разкриване на определени данни, свързани с трафика — Задължение за разкриване — Граници — Защита на поверителността на електронните комуникации — Съвместимост със защитата на авторското право и сродните му права — Право на ефективна защита на интелектуалната собственост)

(2008/С 64/12)

Език на производството: испански

Преpraщаща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil nº 5 de Madrid

Страни в главното производство

Ищец: Productores de Música de España (Promusicae)

Ответник: Telefónica de España SAU

Предмет

Преюдициално запитване — Juzgado de lo Mercantil — Тълкуване на член 15, параграф 2 и член 18 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (ОВ L 178, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257), на член 8, параграфи 1 и 2 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230) и на член 8 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56) — Обработка на данни, получени при комуникациите, осъществени в рамките на доставка на услуга на информационното общество — Задължение на операторите на електронни съобщителни мрежи и услуги, на доставчиците на достъп до далекосъобщителни мрежи и на доставчиците на услуги, свързани със съхранение на данни, да съхраняват и предоставят достъп до посочените данни — Изключване на производства по граждански дела

Диспозитив

Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия), Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество, Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост и Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) не задължават държавите-членки в хипотеза като тази в главното производство да предвидят задължение за съобщаване на личните данни, за да осигурят ефективна защита на авторското право в ралките на гражданско производство. При все това общностното право изисква при транспониране на тези директиви посочените държави да следят за тълкуване на последните, което позволява да се осигури подходящо равновесие между различните основни права, защитени от общностния правов ред. На следващо място, при въвеждане на мерките за транспониране на посочените директиви органите и юрисдикциите на държавите-членки трябва не само да тълкуват националното си право в съответствие с тези директиви, но и да не се основават на тълкуване на последните, което противоречи на посочените основни права или на другите общи принципи на общностното право като принципа на пропорционалност.

(¹) ОВ С 212, 2.9.2006 г.

Решение на Съда (трети състав) от 24 януари 2008 г. (преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal — Обединеното кралство) — The Queen, Ezgi Payir, Burhan Akyuz, Birol Ozturk/Secretary of State for the Home Department

(Дело C-294/06) (¹)

(Споразумение за асоцииране между ЕИО и Турция — Свободно движение на работници — Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране — Член 6, параграф 1, първо тире — Работник, принадлежащ към редовния пазар на труда — Разрешение за влизане в качеството на студент или на лице „*ai raig*“ — Отражение върху правото на пребиваване)

(2008/С 64/13)

Език на производството: английски

Препращаща юрисдикция

Court of Appeal

Страни в главното производство

Ищец: The Queen, Ezgi Payir, Burhan Akyuz, Birol Ozturk

Ответник: Secretary of State for the Home Department

Предмет

Преюдициално запитване — Court of Appeal — Тълкуване на член 6, параграф 1 от Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране ЕИО/Турция — Понятие за работник, принадлежащ към редовния пазар на труда на държава-членка — Наета като *ai raig* турска гражданка, която получила разрешително за пребиваване за срок от две години, за да продължи упражняването на тази дейност — Турски граждани, притежатели на разрешително за пребиваване с цел посещаване на учебен курс и на разрешително за работа, позволяващо най-много 20 часа труд седмично през учебната година

Диспозитив

Обстоятелството, че на турски гражданин е било разрешено влизане на територията на държава-членка в качеството на лице „*ai raig*“ или на студент, не може да го лиши от качеството „работник“ и да му попречи да принадлежи към „редовния пазар на труда“ на тази държава-членка по слича на член 6, параграф 1 от Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране от 19 септември 1980 година относно развиване на асоциирането. Следователно това обстоятелство не може да попречи на този гражданин да се позове на тази разпоредба, за да получи подновяване на своето разрешително за работа и да се ползва от свързаното с него право на пребиваване.

(¹) ОВ С 237, 30.9.2006 г.

Решение на Съда (втори състав) от 10 януари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Финландия

(Дело C-387/06) (¹)

(Неизпълнение на задължения на държава-членка — Сектор на далекосъобщенията — Член 8, параграфи 1, 2, буква б) и 3, буква в) от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) — Член 8, параграфи 1 и 4 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа) — Електронни съобщителни прежи и услуги — Фиксирани и мобилни телефонни прежи — Приключване на телефонни разговори — Входящ пренос — Ограничаване на правомощията на националния орган за регулиране на съобщенията)

(2008/С 64/14)

Език на производството: фински

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности [представители: M. Huttunen и M. Shotton]

Отвeтник: Република Финландия [представител: A. Guimaraes-Purokoski]

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Не са изпълнени задълженията ѝ по член 8, параграфи 1, 2, буква б) и 3, буква в) от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 108, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195) и по член 8, параграфи 1 и 4 от Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях (Директива за достъпа) (ОВ L 108, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 169)

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Комисията на Европейските общности и Република Финландия понасят всяка своите собствени съдебни разноски.

(¹) ОВ С 294, 2.12.2006 г.

Решение на Съда (първи състав) от 24 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias — Гърция) — Emm. G. Lianakis AE, Sima Anonymi Techniki Etaireia Meleton kai Epivlepseon, Nikolaos Vlachopoulos/Dimos Alexandroupolis, Planitiki AE, Aikaterini Georgoula, Dimitrios Vasios, N. Loukatos kai Synergates AE Meleton, Eratosthenis Meletitiki AE, A. Pantazis- Pan. Kyriopoulou kai syn/tes os „Filon“ OE, Nikolaos Sideris

(Дело C-532/06) (¹)

(Директива 92/50/ЕИО — Обществени поръчки за услуги — Извършване на проучване върху кадастрирането, градоустройството и действията по изпълнение относно жилищен район — Критерии, които могат да бъдат определени като „критерии за качествен подбор“ или като „критерии за възлагане“ — Икономически най-изгодна оферта — Спазване на критериите за възлагане, определени в спецификацията или в обявлението за обществената поръчка — Последващо определяне на коефициенти за претегляне и на подкритерии към критериите за възлагане — Принцип за равно третиране на икономическите оператори и задължение за прозрачност)

(2008/C 64/15)

Език на производството: гръцки

Преpraщаща юрисдикция

Symvoulio tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Emm. G. Lianakis AE, Sima Anonymi Techniki Etaireia Meleton kai Epivlepseon, Nikolaos Vlachopoulos

Отвeтници: Dimos Alexandroupolis, Planitiki AE, Aikaterini Georgoula, Dimitrios Vasios, N. Loukatos kai Synergates AE Meleton, Eratosthenis Meletitiki AE, A. Pantazis- Pan. Kyriopoulou kai syn/tes os „Filon“ OE, Nikolaos Sideris

Предмет

Преюдициално запитване — Symvoulio tis Epikrateias — Тълкуване на чл. 36 от Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 50) — Критерии за възлагане на обществена поръчка — Последващо определяне, в хода на процедурата по възлагане на обществена поръчка, на специфичната тежест на всеки критерий

Диспозитив

Член 36, параграф 2 от Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги, изменена с Директива 97/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1997 г., тълкуван в светлината на принципа за равно третиране на икономическите оператори и на произтичащото от него задължение за прозрачност, не допуска, в рамките на процедура по възлагане на обществена поръчка, възлагащият орган да определи впоследствие коефициенти за претегляне и подкритерии към критериите за възлагане, посочени в спецификацията или в обявлението за обществената поръчка.

(¹) ОВ С 56, 10.3.2007 г.

Решение на Съда (първи състав) от 17 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Paul Chevassus-Marche/Groupe Danone, Société Kro beer brands SA (BKSA), Société Evian eaux minerales d'Evian SA (SAEME)

(Дело C-19/07) (¹)

(Сближаване на законодателствата — Директива 86/653/ЕИО — Самостоятелно заети търговски представители — Право на комисиона на представител, натоварен с определена географска област — Сделки, сключени без намесата на принципала)

(2008/C 64/16)

Език на производството: френски

Преpraщаща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: Paul Chevassus-Marche

Отвeтник: Groupe Danone, Société Kro beer brands SA (BKSA), Société Evian eaux minerales d'Evian SA (SAEME)

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation — Тълкуване на член 7, параграф 2 от Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите-членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители (ОВ L 382, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 176) — Прекратяване на договора за представителство — Дължима комисия на търговския представител, който е натоварен с определена географска област или група от клиенти — Съществуване на право на тази комисия при липсата на пряк или непряк контрол, упражняван от доверителя, върху сделките, сключени между трето лице и клиент, принадлежащ към географската област, поверена на представителя

Диспозитив

Член 7, параграф 2, първо тире от Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 г. относно координирането на правото на държавите-членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители, трябва да се тълкува в смисъл, че търговският представител, натоварен с определена географска област, няма право на комисия за сделките, сключени от принадлежащи към тази област клиенти с трето лице при липсата на пряка или непряка намеса на принципала.

(¹) ОВ С 69, 24.3.2007 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 17 януари 2008 г. (преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Белгия) — N. V. Lammers & Van Cleeff/Belgische Staat

(Дело C-105/07) (¹)

(Свобода на установяване — Свободно движение на капитал — Данъчно законодателство — Корпоративен данък — Лихви, платени от дъщерно дружество като цена за средства, предоставени в заем от установеното в друга държава-членка дружество майка — Преквалифициране на лихвите като облагаеми дивиденди — Липса на преквалифициране на лихви, платени на местно дружество)

(2008/C 64/17)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: N. V. Lammers & Van Cleeff

Отвeтник: Belgische Staat

Предмет

Преюдициално запитване — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Тълкуване на членове 12, 43, 48, 56 и 58 ЕО — Национално данъчно законодателство, съгласно което лихвите, платени от дъщерно дружество като цена за средства, предоставени в заем от местно на друга държава-членка дружество майка, се преквалифицират като облагаеми дивиденди, освен ако не са платени на местно дружество

Диспозитив

Членове 43 и 48 ЕО не допускат национално законодателство като разглежданото по главното производство, съгласно което лихвите, платени от местно за дадена държава-членка дружество на управител, който е установено в друга държава-членка дружество, се преквалифицират като дивиденди и на това основание се облагат, ако общият размер на лихвоносните аванси надхвърля внесенния капитал, увеличен с обложените резерви, в началото на данъчния период, докато при същите обстоятелства, ако лихвите са платени на управител, който е установено в същата държава дружество, тези лихви не се преквалифицират като дивиденди и на това основание не се облагат.

(¹) ОВ С 95, 28.4.2007 г.

Решение на Съда (шести състав) от 17 януари 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-342/07) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2002/91/ЕО — Енергийна политика — Икономия на енергия — Липса на транспониране в определения срок)

(2008/C 64/18)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: M. Patakia и M. B. Schima)

Отвeтник: Република Гърция (представител: N. Dafniou)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — В предвидения срок не са приети всички разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2002/91/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно енергийните характеристики на сградите (ОВ L 1, стр. 65; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 44)

Диспозитив

- 1) Като не е приела в определения срок необходимите закони, подзакони и административни разпоредби, за да се съобрази с Директива 2002/91/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно енергийните характеристики на сградите Република Гърция не е изпълнила задълженията си по посочената директива
- 2) Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 211, 8.9.2007 г.

Определение на Съда от 8 ноември 2007 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Fratelli Martini & C. SpA, Cargill Srl/Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Ministero della Salute, Ministero delle Attività Produttive

(Дело С-421/06) (¹)

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Решение на Съда за обявяване на недействителност на общностна разпоредба — Задължения на институциите — Здравни мерки — Комбиниранни фуражи — Индикация върху етикета на точните тегловни проценти на фуражните суровини, съдържащи се с във фуража с толеранс от $\pm 15\%$ от декларираната стойност — Забрана за въвеждане на потребителя в заблуждение)

(2008/С 64/19)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Ищци: Fratelli Martini & C. SpA, Cargill Srl

Ответници: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Ministero della Salute, Ministero delle Attività Produttive

Предмет

Преюдициално запитване — Consiglio di Stato — Последници на решението на Съда по съединени дела С-453/03, С-11/04, С-12/04 и С-194/04 (ABNA и др.), с което се обявява частична недействителност на Директива 2002/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за изменение на Директива 79/373/ЕИО на Съвета относно обращения на комбинирани фуражи и за отмяна на Директива 91/357/ЕИО на Комисията (ОВ L 63, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 41, стр. 113) — Задължение за институциите да приемат нов акт

Диспозитив

- 1) Член 1, точка 4 от Директива 2002/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за изменение на Директива 79/373/ЕИО на Съвета относно обращението на комбинирани фуражи и за отмяна на Директива 91/357/ЕИО на Комисията, която предвижда задължение за посочване върху етикета на комбинирани фуражи на тегловните проценти на фуражните суровини, съдържащи се с във фуража, с толеранс от $\pm 15\%$ от декларираната стойност, що се отнася до тези проценти, трябва да се тълкува в смисъл, че не противоречи на членове 8 и 16 от Регламент (ЕО) № 178/2002 Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните, чиято цел е да се предотврати етикетирването и представянето на фуражите да въвеждат потребителя в заблуждение.
- 2) При положение, че член 1, точка 1, буква б) от Директива 2002/2 е предвиждал самостоятелно задължение без връзка със задълженията, предвидени в другите разпоредби на тази директива, обявяването на недействителността на споменатата разпоредба с Решение на Съда от 6 декември 2005 г. по дело ABNA и др. (С-453/03, С-11/04, С-12/04 и С-194/04), не води до непълнота в правото или до несъгласуваност, които да налагат на общностните институции да приемат съществени изменения в Директива 2002/2.

При всички положения, недействителността на общностна разпоредба произтича пряко от решението на Съда, с което тя се установява, и както органите, така и юрисдикциите на държавите-членки трябва да отразят последиците ѝ в своя национален правен ред.

(¹) ОВ С 326, 30.12.2006 г.

Определение на Съда (седми състав) от 7 декември 2007 г. (преюдициално запитване от Commissione tributaria regionale di Genova — Италия) — Agenzia Dogane Circostrizione Doganale di Genova/Euricom SpA

(Дело C-505/06) ⁽¹⁾

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Митнически кодекс на Общността — Активно усъвършенстване — Споразумение за асоцииране — Предварителен износ на ориз за трета страна, обвързана от споразумение за митнически преференции — Член 216 от Митническия кодекс)

(2008/C 64/20)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Commissione tributaria regionale di Genova

Страни в главното производство

Ищец: Agenzia Dogane Circostrizione Doganale di Genova

Ответник: Euricom SpA

Предмет

Преюдициално запитване — Commissione tributaria regionale di Genova — Тълкуване на членове 114, 115, параграфи 1 и 3, и на член 216 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) — Ориз, изнасян в режим на активно усъвършенстване за трета страна, обвързана от споразумение за митнически преференции

Диспозитив

Член 216 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 г. се прилага спрямо операциите по активното усъвършенстване, посочени в член 115, параграф 1, буква б) от същия регламент, в които компенсаторните продукти са изнесени извън митническата територия на Общността преди внасянето на вносните стоки.

⁽¹⁾ ОВ С 42, 24.2.2007 г.

Определение на Съда от 29 ноември 2007 г. — Eurostrategies SPRL/Комисия на Европейските общности

(Дело C-122/07 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Определение за заличаване — Оттегляне — Съдебни разноски)

(2008/C 64/21)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Eurostrategies SPRL (представители: R. Lang и S. Crosby, Solicitor)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности (представители: P. Costa de Oliveira и M. I. Hadjiyiannis)

Предмет

Жалба срещу Определение на председателя на четвърти състав на Първоинстанционния съд от 1 декември 2006 г. по дело Eurostrategies/Комисия (T-203/06), с което се разпорежда делото да бъде заличено от регистъра и с което жалбоподателят се осъжда да заплати съдебните разноски.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Eurostrategies SPRL да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 28.4.2007 г.

Определение на Съда (пети състав) от 10 декември 2007 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Jaworznie — Република Полша) — Piotr Kawala/Gmina Miasta Jaworzna

(Дело C-134/07) ⁽¹⁾

Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Национално облагане, по-високо за стока, внесена от друга държава-членка, отколкото за сходна стока, закупена на място — Член 90, първа алинея ЕО — Такса върху първа регистрацията, засягаща внесени моторни превозни средства втора употреба)

(2008/С 64/22)

Език на производството: полски

Препращаща юрисдикция

Sąd Rejonowy w Jaworznie

Страни в главното производство

Ищец: Piotr Kawala

Ответник: Gmina Miasta Jaworzna

Предмет

Преюдициално запитване — Sąd Rejonowy w Jaworznie — Тълкуване на член 90 ЕО — Събиране на такса за издаване на свидетелство за регистрацията на превозно средство за първа регистрацията в държава-членка, чийто размер значително надвишава размера на таксата за получаване на дубликат от свидетелство за регистрацията на превозно средство — Принцип на неутралност на вътрешното облагане по отношение на конкуренцията между стоките, които вече се намират на националния пазар и внесените стоки

Диспозитив

Член 90, първа алинея ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска такса като предвидената в параграф 1, точка първа от заповедта на полския министър на инфраструктурите от 28 юли 2003 г. относно размера на таксата, дължимата за получаване на удостоверение за регистрацията на превозно средство, която на практика обременява първата регистрацията на моторно превозно средство втора употреба, внесено от друга държава-членка, а не придобиването в Полша на моторно превозно средство втора употреба, доколкото последното вече е регистрирано в споленатата държава.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 28.4.2007 г.

Жалба, подадена на 3 април 2007 г. от Jean Yves Sellier срещу определението на Първоинстанционния съд (четвърти състав), постановено на 15 януари 2007 г. по дело T-276/06, Sellier/Комисия

(Дело C-191/07 P)

(2008/С 64/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jean Yves Sellier (представител: J.Y. Leeman, avocat)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

С определение от 18 септември 2007 г. Съдът (шести състав) отхвърля жалбата и разпорежда г-н Sellier да заплати направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 19 ноември 2007 г. от Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH срещу Определението, постановено на 11 септември 2007 г. от Първоинстанционния съд (трети състав) по дело T-28/07, Fels-Werke GmbH, Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH, Spenner-Zement GmbH & Co. KG/Комисия на Европейските общности

(Дело C-503/07 P)

(2008/С 64/24)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (представители: H. Posser и S. Altenschmidt, Rechtsanwälte.)

Други страни в производството: Fels-Werke GmbH, Spenner-Zement GmbH & Co. KG, Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Определение на трети състав на Първоинстанционния съд от 11 септември 2007 г. по дело T-28/07 (Fels-Werke и др./Комисия на Европейските общности) в частта, която засяга жалбоподателя,
- да се отмени член 1, точка 2 от Решението на Комисията от 29 ноември 2006 г. относно Националния план за разпределение на разрешителни за емисии на парникови газове, предоставен от Германия съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (номерът на документа не е публикуван), доколкото с този член се определят като несъвместими с Директива 2003/87/ЕО гарантираните квоти за първия период на търговия, посочени в Глава 6.2 от Националния план на Германия за разпределение в рубриката „Разпределение съгласно § 8 от ZuG 2007 [Закон за разпределение на квоти]“,
- да се отмени член 2, точка 2 от Решението, доколкото с този член на Федерална република Германия се поставят изисквания за прилагането на гарантираните за първия период на търговия квоти, посочени в Глава 6.2 от Националния план на Германия за разпределение в рубриката „Разпределение съгласно § 8 от ZuG 2007 [Закон за разпределение на квоти]“, и така се налагат същите фактори за изпълнение, приложими към други сравними инсталации,
- при условията на евентуалност да се отмени точка 1 от въпросното Определение и да се препрати делото на Първоинстанционния съд,
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С обжалваното Определение Първоинстанционният съд отрича жалбоподателите да са засегнати лично и поради това отхвърля жалбата им за частична отмяна на Решение на Комисията от 29 ноември 2006 г. относно националния план за разпределение на разрешителни за емисии на парникови газове като недопустима.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква нарушение на процесуалните права за защита на интересите му, както и на разпоредбата на член 230, четвърти параграф ЕО от материалното общностно право.

На първо място по негово мнение Първоинстанционният съд е нарушил принципа на справедлив процес, както и изискването за изслушване. По същество Първоинстанционният съд обосновава това, че жалбоподателите не са засегнати лично от решението на Комисията с факта, че твърдяната от тях принадлежност към затворен кръг от предприятия, не е била доказана, и по-специално, че не е бил представен никакъв списък от предприятия, които могат да се ползват от приложението на § 8,

алинея 1 от ZuG 2007. Според жалбоподателя Първоинстанционният съд не е изискал в никой момент в хода на производството от жалбоподателите да предоставят списък на включените в гарантираната квота предприятия. Според жалбоподателя релеванността от представянето на такъв списък не се налагала дори поради други причини, тъй като ограничеността и затвореността на включените в гаранционната квота кръгове от предприятия следвали от представената на Първоинстанционния съд задължителна правна структура на ZuG 2007. Поради тази причина според жалбоподателя изискването на Първоинстанционния съд за предоставяне на такъв списък всъщност е фактически невъзможно.

Освен това Първоинстанционният съд е нарушил член 230, четвърти параграф ЕО, като неправилно е отхвърлил факта, че жалбоподателят е засегнат лично от решението на Комисията. Кръгът от лица, за които обжалваното решение действа, се установява по-специално не само, както Първоинстанционният съд е приел „малко или много точно“, а е по право въз основа на минали събития окончателно определен и следователно не подлежи на разширяване. Във връзка с попадащите в гарантираната квота по § 8 от ZuG 2007 предприятия можело освен това обжалваното решение да се изтъкува като сбор от индивидуални решения, тъй като за всяко едно от тях се забранява поддържането на гарантираната квота.

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Social de Madrid на 3 декември 2007 г. — Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Alcampo SA

(Дело C-537/07)

(2008/C 64/25)

Език на производството: испански

Препращаща юрисдикция

Juzgado de lo Social de Madrid

Страни в главното производство

Ищец: Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho

Отговорник: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Alcampo SA

Преподидиални въпроси

- 1) Като се има предвид естеството на мярка за насърчване на равенството, каквато е предоставянето на родителски отпуск по начина и в обхвата, свободно определени от всяка държава в рамките на минималните граници, наложени от рамковото споразумение за родителския отпуск, приложено към Директива 96/34/ЕО ⁽¹⁾, възможно ли е ползването на този период на родителски отпуск, в случая на намален работен ден и заплата за отглеждане на непълнолетни деца, да засегне правата в процес на придобиване от работника или работничката, ползващи този родителски отпуск, и може ли пред публичните институции на дадена държава да става позоваване във връзка с частни лица на принципа за незасягане на права, които са придобити или в процес на придобиване?
- 2) По-специално, дали изразът „права, придобити или в процес на придобиване“ на точка 6 от клауза 2 на рамковото споразумение за родителския отпуск (...) обхваща само права във връзка с условията на труд и се разпростира само върху трудовото правоотношение с работодателя, или, напротив, този израз се отнася също до запазването на правата, придобити или в процес на придобиване в областта на социалното осигуряване, както и дали изискването за „непрекъсваемост на правото на обезщетения по различните схеми на социално осигуряване“ по точка 8 от клауза 2 на рамковото споразумение за родителския отпуск (...) може да се счита за изпълнено чрез разглеждания тук режим, който се прилага от националните власти, и при необходимост възможността пред публичните власти на държава-членка да се извърши позоваване на това право на непрекъсваемост на правото на обезщетения като достатъчно точно и конкретно?
- 3) Дали е съвместимо с общностните разпоредби национално законодателство, което през периода на намаляване на работния ден поради родителски отпуск намалява подлежащата на получаване пенсия за инвалидност в сравнение с тази, която би се прилагала преди посочения отпуск, и същевременно води до намаляването на изчисления размер и консолидиране на бъдещите обезщетения пропорционално на намаляването, настъпващо в работния ден и заплата?
- 4) Като се отчита задължението на националните съдилища да тълкуват националното право с оглед задълженията по директивата, за да осигурят във възможно най-голяма степен осъществяването на преследваните от общностната уредба цели, дали следва и това изискване за непрекъсваемостта на правата в областта на социалното осигуряване да се прилага по време на ползването на родителския отпуск и конкретно в случаите на прибавяне до определена разновидност на частичен отпуск или намален работен ден като използваната в този случай?
- 5) Дали в конкретните обстоятелства по правния спор намаляването на признаването и изчисления размер на социално-осигурителни обезщетения през периода на родителски отпуск може да се счита за пряка или непряка дискриминация, противоречаща на разпоредбите на Директива

79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване ⁽²⁾ и противоречаща също така на изискванията за равенство и липса на дискриминация между мъжете и жените съгласно общата за държавите-членки традиция, доколкото посоченият принцип следва да се разпростира не само върху условията на труд, но и върху публичната дейност по социална защита на работниците?

⁽¹⁾ Вж. Директива 96/34/ЕО на Съвета от 3 юни 1996 година относно рамковото споразумение за родителския отпуск, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 145, стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 160).

⁽²⁾ ОВ L 6, стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 192.

Иск, предявен на 5 декември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия

(Дело C-546/07)

(2008/C 64/26)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: г-н Е. Traversa и г-жа Р. Dejmek, Bevollmächtigte)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

— да се установи, че Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 49 ЕО, както и от клаузата *standstill*, съдържаща се в глава 2 (Свободно движение на хора), точка 13 от Приложение XII (Списък по член 24 от Акта за присъединяване от 16 април 2003 година), с това, че:

- а) в административната си практика е тълкувала понятието „предприятие от другата страна“, установено в член 1, параграф 1 от немско-полското междуправителствено споразумение от 31 януари 1990 г. за командироване на работници от полски предприятия за изпълнение на договори за изработка, като „немско предприятие“ и

- б) съгласно клаузата за защита на пазара на труда е продължила действието на регионалните ограничения за достъпа на работници след 16 април 2003 г., т.е. след деня на подписване на Договора за присъединяване на Полша към ЕС;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

- А. Командирането на полски работници за изпълнение на договори за изработка в Германия е предмет на Споразумение от 31 януари 1990 година между правителството на Федерална република Германия и полското правителство за командироване на работници от полски предприятия за изпълнение на договори за изработка. Според немската административна практика понятието „предприятие от другата страна“ в член I, параграф I от посоченото споразумение се тълкува като „немско предприятие“.
- Б. От това следва, че съгласно Споразумението само немски предприятия могли да сключват договори за изработка. Така на предприятията от други държави-членки, които искали да осъществяват дейност в Германия, оставала единствено възможността да учредят дъщерно дружество в Германия. По този начин на предприятията от други държави-членки било попречено да се ползват от свободата на предоставяне на услуги съгласно член 49 ЕО, като сключват договори за изработка с полски предприятия съгласно немско-полското споразумение за извършване на работа във Федерална република Германия. Следователно се касаело за пряка дискриминация на предприятия от държави-членки, различни от Германия, която се основавала на националността, съответно на седалището на предприятието.
- В. Съгласно член 46 ЕО, във връзка с член 55 ЕО, правила с дискриминиращ характер, които предвиждат специално третиране, могат да бъдат оправдани само по съображения за обществен ред, обществена сигурност и обществено здраве. Според постоянната съдебна практика позоваването на предвиденото в член 46 ЕО съображение за обществен ред предполага запазването на действието на дискриминиращата мярка да е необходимо за посрещането на реална и достатъчно сериозна опасност, засягаща даден основен обществен интерес.
- Г. В настоящия случай тези предпоставки не били налице. За целите на контрола за правилното прилагане на Споразумението не било необходимо да се налага ограничението предприятията да имат седалище само в Германия, тъй като при всички случаи заявленията трябвало да се подават до немските власти. По отношение на отговорността, която трябвало да носи заявителят за плащания по социалното осигуряване и санкционирането на правонарушения, то тези въпроси не били свързани конкретно със Споразумението за договори за изработка, а се отнасяли като цяло до предоставянето на услуги в Германия посредством предприятия от други държави-членки. Не се указвало също защо откри-

ването на възможността да се ползват от двустранното споразумение за предприятия от други държави-членки можело да доведе до неправилно прилагане или заобикаляне на преходните разпоредби от Договора за присъединяване. В никакъв случай опасението за неправомерно прилагане на преходните разпоредби не представлявало достатъчно сериозна опасност за обществения ред или сигурност, която би могла да оправдае дискриминиращо ограничаване на свободата на предоставяне на услуги.

- Д. От съдържанието на клаузата *standstill*, съдържаща се в глава 2, точка 13 от Приложение XII съгласно член 24 от Акта за присъединяване от 16 април 2003 г., следва, че задължението за *standstill* било абсолютно и че било забранено всяко влошаване на положението по отношение на достъпа до немския пазар на труда на полски работници по договори за изработка в сравнение със съществуващото положение към 16 април 2003 г. Според т.нар. клауза за защита на пазара на труда, която се прилагала трайно в административната практика на Федералната агенция по заетостта, всъщност договорите за изработка по принцип не били разрешени, ако трябвало да бъдат изпълнени в района на представителството, където средният процент на безработицата през последните шест месеца е надвишавал най-малко с 30 % нивото на безработицата във Федерална република Германия. Списъкът от райони на представителства, попадащи в приложното поле на това правило, се актуализирал на всеки три месеца. Следователно клаузата за защита на пазара на труда нарушавала клаузата *standstill* от Акта относно условията на присъединяването, тъй като след 16 април 2003 г. нови райони на представителство били включени в списъка с „блокираните“ райони.

Преюдициално запитване, отправено от *Handelsgericht Wien* (Австрия) на 11 декември 2007 г. — *Friederike Wallentin-Hermann/Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA*

(Дело C-549/07)

(2008/C 64/27)

Език на производството: немски

Преpraщаща юрисдикция

Handelsgericht Wien

Страни в главното производство

Ищец: *Friederike Wallentin — Hermann*

Ответник: *Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA*.

Преюдициални въпроси

1. Налице ли са извънредни обстоятелства по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91⁽¹⁾, с оглед на съображение 14 от преамбюла на регламента, ако технически дефект на самолета, по-конкретно повреда в двигателя, доведе до отмяна на полета, и трябва ли уважителните причини съгласно член 5, параграф 3 от регламента да се тълкуват в съответствие с разпоредбите на член 19 от Конвенцията от Монреал?
2. Ако отговорът на първия въпрос е положителен: налице ли са извънредни обстоятелства по смисъла на член 5, параграф 3 от регламента, когато въздушни превозвачи се позовават на технически дефект като причина за отмяна на полети с честота над средната, само въз основа на тяхната честота?
3. Ако отговорът на първия въпрос е положителен: дали въздушен превозвач е взел всички „необходими мерки“ по смисъла на член 5 от регламента, ако докаже, че са изпълнени минималните законови изисквания относно дейността по поддръжка на самолета, и това е достатъчно ли е той да се освободи от задължението да изплати обезщетение съгласно член 5 във връзка с член 7 от регламента?
4. Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: дали са извънредни обстоятелства по смисъла на член 5, параграф 3 от регламента случаи на непреодолима сила или природни събития, които не се дължат на технически дефект и следователно не са свързани с въздушния превозвач?

⁽¹⁾ ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218.

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichtshof на 11 декември 2007 г. — Deniz Sahin/ Bundesminister für Inneres

(Дело C-551/07)

(2008/C 64/28)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof.

Страни в главното производство

Ищец: Deniz Sahin

Отговорник: Bundesminister für Inneres

Преюдициални въпроси

- 1) а) Трябва ли член 3, параграф 1, член 6, параграф 2 както и член 7, параграф 1, буква г) и параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и за отмяна на Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО⁽¹⁾ — наричана по-нататък Д — да се тълкуват в смисъл, че те се отнасят също до тези членове на семейството по смисъла на член 2, параграф 2 от Д, които са пристигнали в приемащата държава-членка независимо от гражданина на ЕС (член 2, параграф 3 от Д) и едва там са придобили качество на член на семейство или са започнали да водят семеен живот с гражданина на ЕС?
 - б) При положителен отговор на първия въпрос, от допълнително значение ли е обстоятелството, че членът на семейството към момента на придобиване на качеството „член на семейство“ или на започване на семеен живот пребивава на законно основание в приемащата държава-членка? Ако да, за да се счита че пребивава на законно основание, достатъчно ли е обстоятелството, че членът на семейството по силата само на своя статут на търсещо убежище лице има право на пребиваване?
 - в) Ако вследствие на отговора на въпросите по 1 а) и б) не произтича от директивата право на пребиваване на член на семейството, който има право на пребиваване „само“ по силата на статута си на търсещо убежище лице, който е пристигнал в приемащата държава-членка независимо от гражданина на ЕС и едва там е придобил качество на член на семейство или е започнал да води семеен живот с гражданина на ЕС, може ли, независимо от това, в ситуация, за която е характерно, че членът на семейството пребивава едва от четири години в приемащата държава-членка, където преди една година е сключил брак с гражданин на ЕС, с когото той води съвместен живот от около три години и половина и с когото има общо дете на 20 месеца, от член 18 съответно 39 ЕО да се изведе право на пребиваване в светлината на правото на личен живот?
- 2) Допускат ли член 9, параграф 1 и член 10, параграф 1 от Д национална правна уредба, съгласно която членове на семейството на гражданин на ЕС, които не притежават гражданство на една държава-членка или които имат право на пребиваване съгласно член 7, параграф 2 от Д, да не могат да получат карта за пребиваване („Карта за пребиваване на членове на семейството на гражданин на ЕС“) поради самото обстоятелство, че те (временно) са оправомощени въз основа на разпоредбите относно правото на убежище в приемащата държава-членка да пребивават в последната?

⁽¹⁾ ОВ L 158, стр. 77, Специално издание на български език, глава 05, том 07, стр. 56.

Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 12 декември 2007 г. — College van burgemeester en wethouders van Rotterdam/M.E.E. Rijkeboer

(Дело C-553/07)

(2008/C 64/29)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Ищец: College van burgemeester en wethouders van Rotterdam

Ответник: M.E.E. Rijkeboer

Преюдициален въпрос

Съвместимо ли предвиденото в закона (за личните данни в общинските регистри) ограничение за съобщаването на данни до една година преди съответната молба с член 12, буква а) от Директива 95/46/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на личните данни и за свободното движение на тези данни, независимо дали тази разпоредба се разглежда във връзка с член 6, първи параграф, буква д) от посочената директива, както и със задължението за равно третиране?

⁽¹⁾ ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10.

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 14 декември 2007 г. — LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH/Tele2 Telecommunication GmbH

(Дело C-557/07)

(2008/C 64/30)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH

Ответник: Tele2 Telecommunication GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли използваното в член 5, параграф 1, буква а) и в член 8, параграф 3 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество⁽¹⁾ понятие „посредник“ да се тълкува в смисъл, че то обхваща също и доставчик на достъп, който прави възможен достъпа на ползвателя до мрежата чрез предоставяне на динамичен IP адрес, без да му предоставя конкретни услуги („services“) като например електронна поща (E-Mail), протокол за трансфер на файлове (File Transfer Protocol FTP) или услуга за обмен на файлове между двама или повече потребители (File-Sharing), и без да упражнява правен или фактически контрол върху използваната от ползвателя услуга?
- 2) При положителен отговор на въпрос 1:

Трябва ли член 8, параграф 3 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост⁽²⁾, като се вземат предвид член 6 и член 15 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации да се тълкува (стеснително) в смисъл, че той не допуска да представят лични данни на частноправни трети лица с цел разглеждане от гражданските съдилища на установени нарушения на изключителни авторски права (право на възнаграждение и право на използване)?

⁽¹⁾ ОВ L 167, стр. 10, Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230.

⁽²⁾ ОВ L 157, стр. 45, Поправка, публикувана в ОВ 2004 г., L 195, стр. 16, Специално издание на български език, 2007 г., глава, том 2, стр. 56.

Преюдициално запитване, отправено от Tallinna Halduskohus на 18 декември 2007 г. — Balbiino AS/EV Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

(Дело C-560/07)

(2008/C 64/31)

Език на производството: естонски

Препращаща юрисдикция

Tallinna Halduskohus

Страни в главното производство

Ищец: Balbiino AS

Ответник: EV Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

Преподидиални въпроси

- 1) Следва ли да се счита, че правото на Европейския съюз, и по-специално разпоредбите на член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 60/2004 ⁽¹⁾ на Комисията, на третото съображение от преамбула от Регламент (ЕО) № 832/2005 ⁽²⁾ на Комисията и на член 4, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1972/2003 ⁽³⁾ на Комисията, разглеждани заедно, допускат да се определя количеството на излишъка от запаси на оператора като от излишъка от запаси (разглеждан като резерв за пренос) автоматично се приспада средния запас към 1 май на последните години, през които операторът е осъществявал дейност преди 1 май 2004 г., но не повече от четири години, умножен по 1,2?

При утвърдителен отговор, би ли бил различен отговорът, ако при определяне на количеството на резерва за пренос и на излишъка от запаси е възможно да се вземе предвид увеличението на обема на производството, на преработката или на продажбите на оператора, на сроковете за узряване на селскостопанските продукти, на периода, през който запасите са натрупани, както и на други обстоятелства, които не зависят от оператора?

- 2) В съответствие с целта на правото на Европейския съюз и по-специално с целта на Регламент (ЕО) № 1972/2003 на Комисията ли е всички запаси от селскостопански продукти, намиращи се у оператора към 1 май 2004 г., да се разглеждат като излишък от запаси?
- 3) В хипотезата, в която оператор е започнал своята дейност със разглежданите селскостопански продукти по-малко от една година преди 1 май 2004 г., допуска ли правото на Европейския съюз, и по-специално член 4 от Регламент (ЕО) № 1972/2003 на Комисията и член 6 от Регламент (ЕО) № 60/2004 на Комисията, посоченият оператор да бъде задължен сам да докаже, че количествата запаси от селскостопански продукти, които се намират у него към 1 май 2004 г. отговарят на количеството запаси от селскостопански продукти, които той може нормално да произведе, продаде или по друг начин възмездно или безвъзмездно да прехвърли или придобие?

При утвърдителен отговор, би ли бил различен отговорът ако, независимо от задължението на оператора за доказване, при определяне на резерва за пренос и на излишъка от запаси на оператора въз основа на подадената от него декларация относно определен селскостопански продукт, административните органи са длъжни да вземат предвид увеличението на запасите и на обема на производството, на преработката или на продажбите на оператора и неговите запаси след 1 май 2004 г.?

- 4) Събирането на такси върху излишъка от запаси отговаря ли също така на целта на Регламент (ЕО) № 1972/2003 на Комисията и на Регламент (ЕО) № 60/2004 на Комисията в хипотезата, в която се установява наличие на излишък от запаси у оператора към 1 май 2004 г., но последният докаже, че предлагането на пазара на излишъка от запаси след 1 май 2004 г. не му е донесло действителна облага под формата на разлика в цените?
- 5) Разпоредбата на член 6, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 60/2004 на Комисията, съгласно която при установя-

ването на търгувания или преработен излишък от запаси на захар, изоглюкоза или фруктоза, наред с другите критерии се отчита и капацитетът на складовите съоръжения, може ли да се тълкува в смисъл, че в случай на нарастване на капацитета на складовите съоръжения на оператора през годината, предшестваща присъединяването, е оправдано да се намалят излишъците от запаси от селскостопански продукти, съхранявани от оператора към 1 май 2004 г., независимо от стопанската дейност на оператора, от обема преработени селскостопански продукти и от големината на запаса през годините, когато е осъществявал дейност преди 1 май 2004 г. и през двете години след 1 май 2004 г.?

- 6) Член 10 от Регламент (ЕО) № 1972/2003 на Комисията допуска ли таксата върху излишъците от запаси да бъде събрана от оператора посредством акт за установяване на данъчни задължения, в случай, че този акт със сигурност е постановен по време на действието на регламента, а именно на 30 април 2007 г., но съгласно националното право става задължителен по отношение на оператора едва след края на действието на регламента и националното право не предвижда крайна дата за събиране на таксата върху запасите?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 60/2004 на Комисията от 14 януари 2004 година за определяне на преходни мерки в сектора на захарта във връзка с присъединяването на Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия (ОВ L 9, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 52, стр. 202).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 832/2005 на Комисията от 31 май 2005 година относно определянето на излишъка в количествата захар, изоглюкоза и фруктоза за Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия (ОВ L 138, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 64, стр. 3).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1972/2003 на Комисията от 10 ноември 2003 година относно временните мерки, които следва да се приемат за търговията със земеделски продукти във връзка с присъединяването на Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия (ОВ L 293, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 50, стр. 100).

Иск, предявен на 18 декември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-561/07)

(2008/C 64/32)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: Sig. J. Enegren и Sig.ra L. Pignataro)

Отговорник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като запазва в сила разпоредбите на член 47, алинеи 5 и 6 от Закон № 428 от 29 декември 1990 г. в случай на криза в предприятието по смисъла на член 2, параграф 5, буква в) от Закон № 675 от 12 август 1977 г., по такъв начин, че правата на работниците и служителите, посочени в членове 3 и 4 от Директива 2001/23/ЕО, не са гарантирани при прехвърляне на предприятия, обявени в „криза“, Италианската Република не е изпълнила задълженията си по тази Директива,

— да се осъди Италианска република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията твърди, че разпоредбите на Закон № 428/1990 (член 47, алинеи 4 и 5) нарушават Директива 2001/23/ЕО ⁽¹⁾ от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности, доколкото работниците и служителите на предприятието, включени в режима на Cassa integrazione guadagni straordinaria (Извънредна каса за компенсаторни плащания) и преминават към приобретателя, губят правата, посочени в член 2112 от Гражданския кодекс с изключение на евентуалните гаранции, предвидени в синдикално споразумение („по-благоприятното третиране“, установено от член 47, параграф 5).

Това означава, че работниците и служителите на предприятие, включено в режима на Cassa integrazione guadagni („CIGS“) в случай на криза, не се ползват при прехвърляне на предприятието от гаранциите, предвидени в членове 3 и 4 от Директивата.

Член 47, параграф 6 предвижда, че работниците и служителите, които не стават работници и служители на приобретателя, наемателя или новия работодател, имат право на предимство при назначенията, извършени от последните в рамките на една година от датата на прехвърлянето или в рамките на по-дълъг период, установен в колективните трудови договори. Член 2112 от Гражданския кодекс не се прилага по отношение на тези работници и служители, които са били наети от приобретателя, наемателя или новия работодател след прехвърлянето на предприятието.

Италианското правителство не оспорва анализа на Комисията, въз основа на който работниците и служителите, включени в режима на CIGS в случай на криза, не се ползват при прехвърляне на предприятието от гаранциите, предвидени в членове 3 и 4 от Директивата. Това правителство обаче

поддържа, че в такъв случай се прилагал член 5, параграф 3 от Директивата.

В исковата молба Комисията изтъква, че посочената разпоредба допуска в случай на прехвърляне на предприятия, когато прехвърлителят се намира в тежка икономическа криза, да се променят условията на труд на работниците и служителите с цел да се запазят възможностите за работа, като се гарантира оцеляването на предприятието, стопанската дейност или частта от предприятието или стопанската дейност. Тази разпоредба обаче предоставя на държавата-членка единствено правото да разреши на прехвърлителя и на представителите на работниците и служителите да се споразумеят за промяна на условията на труд при определени обстоятелства, а не да изключат, както прави член 47, алинеи 5 и 6 от Закон № 428/90, прилагането на членове 3 и 4 от Директивата.

⁽¹⁾ ОВ L 82, стр. 16, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20.

Иск, предявен на 19 декември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело C-562/07)

(2008/C 64/33)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: г-н R. Lyaal и г-жа I. Martinez del Peral Cagigal)

Отговорник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— да се обяви, че като третира по различен начин доходите от капитал, получени в Испания от чуждестранни лица, и тези, получени от местни лица до 31 декември 2006 г., Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по членове 39 и 56 от Договора за ЕО и от членове 28 и 40 от Споразумението за ЕИП.

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Съгласно действалото до 31 декември 2006 г. испанско законодателство доходите от капитал на чуждестранни лица се облагали с пропорционална ставка от 35 %, докато тези на местните лица били предмет на прогресивно облагане, ако активите били част от тяхното имущество за по-малко от една година, и на облагане с пропорционална ставка от 15 %, ако периодът, през който били част от посоченото имущество, надвишавал една година. Вследствие на това данъчната тежест при продажба на активи след изтичане на една година от тяхното придобиване била винаги по-голяма за чуждестранните лица. В случай на отчуждаване на активите през годината, следващо придобиването им, чуждестранните лица също понасяли по-голяма данъчна тежест, освен когато средната ставка, приложима за данъкоплатците — местни лица надвишавала 35 % (което предполагало значителни доходи от капитал).

Комисията счита, че не съществува обективна разлика между положението на тези две категории данъкоплатци, поради което по-голямата данъчна тежест за чуждестранните лица представлява дискриминация, която незаконно ограничава свободното движение на работници и свободното движение на капитали, предвидени в членове 39 и 56 от Договора за ЕО и в членове 28 и 40 от Споразумението за ЕИП.

Жалба, подадена на 31 декември 2007 г. от AMS Advanced Medical Services GmbH срещу Решението на Първоинстанционния съд (пети състав) постановено на 18 октомври 2007 г. по дело AMS Advanced Medical Services GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (ОХВП), T-425/03

(Дело C-565/07 P)

(2008/C 64/34)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: AMS Advanced Medical Services GmbH
(представител: S. Schäffler, Rechtsanwältin)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), American Medical Systems, Inc.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Първоинстанционния съд от 18 октомври 2007 г.,
- да се осъди ответникът, ответник и по жалбата да заплати съдебните разходи, както за първата инстанция, така и за производството по обжалването.

Правни основания и основни доводи

Жалбата се основава на нарушение на общностното право от Първоинстанционния съд. Първоинстанционният съд не уважил направеното от жалбоподателя едва пред апелативния състав искане противната страна да докаже използването на неговата марка. По този начин Първоинстанционният съд не признал принципа на функционален континуитет между отделите в Службата за хармонизация във вътрешния пазар и нарушил член 43, параграфи 2 и 3, както и член 74 от Регламент № 40/94.

Според принципа на функционален континуитет между отделите на СХВП именно апелативният състав е трябвало да обоснове решението си на всички направени от жалбоподателя искания, както пред отдела по споровете, така и в хода на производството пред апелативния състав.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 21 декември 2007 г. — Staatssecretaris van Financiën/Stadeco BV

(Дело C-566/07)

(2008/C 64/35)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Ищец: Staatssecretaris van Financiën

Ответник: Stadeco BV

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 21, параграф 1, буква в) от Шеста директива ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че в държавата-членка, в която пребивава или е установен издателят на фактурата не се дължи никакъв ДДС, когато последният е посочил във фактурата сумата на ДДС за доставка на услуга, която според общата система на данъка върху добавената стойност се счита за извършена в друга държава-членка или в трета страна?
- 2) В случай на отрицателен отговор, когато фактура като посочената в член 21, параграф 1, буква в) от Шеста директива е издадена на получател, който няма право да приспада ДДС (така че няма никаква опасност от загуба на данъчни постъпления), могат ли държавите-членки да поставят корекцията на погрешно фактуриран ДДС, който съгласно тази разпоредба подлежи на плащане, под условие данъчно-задълженото лице да издаде на клиента си поправена фактура, в която не се посочва ДДС?

⁽¹⁾ Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 27 декември 2007 г. — Minister voor Wonen, Wijken en Integratie/Woningstichting Sint Servatius

(Дело C-567/07)

(2008/C 64/36)

Език на производството: нидерландски

Преподаваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Ищец: Minister voor Wonen, Wijken en Integratie

Друга страна в производството: Woningstichting Sint Servatius

Преюдициални въпроси

1. Налице ли е ограничаване на свободното движение на капитали по смисъла на член 56 ЕО, когато без предварителното съгласие на министъра не може да се извършват трансгранични дейности от страна на предприятие, което по закон е одобрено да извършва дейност по опазването на интересите в областта на социалното жилищно настаняване в Нидерла-

ндия, може да ползва държавни средства за това, по закон може да осъществява дейност изключително във връзка с тези интереси и по правило осъществява дейност на територията на Нидерландия („одобрена организация“)?

- 2.a. Може ли интересите на държава-членка в областта на социалното жилищно настаняване да се разглеждат като интереси, свързани с обществения ред по смисъла на член 58 ЕО?
- 2.б. Може ли интересите на държава-членка в областта на социалното жилищно настаняване да се разглеждат като признато в съдебната практика на Съда на Европейските общности императивно съображение от обществен интерес?
- 2.в. Може ли по-специално интересите за ефективност и възможност за финансиране на системата на социалното жилищно настаняване в държава-членка да се разглеждат като интерес, свързан с обществения ред по смисъла на член 58 ЕО, или като признато в съдебната практика на Съда на Европейските общности императивно съображение от обществен интерес?
- 3.a. Ако се приеме, че изискването за предварително съгласие по отношение на одобрена организация по смисъла на въпрос 1 представлява ограничение, обосновано с оглед на посоченото във въпроси 2a, 2б и 2в, необходимо и пропорционално ли е това изискване?
- 3.б. Разполага ли държава-членка, която се позовава на посочената обосновка, с широко право на преценка при определяне на обхвата на обществения интерес и на начина, по който той се опазва? От значение ли е при това, че в областта на социалното жилищно настаняване Общността не разполага с никаква или почти никаква компетентост?
- 4.a. Може с оглед обосноваването на ограничение на свободното движение на капитали държава-членка да се позове наред или във връзка с посочените в член 58 ЕО или признатите в съдебната практика на Съда на Европейските общности императивни съображения от обществен интерес и на член 86, параграф 2 от Договора, когато на съответното предприятие са предоставени особени права и му е възложено предоставянето на услуги от общ икономически интерес?
- 4.б. Съпада ли съдържанието на общия интерес по смисъла на член 58 ЕО, на признатите в съдебната практика на Съда на Европейските общности императивни съображения от обществен интерес със съдържанието на общия икономически интерес по смисъла на член 86, параграф 2 ЕО?
- 4.в. Има ли допълнително значение позоваването на член 86, параграф 2 ЕО от страна на съответната държава-членка с довода, че съответните предприятия, на които са предоставени особени права, извършват дейност от общ икономически интерес, спрямо позоваването на общия интерес по смисъла на член 58 ЕО и на признатите в съдебната практика на Съда на Европейските общности императивни съображения от обществен интерес?

5.a. Могат ли предприятия като одобрените организации по смисъла на първия въпрос, които от една страна са задължени да използват всичките си средства с оглед на интересите в областта на социалното жилищно настаняване, от друга страна обаче извършват икономическа дейност в тази област, да се разглеждат по отношение на една или всички свои задачи като предприятия, на които е възложено предоставянето на услуги от общ икономически интерес по смисъла на член 86, параграф 2 ЕО?

5.b. За да се отговори положително на въпрос 5.a. необходимо ли е съответните предприятия да водят отделно счетоводство, въз основа на което може недвусмислено да се установи кои разходи и кои приходи са свързани с техните социални дейности от една страна и с техните икономически дейности от друга страна и необходимо ли е и това задължение да е уредено в разпоредба от вътрешното право?

6.a. Когато одобрена организация по смисъла на първия въпрос следва да се разглежда по отношение на част от своята дейност като предприятие, на което е възложено предоставянето на услуги от общ икономически интерес по смисъла на член 86, параграф 2 ЕО, може ли възлагането на предоставянето на подобни услуги да обоснове налагането на ограничение на свободното движение на капитали по смисъла на член 56 от Договора по отношение одобрената организация?

6.b. Разполага ли държава-членка, която се позовава на посочената обосновка, с широко право на преценка при определяне на обхвата на обществен интерес и на начина, по който той се опазва? От значение ли е при това, че Общността не разполага с никаква или с почти никаква компетентност в областта на социалното жилищно настаняване?

7.a. Може ли обстоятелството, че държава-членка предоставя на определени предприятия по смисъла на член 86, параграф 2 ЕО финансови средства, да доведе до необходимост да се ограничи териториалният обхват на тяхната дейност, за да се избегне по този начин възможността тези средства да представляват недопустима държавна помощ и посредством използването на тези средства в друга държава-членка посочените предприятия да се конкурират с предприятия в другата държава-членка при несъвместими с пазара условия?

7.b. Може ли държава-членка, в настоящия случай Нидерландия, да наложи по отношение на одобрени организации по смисъла на първия въпрос, които възнамеряват да упражняват в друга държава-членка дейност от социален и икономически характер в областта на социалното жилищно настаняване, изискването за предварително разрешение, когато в първата държава-членка все още не е налице законово определено задължение да се прави разлика между двата вида дейности? В този случай представлява ли изискването за предварително разрешение необходимо и пропорционално средство с оглед на спазването на членове 87 и 88 от Договора за ЕО?

Иск, предявен на 21 декември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-568/07)

(2008/C 64/37)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: G. Zavvos и E. Traversa)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е предприела необходимите мерки с оглед изпълнение на Решение на Съда от 21 април 2005 г. по дело C-140/03, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 43 ЕО и 48 ЕО,
- да се осъди Република Гърция да заплати на Комисията периодична имуществена санкция в размер на 70 956 EUR за всеки ден забава на изпълнение на решението по дело C-140/03, от деня на постановяване на решението по настоящето дело до деня на изпълнение на решението по дело C-140/03,
- да се осъди Република Гърция да заплати на Комисията еднократно платима сума, чиито размер се получава като се умножи определена дневна сума по броя на дните, през които продължава неизпълнението на задълженията, считано от деня на постановяване на решението на Съда по дело C-140/03 до датата на постановяване на решение по настоящето дело,
- да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

1. С Решение от 21 април 2005 г. по дело Комисия/Гърция, C-140/03, относно ограниченията при откриването и стопанисването на оптични магазини в нарушение на членове 43 ЕО и 48 ЕО, Съдът на Европейските Общности постановява че:

- „1) Като е приела и оставила в сила Закон № 971/79 за упражняването на професията оптик и за магазините за оптични изделия, който не позволява на дипломиран оптик да стопанисва в качеството си на физическо лице повече от един оптичен магазин, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 43 ЕО;

2) Като е приела и оставила в сила Закон № 971/79 и Закон № 2646/98 за развитието на националната система за социално осигуряване и други разпоредби, съгласно които откриването от юридическо лице на оптичен магазин в Гърция е подчинено на следните условия:

— разрешението за откриване и стопанисване на оптичен магазин трябва да бъде издадено на името на правоспособен оптик, физическо лице; лицето, на което е издадено разрешението да стопанисва оптичен магазин, трябва да притежава най-малко 50 % от капитала на дружеството и да участва поне до този размер в печалбите и загубите на дружеството; дружеството трябва да бъде учредено под формата на събирателно или командитно дружество, и

— съответният оптик може да участва най-много в още едно дружество, притежаващо оптичен магазин, при условие че разрешението за откриване и стопанисване на този магазин е издадено на името на друг правоспособен оптик,

Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 43 ЕО и 48 ЕО;

3) осъжда Република Гърция да заплати съдебните разходи.“

2. Член 228 ЕО предвижда, че ако Съдът установи, че държава-членка не е изпълнила свое задължение, което произтича от Договора за ЕО, тази държава е длъжна да предприеме необходимите мерки с оглед изпълнението на решението на Съда.

3. С писмо от 9 юни 2005 г. Комисията на Европейските Общности кани гръцкото правителство да вземе необходимите мерки с оглед изпълнението на горепосоченото решение на Съда. В това писмо Комисията също така посочва, че Закон № 3204/2003 не може да се разглежда като задоволителен отговор на решението на Съда, поне що се отнася до второто твърдение за нарушение, доколкото съгласно този закон правото на откриване и стопанисване на оптичен магазин продължава да бъде предоставено до голяма степен на оптиците.

4. Гръцкото правителство отговаря с писмо от 11 август 2005 г., в което твърди, че много от разпоредбите на Закон № 971/79 са били изменени и че член 27, параграф 4 от Закон № 2646/98 е бил отменен. По-конкретно, новият параграф 6 от Закон № 971/98 позволява на физически лица, притежаващи разрешително да упражняват професията оптик и на дружества да стопанисват повече от един магазин при условие, че управлението на магазина е поверено на оптик, който притежава разрешително да упражнява професията.

5. Новият член 7, параграф 1 от Закон № 971/79 позволява на дружества, независимо под каква правна форма са учредени, да откриват оптични магазини при условие, че: 1) в персо-

налните дружества мнозинството от съдружниците и управителя или мнозинството от управителите са оптици, които притежават разрешително за упражняване на тази професия; 2) в дружествата с ограничена отговорност най-малко половината от съдружниците, представляващи повече от половината от капитала на дружеството, са оптици, които притежават разрешително за упражняване на тази професия и 3) в акционерните дружества най-малко 51 % от акционерния капитал е собственост на оптици, граждани на държава-членка на Европейския съюз, притежаващи квалификацията, установена с Закон 791/79 и с президентски укази № 231/98 и № 165/2000, изменен с президентски указ № 373/2001.

6. Ищецът поддържа, че новият член 7, параграф 1 от Закон № 971/79 не може да се разглежда като задоволителен отговор на второто твърдение за нарушение. В действителност тази разпоредба остава в сила изискването оптичните магазини да бъдат притежавани от правоспособни оптици, доколкото те трябва да представляват мнозинство от съдружниците или да притежават мнозинството от акциите от капитала на дружеството.

7. Следователно продължава да съществува ограничение на свободата на установяване в Гърция за дружества от други държави-членки, тъй като те никога не могат да бъдат еднолични собственици на оптичен магазин. Това ограничение не е обосновано от необходимостта да се осигури високо ниво на защита на общественото здраве. Както посочва Съда, в решението си по дело С-140/03, тази цел „може да бъде постигната посредством мерки, които ограничават в по-малка степен свободата на установяване, както на физическите, така и на юридическите лица, като например посредством изискването за наличие на квалифициран оптик като служител или съдружник във всеки оптичен магазин, чрез норми в областта на гражданска отговорност за чужди действия и посредством разпоредби, които предвиждат задължение за застраховка за професионална отговорност“ (точка 35).

8. Поради това Комисията счита, че с новия член 7, параграф 1 от Закон № 971/79 Република Гърция продължава да нарушава задълженията си по членове 43 ЕО и 48 ЕО. Следователно приетите от Република Гърция разпоредби само частично изпълняват решението на Съда, посочено в точка 1.

9. На основание на гореизложеното Комисията намира, че Република Гърция все още не предприела всички необходими мерки за изпълнение на Решение на Съда по дело Комисия/Гърция, С-140/03, относно ограниченията при откриването и стопанисването на оптични магазини, наложени в нарушение на членове 43 ЕО и 48 ЕО.

Преюдициално запитване, отправено от Special Commissioners, London (Обединено кралство) на 24 декември 2007 г. — HSBC Holdings plc, Vidacos Nominees Ltd/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Дело C-569/07)

(2008/C 64/38)

Език на производството: английски

Препращаща юрисдикция

Special Commissioners, London

Страни в главното производство

Ищец: HSBC Holdings plc, Vidacos Nominees Ltd

Ответник: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Преюдициални въпроси

Дали членове 10 или 11 от Директива 69/335/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, изменена с Директива 85/303/ЕИО на Съвета от 10 юни 1985 г. ⁽²⁾ или членове 43, 49 или 56 от Договора за ЕО или която и да е друга разпоредба от общностното право допускат една държава-членка (наричана по-нататък „първата държава-членка“) да облага с данък от 1,5 % прехвърлянето или издаването на акции на клирингова служба, когато:

- i. дружество (наричано по-нататък „дружество А“), установено в първата държава-членка, отправя оферта за купуване на котирани и търгувани на фондовата борса акции на дружество (наричано по-нататък „дружество Б“), установено в друга държава-членка (наричана по-нататък „втората държава-членка“), срещу издаване на акции на дружество А на фондовата борса на втората държава-членка;
- ii. акционерите на дружество Б имат следните възможности за придобиване на новите акции на дружество А:
 - a) под формата на налични акции или
 - b) под формата на безналични акции чрез система за сепълмент в първата държава-членка;
 - v) под формата на безналични акции посредством клирингова служба във втората държава-членка;
- iii. Законодателството на първата държава-членка по същество предвижда следното:
 - a) при издаване на налични акции (или на безналични акции чрез система за сепълмент на безналични акции на първата държава-членка) с данък се облага не издаването им, а всяка тяхна последваща продажба като данъкът е в размер на 0,5 % от продажната цена; но

b) при прехвърляне или издаване на безналични акции на оператор на клирингова служба се събира данък (в случай на издаване на акции) в размер на 1,5 % от стойността при издаването им или (в случай на възмездно прехвърляне) в размер на 1,5 % от продажната им цена или (във всички останали случаи) в размер на 1,5 % от стойността на акциите като впоследствие не се облагат с никакъв данък продажбите на акциите (или правата на или върху акциите) на клиринговата служба.

v) операторът на клирингова служба, след одобрение от компетентния данъчен орган, има възможност да избере клиринговата му служба да не се облага с данък при прехвърлянето или издаването на акции, а вместо това да се облага с данък при всяка продажба на акции на клиринговата му служба в размер на 0,5 % от продажната цена. Като условие за даване на одобрение за избора на тази възможност компетентният данъчен орган може (каквато е практиката понастоящем) да изисква заявеният желание да го направи оператор на клирингова служба да създаде и поддържа ред (за който данъчният орган да счита, че е достатъчен) за събиране на данъка от клиринговата служба и за спазване или гарантиране спазването на правната уредба в тази връзка.

iv. Действащата на фондовата борса във втората държава-членка уредба изисква всички издадени на нейна територия акции да бъдат държани като безналични акции посредством само на една установена в същата втора държава-членка клирингова служба, чийто оператор не е избрал посочената по-горе възможност?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 17 юли 1969 година относно косвените данъци върху набирането на капитал (ОВ L 249, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 9).

⁽²⁾ ОВ L 156, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 75.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Италия) на 28 декември 2007 г. — Sea s.r.l./Comune di Ponte Nossa

(Дело C-573/07)

(2008/C 64/39)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Страни в главното производство

Ищец: Sea s.r.l.

Ответник: Comune di Ponte Nossa

Преюдициален въпрос

В съответствие ли е с общностното право и по-специално със свободата на установяване или със свободното предоставяне на услуги, със забраната за дискриминация и със задълженията за равно третиране, прозрачност и свободна конкуренция по членове 12, 43, 45, 46, 49 и 86 от Договора прякото възлагане на услуга по събиране, транспорт и унищожаване на твърди градски и подобни на тях отпадъци на акционерно дружество, чийто капитал се притежава изцяло от публичноправни субекти и чийто устав е съставен по начина, посочен в мотивите, с оглед на целите на член 113 от Законодателен декрет № 267 от 18 август 2000 г.?

Преюдициално запитване, отправено от Corte suprema di cassazione (Италия) на 2 януари 2008 г. — Athesia Druck Srl/Ministero delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Дело C-1/08)

(2008/C 64/40)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Ищец: Athesia Druck Srl

Ответници: Ministero delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Преюдициален въпрос

Къде се намира — за целите на ДДС и по смисъла на член 9, параграф 2, буква д) от Директива 77/388/ЕИО (1): Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа — мястото на доставка в случай на рекламна услуга, която е доставена от предприятието със седалище

на територията на държава-членка на Европейската общност на клиент, който е установен извън Общността, но има данъчен представител на територията на държава-членка, и по-специално дали това е мястото на получателя на рекламното съобщение; мястото, където е седалището на дружеството, което е данъчен представител за Италия на дружеството извън Общността; мястото, където е седалището на дружеството извън Общността, закупуващо рекламната услуга; или мястото на установяване на клиента на дружеството извън Общността?

(1) ОВ L 145, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Hojesteret (Дания) на 4 януари 2008 г. — Infopaq International A/S/Danske Dagblades Forenig

(Дело C-5/08)

(2008/C 64/41)

Език на производството: датски

Препращаща юрисдикция

Højesteret (Върховен съд)

Страни в главното производство

Ищец: Infopaq International A/S

Ответник: Danske Dagblades Forenig

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли запаметяването, а впоследствие и отпечатването, на текстови откъс от статия в ежедневник, състоящ се от дума за търсене, пет думи, които я предшества, и пет, които я следват, да се счита за действие на възпроизвеждане, ползвашо се от закрила по член 2 от Директива 2001/29/ЕО (1)?
- 2) Следва ли да се вземат предвид обстоятелствата, в които се извършват временни действия на възпроизвеждане, за да могат посочените действия да се квалифицират като „преходни“ по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 2001/29?

- 3) Може ли временно действие на възпроизвеждане да бъде квалифицирано като „преходно“, ако възпроизвеждането е предмет на обработка, например чрез създаването на текстови файл въз основа на картинен файл или чрез търсенето на поредици от думи от текстови файл?
- 4) Може ли временно действие на възпроизвеждане да бъде квалифицирано като „преходно“, ако е запаметена част от възпроизвеждането, състояща се в един или повече текстови откъса, включващи единадесет думи?
- 5) Може ли временно действие на възпроизвеждане да бъде квалифицирано като „преходно“, ако е отпечатана част от възпроизвеждането, състояща се в един или повече текстови откъса, включващи единадесет думи?
- 6) За да се счита временно действие на възпроизвеждане за „неразделна и съществена част от технологичния процес“ по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 2001/29, трябва ли да се отчита стадият на технологичния процес, на който последното се извършва?
- 7) Може ли временно действие на възпроизвеждане да се счита за „неразделна и съществена част от технологичния процес“, ако то се състои в ръчно сканиране на цели публикувани статии, чрез което те се преобразуват от печатни в цифрови?
- 8) Може ли временно действие на възпроизвеждане да се счита за „неразделна и съществена част от технологичния процес“, ако се състои в отпечатване на част от възпроизвеждането, съдържаща един или повече текстови откъса, съставени от единадесет думи?
- 9) Включва ли понятието „законно използване“ по член 5, параграф 1 от Директива 2001/29 всяка форма на използване, за която не е необходимо съгласието на притежателите на авторските права?
- 10) Може ли извършването от предприятие сканиране на цели публикувани статии, последвано от обработка на възпроизвеждането, от запамяване и евентуално от отпечатване на част от възпроизвеждането, състояща се от един или повече текстови откъса, съдържащи единадесет думи, с цел да бъде използвано при изготвянето от предприятието на резюмета, да се включи в понятието „законно използване“ по член 5, параграф 1 от Директива 2001/29, дори ако притежателите на авторските права не са дали своето съгласие за тези действия?
- 11) Според какви критерии следва да се прецени дали временни действията на възпроизвеждане имат „самостоятелно стопанско значение“ по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 2001/29, ако останалите условия на тази разпоредба са изпълнени?
- 12) Трябва ли извлечените от временни действия на възпроизвеждане производствени ползи за ползвателя да бъдат взети предвид при преценка дали действията имат „самостоятелно стопанско значение“ по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 2001/29?
- 13) Може ли да се счита, че извършването от предприятие сканиране на цели публикувани статии, последвано от обработка на възпроизвеждането, от запамяване и евентуално от отпечатване на част от възпроизвеждането, състояща се от един или повече текстови откъса, съдържащи единадесет думи, с цел да бъде използвано при изготвянето от предприятието на резюмета, спада към „някои специални случаи, които не засягат нормалното използване“ на посочените статии, които „не засягат неоправдано законните интереси на притежателя на права“ по смисъла на член 5, параграф 5 от Директива 2001/29?

(¹) Директива 2001/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

Жалба, подадена на 2 януари 2008 г. от U.S. Steel Košice, s.r.o. срещу определението на Първоинстанционния съд (трети състав), постановено на 1 октомври 2007 г. по дело T-27/07, U.S. Steel Košice, s.r.o./Комисия на Европейските общности

(Дело C-6/08 P)

(2008/C 64/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: U.S. Steel Košice, s.r.o. (представители: адв. С. Thomas, Solicitor, адв. E. Vermulst, advocaat)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени определението на Първоинстанционния съд от 1 октомври 2007 г. по дело T-27/07, U.S. Steel Košice, s.r.o./Комисия
- да се препрати делото на Първоинстанционния съд за произнасяне на решение по същество;
- да се осъди Комисията да заплати разноските на жалбоподателя

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че жалбата се основава на грешки при прилагане на правото, допуснати от Първоинстанционния съд във връзка с прилагането на принципите относно допустимостта на исковете и жалбите и с тълкуването на Директива 2003/87 ⁽¹⁾, както и на изопачаването (изменянето на смисъла) на оспорваното решение от Първоинстанционния съд.

1. Първоинстанционният съд погрешно не приема, че оспорваното решение отхвърля плана на словашкото правителство за предоставяне на определено количество квоти на жалбоподателя.
2. Първоинстанционният съд погрешно не приема, че оспорваното решение неизбежно довежда до и дори изрично изисква намаление на квотите на жалбоподателя.
3. Първоинстанционният съд погрешно не приема наличието на процедурна прилика на оспорваното решение с решение относно държавни помощи или относно контрол на сливанията;
 - основните аспекти на процедурата по член 9, параграф 3 от Директива 2003/87 са подобни на тези относно държавните помощи и контрола на сливанията;
 - оспорваното решение всъщност прави преценка на квотите на жалбоподателя все едно че се отнася за държавна помощ.
4. Първоинстанционният съд погрешно установява „право на преценка“ при „прилагането“ на оспорваното решение.

Накратко, жалбоподателят поддържа, че е пряко засегнат от оспорваното решение, което отхвърля официален план за предоставяне на квоти за емисии на парникови газове на жалбоподателя, неизбежно намалява квотите, които биха били предоставени на жалбоподателя и дори изрично изисква тези квоти да бъдат намалени.

⁽¹⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 275, стр. 32, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78).

Преюдициално запитване, отправено от Kamarrätten i Stockholm (Sverige) на 21 януари 2008 г. — Migrationsverket/Edgar Petrosian, Nelli Petrosian, Svetlana Petrosian, David Petrosian и Maxime Petrosian

(Дело C-19/08)

(2008/C 64/43)

Език на производството: шведски

Препращаща юрисдикция

Kammarrätten i Stockholm

Страни в главното производство

Ищец: Migrationsverket

Ответници: Edgar Petrosian, Nelli Petrosian, Svetlana Petrosian, David Petrosian, Maxime Petrosian

Преюдициален въпрос

Следва ли член 20, параграф 1, буква г) и член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета страна (наречен „Дъблинският регламент“) ⁽¹⁾ да бъдат тълкувани в смисъл, че компетентността за разглеждане на молба за убежище преминава към държавата-членка, в която молбата е била подадена, ако прехвърлянето не е било осъществено в шестмесечен срок от датата на привременното решение за спиране на изпълнението на прехвърлянето и независимо от датата, на която е постановено окончателното решение по въпроса дали да се пристъпи към прехвърлянето?

⁽¹⁾ ОВ L 50, 25.2.2003 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 22 януари 2008 г. от Sunplus Technology Co. Ltd срещу Решение на Първоинстанционния съд (пети състав), постановено на 15 ноември 2007 г. по дело T-38/04, Sunplus Technology Co. Ltd/ Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП)

(Дело C-21/08)

(2008/С 64/44)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sunplus Technology Co. Ltd (представители: Н. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder, C. Niklas-Falter, M. Kinkeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Allekotte, K. Lochner, B. Ertle, C. Neuhierl, S. Prückner, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), Sun Microsystems, Inc.

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска Първоинстанционният съд:

- да отмени обжалваното съдебно решение;
- да отмени оспорваното решение;
- да осъди СХВП да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагането и тълкуването на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 ⁽¹⁾, сравнявайки отделни части от двете марки, без да прецени общото им въздействие върху потребителите.

Според жалбоподателя Първоинстанционният съд е изопачил фактите и доказателствата като е приел, че графичната част на заявената марка съдържа по-скоро стилизирано слънце, отколкото символа „звезда“ и като не е взел предвид буквата „S“ при сравняване на цялостното въздействие на марките.

Жалбоподателят поддържа също, че доводите на Първоинстанционния съд били противоречиви, тъй като в точка 39 от решението той приема, че са налице допълнителни компоненти, водещи до различия между марките, но не взема предвид тези компоненти при фонетичното сравнение на марките.

На последно място жалбоподателят поддържа, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка като не е взел предвид въпросната категория стоки и услуги и обстоятелствата, при която те се предлагат на пазара, при преценката на вероятността от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Определение на председателя на Съда от 20 ноември 2007 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Metro International GmbH/ Hauptzollamt Düsseldorf

(Дело C-245/05) ⁽¹⁾

(2008/С 64/45)

Език на производството: немски

Председателят на четвърти съдебен състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 205, 20.8.2005 г.

Определение на председателя на Съда от 21 ноември 2007 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie/I. Günes

(Дело C-296/05) ⁽¹⁾

(2008/С 64/46)

Език на производството: нидерландски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 296 от 26.11.2005 г.

Определение на председателя на първи състав на Съда от 11 декември 2007 г. — Tesco Stores Ltd/MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

(Дело С-493/06 Р) ⁽¹⁾

(2008/С 64/47)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 56, 10.3.2007 г.

Определение на председателя на Съда от 12 декември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело С-345/07) ⁽¹⁾

(2008/С 64/49)

Език на производството: гръцки

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 8.9.2007 г.

Определение на председателя на Съда от 8 ноември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело С-210/07) ⁽¹⁾

(2008/С 64/48)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 9.6.2007 г.

Определение на председателя на Съда от 13 декември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело С-346/07) ⁽¹⁾

(2008/С 64/50)

Език на производството: гръцки

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 8.9.2007 г.

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Решение на Първоинстанционния съд от 30 януари 2008 г.
— Strack/Комисия

(Дело T-85/04) ⁽¹⁾

*(Публична служба — Длъжностни лица — Аттестиране
— Доклад за развитие на кариерата — Период на
оценяване 2001 г./2002 г. — Законосъобразност на произ-
водството по атестиране)*

(2008/C 64/51)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Guido Strack (Wasserliesch, Германия) (предста-
вители: първоначално J. Mosar, след това F. Gengler и P.
Goergen, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители:
H. Krämer и A. Manville)

Предмет

От една страна, искане за отмяна по отношение на жалбо-
подателя на оценяването за периода 2001 г./2002 г., и от друга
страна, искане за отмяна на решението за приемане на доклада
за развитие на кариерата на жалбоподателя за този период.

Диспозитив

- 1) Отменя решението за приемане на доклада за развитие на кариерата на г-н Guido Strack за периода на оценяване 2001 г./2002 г.
- 2) Осъжда Комисията да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 106, 30.4.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 30 януари 2008 г.
— Terezakis/Комисия

(Дело T-380/04) ⁽¹⁾

*(Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001
— Документи относно строителството на новото
международно летище на Атина в Spata — Отказ на
достъп — Изключение относно защитата на търгов-
ските интереси — Изключение относно защитата на
целите на одитните дейности — Частичен достъп)*

(2008/C 64/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ioannis Terezakis (Брюксел, Белгия) (предста-
вители: първоначално L. Defalque, G. Xanthoulis, A. Tsamis,
A. Georgiadis, E. Stefanakis, É. Koeune и G. Stylianakis, avocats,
впоследствие G. Stylianakis, B. Keane, solicitor и P. Koutsoukos,
avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители:
L. Flynn и P. Aalto)

Предмет

Искане за отмяна на Решение на Комисията от 12 юли 2004 г.,
с което на жалбоподателя се отказва достъп до някои документи
относно строителството на новото международно летище на
Атина в Spata.

Диспозитив

- 1) Отменя Решението на Комисията от 12 юли 2004 г., доколкото се отнася до отказа на достъп до договора от 14 юни 1996 г., подписан между Athens International Airport SA и консорциум от дружества, ръководен от Hochtief AG.

- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Г-н Ioannis Terezakis понася половината от направените от него съдебни разноски.
- 4) Комисията понася направените от нея съдебни разноски и половината от съдебните разноски, направени от г-н Terezakis.

(¹) ОВ С 300, 4.12.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 30 януари 2008 г.
— Strack/Комисия

(Дело T-394/04) (¹)

(Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура за повишаване за 2003 г. — Присъждане на точки за предимство — Отказ за повишаване)

(2008/С 64/53)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Guido Strack (Wasserliesch, Германия) (представители: първоначално J. Mosar, впоследствие F. Gengler и P. Goergen, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: G. Berscheid и H. Krämer)

Предмет

Жалба за отмяна на проведената по отношение на жалбоподателя процедура по повишаване за 2003 г., на присъждането на точки, извършено в рамките на тази процедура, както и на последващото решение жалбоподателят да не бъде повишен.

Диспозитив

- 1) Отменя решението относно броя точки за предимство, присъдени на г-н Guido Strack за процедурата по повишаване за 2003 г., както и решението същият да не бъде повишен в рамките на същата процедура.
- 2) Осъжда Комисията да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 300, 4.12.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 30 януари 2008 г.
— Комисия/Environmental Management Consultants

(Дело T-46/05) (¹)

(„Арбитражна клауза — Възстановяване на платени суми — Мораторни лихви — Непристъпено производство“)

(2008/С 64/54)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представител: D. Triantafyllou, подпомаган от N. Korogiannakis, avocat)

Ответник: Environmental Management Consultants (Никозия, Кипър)

Предмет

Иск, предявен от Комисията на основание член 238 ЕО с цел да получи възстановяване на сумата от 31 965,28 EUR, която първата е платила в рамките на изпълнението на договор IC18-CT98-0273, заедно със законната лихва.

Диспозитив

- 1) Осъжда Environmental Management Consultants Ltd да възстанови на Комисията на Европейските общности сумата от 31 965,28 EUR, заедно със законна лихва в размер:
 - 9,26 % годишно за периода от 1 до 31 август 2001 г.,
 - 8,62 % годишно за периода от 1 септември до 31 декември 2001 г.,
 - 10,57 % годишно за периода от 1 януари до 30 юни 2002 г.,
 - 10,47 % годишно за периода от 1 юли до 31 декември 2002 г.,
 - 9,97 % годишно за периода от 1 януари до 30 юни 2003 г.,
 - 9,22 % годишно за периода от 1 юли до 31 декември 2003 г.,
 - 9,14 % годишно за периода от 1 януари до 30 юни 2004 г.,
 - 9,13 % годишно за периода от 1 юли до 31 декември 2004 г.,
 - 9,21 % годишно за периода от 1 януари до 31 януари 2005 г.

— в законния размер, изчислен в съответствие с член 288 от Bürgerliches Gesetzbuch (Германски граждански кодекс), като този размер не може да надхвърля 9,21 %, считано от 1 февруари 2005 г. до пълното погасяване на дълга.

2) Осъжда Environmental Management Consultants да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 108, 6.5.2006 г.

**Решение на Първоинстанционния съд от 24 януари 2008 г.
— Dorel Juvenile Group/CXВП (SAFETY 1ST)**

(Дело Т-88/06) (¹)

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността SAFETY 1ST — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителни белези — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94)

(2008/С 64/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Dorel Juvenile Group, Inc. (Canton, Съединени американски щати) (представител: G. Simon, lawyer)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: Ó. Mondéjar Ortuño)

Предмет

Жалба срещу решение № R 616/2004-2 от 11 януари 2006 г. на Втори апелативен състав на СХВП относно заявка за регистрация на словната марка SAFETY 1ST като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Dorel Juvenile Group, Inc. да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 108, 6.5.2006 г.

**Решение на Първоинстанционния съд от 31 януари 2008 г.
— Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana/COCP — Nador Cott Protection (Nadorcott)**

(Дело Т-95/06) (¹)

(Сортове растения — Жалба пред отделението по жалбите на Службата на Общността за сортовете растения — Недопустимост — Липса на лично засягане — Ефективна съдебна защита — Задължение за мотивиране)

(2008/С 64/56)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana (Валенсия, Испания) (представители: S. Roig Girbes, R. Ortega Bueno и M. Delgado Echevarría, avocats)

Отвeтник по жалбата: Служба на Общността за сортовете растения (COCP) (представители: M. Ekvad, подпомаган от D. O'Keefe, solicitor, J. Rivas de Andrés и M. Canal Fontcuberta, avocats)

Друга страна в производството пред отделението по жалбите на COCP, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд: Nador Cott Protection SARL (Saint-Raphaël, Франция) (представители: M. Fernández Mateos, S. González Malabia и M. Marín Bataller, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на отделението по жалбите на COCP от 8 ноември 2005 г. (дело А 001/2005) за предоставяне на правна закрила на Общността на сорта мандарина „Nadorcott“

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 131, 3.6.2006 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 23 януари 2008 г.
— Demp/CXВП — VAU HOW (VAU HOW)

(Дело T-106/06) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността VAU HOW — По-ранни фигуративни марки VAUHAUS — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, букви а) и б) и член 73 от Регламент (ЕО) № 40/94)

(2008/С 64/57)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Demp BV, по-рано Demp Holding BV (Маастрихт, Нидерландия) (представители: R.-D. Härer, C. Schultze, J. Ossing и C. Weber, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: G. Schneider)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: VAU HOW GmbH (Hattersheim/Okriftel, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 31 януари 2006 г. (преписка № R 92/2004-4) относно производство по възражение между Demp BV и VAU HOW GmbH.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Demp BV да заплати разноските.

⁽¹⁾ ОВ С 143, 17.6.2006 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 30 януари 2008 г.
— Japan Tobacco/CXВП — Torrefacção Camelo (CAMELO)

(Дело T-128/06) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността CAMELO — По-ранна национална фигуративна марка CAMEL — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от неоснователно ползване от отличителните белези и от добрата репутация на по-ранната марка, и липса на вероятност ползването да ил нанесе вреда — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 — Липса на нарушение на правилата на процедурата по обжалване — Член 74 от Регламент № 40/94)

(2008/С 64/58)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Japan Tobacco, Inc. (Токио, Япония) (представител: A. Ortiz López, S. Ferrandis González и E. Ochoa Santamaría, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд: Torrefacção Camelo L^{da} (Campo Maior, Португалия) (представители: A. De Sampaio, I. Carvalho Franco и C. de Almeida Carvalho, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 22 февруари 2006 г. (преписка № R 669/2003-2) относно производство по възражение между Japan Tobacco, Inc. и Torrefacção Camelo Lda.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Japan Tobacco, Inc. да понесе направените от него разноски, както и разноските на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП).
- 3) Torrefacção Camelo L^{da} следва да понесе направените от него разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 154, 1.7.2006 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 29 януари 2008 г.
— Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/
Съвет

(Дело T-206/07) ⁽¹⁾

(Дълтинг — Внос на дъски за гладене с произход от Китайската народна република и Украйна — Статут на предприятието, функциониращо при условия на пазарна икономика — Право на защита — Член 2, параграф 7, буква в) и член 20, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 384/96)

(2008/С 64/59)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (Foshan, Китай) (представители: J.-F. Bellis, avocat и G. Vallera, barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix, agent, първоначално подпомаган от В. O'Connor, solicitor и P. Vergano, avocat, впоследствие подпомаган от В. O'Connor и E. McGovern, barrister)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Комисия на Европейските общности (представители: H. van Vliet и K. Talabér-Ricz, agents); Vale Mill (Rochdale) Ltd (Rochdale, Обединено кралство); Pirola SpA (Mapello, Италия); Colombo New Scal Spa (Rovagnate, Италия) (представители: G. Berrisch и G. Wolf, avocats); и Италианска република (представители: I. Braguglia, agent, подпомаган от W. Ferrante, avvocato dello Stato)

Предмет

Жалба за отмяна на Регламент (ЕО) № 452/2007 на Съвета от 23 април 2007 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на дъски за гладене с произход от Китайската народна република и Украйна (ОВ 2007 г., L 109, стр. 12), доколкото се него се налага антидъмпингово мито върху вноса на дъски за гладене, произведени от жалбоподателя

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd понася направените от него съдебни разноски, както и тези, направени от Съвета, Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA и Colombo New Scal SpA.
- 3) Комисията и Италианската република понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 170, 21.7.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 7 януари 2008 г. — **Marmara Import-Export/СХВП — Marmara Zeytin Tarim Satis (marmara)**

(Дело T-403/03) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Възражение — Отхвърляне на възражението — Липса на основание за постановяване на решение по същество)

(2008/С 64/60)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Marmara Import-Export GmbH (Düsseldorf, Германия) (представители: A. von Arnswaldt и G. Rother, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: J. Weberndorfer)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд: Marmara Zeytin Tarim Satis Kooperatifleri Birliği (Бурса, Турция) (представител: A. Andorfer-Erhard, Rechtsanwalt)

Предмет

Жалба срещу решение № R 515/2002-1 от 1 октомври 2003 г. на Първи апелативен състав на СХВП относно процедура по възражение между Marmara Import-Export GmbH и Marmara Zeytin Tarim Satis Kooperatifleri Birliği.

Диспозитив

- 1) Не се произнася по съществуващото на спора поради липса на основание.
- 2) Осъжда жалбоподателя и встъпилата страна да заплатят направените от тях съдени разноски, както и всеки от тях да заплати половината от направените от жалбоподателя съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 71, 20.3.2004 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 20 декември 2007 г. — Dascalu/Комисия(Дело T-430/03) ⁽¹⁾*(Публична служба — Длъжностни лица — Междинно решение — Липса на основание за постановяване на решение по същество)*

(2008/С 64/61)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Iosif Dascalu (Kraainem, Belgique) (представител: N. Lhoëst, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: първоначално С. Berardis-Kayser и L. Lozano Palacios, впоследствие С. Berardis-Kayser и Н. Krämer)

Предмет

От една страна, искане за отмяна на решенията на Комисията от 23 декември 2002 г. и от 14 април 2003 г., с които се променя класирането на жалбоподателя в степен, доколкото те определят класирането му в стъпка към датата на назначаване на степен А6, първа стъпка, доколкото решенията определят 5 октомври 1995 г. като дата на настъпване на финансовите им последици и доколкото не възстановяват степента на жалбоподателя, и субсидиарно искане за отмяна на решенията, с които се отхвърлят жалбите на жалбоподателя, и от друга страна, искане за обезщетение на вредата, за която се твърди, че е настъпила като последица от тези решения.

Диспозитив

- 1) Основанието за постановяване на решение по настоящата жалба е отпаднало.
- 2) Комисията следва да понесе всички съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 47, 21.2.2004 г.**Определение на Първоинстанционния съд от 12 декември 2007 г. — Atlantic Container Line и др./Комисия**(Дело T-113/04) ⁽¹⁾*(Изпълнение на решение на Първоинстанционния съд — Възстановяване на разходите за банкова гаранция, предоставена за отсрочване плащането на наложена от страна на Комисията глоба, която впоследствие е отменена от Първоинстанционния съд — Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Извъндоговорна отговорност на Общността — Липса на пряка причинно-следствена връзка между неправилно поведение на институцията и твърдяната вреда)*

(2008/С 64/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Atlantic Container Line AB (Гьотеборг, Швеция); Transportación Marítima Mexicana SA de CV (Мексико [град], Мексико); Hanjin Shipping Co. Ltd (Сеул, Южна Корея); Hyundai Merchant Marine Co. Ltd (Сеул); Mediterranean Shipping Co. SA (Женева, Швейцария); Neptune Orient Lines Ltd (Сингапур [град], Сингапур); Orient Overseas Container Line (UK) Ltd (Suffolk, Обединено Кралство); P & O Nedlloyd Container Line Ltd (Лондон, Обединено Кралство) и Sea-Land Service, Inc. (Jacksonville, Флорида, Съединени щати) (представители: първоначално J. Pheasant, M. Levitt и K. Nicholson, впоследствие M. Levitt и K. Nicholson, solicitors)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представител: P. Oliver)

Предмет

От една страна, жалба за отмяна на писмото на Комисията от 6 януари 2004 г., с което се отказва възстановяване на разходите за банкова гаранция, направени от жалбоподателите вследствие на глобите, определени в решение 1999/243/ЕО на Комисията от 16 септември 1998 г. във връзка с производство по членове 85 и 86 от Договора за ЕО [понастоящем членове 81 ЕО и 82 ЕО] (Дело IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference Agreement) (ОВ L 95, 1999 г., стр. 1), отменено с Решение на Първоинстанционния съд от 30 септември 2003 г. по дело Atlantic Container Line и др./Комисия (T-191/98 и T-212/98 — T-214/98, Recueil, стр. II-3275), и от друга страна, искане за обезщетение, целящо възстановяване на разходите относно банковата гаранция.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 118, 30.4.2004 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 8 януари 2008 г. — Комисия/Liog и др.

(Дело T-245/04) (¹)

(Арбитражна клауза — Компетентност на Първоинстанционния съд — Иск, насочен срещу европейско обединение по икономически интереси и срещу неговите настоящи и бивши членове — Частична некомпетентност)

(2008/С 64/63)

Език на производството: френски и гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: първоначално Н. Støvlbæk, подпомаган от М. Bra, avocat, впоследствие Н. Støvlbæk и М. Konstantinidis, подпомагани от В. Wägenbaur, avocat)

Ответници: Liog GEIE (Брюксел, Белгия); Liog International NV (Hoeilaart, Белгия); Deira SA (Hoeilaart); Eutec Srl (Forlì, Италия); Mindshare Bvba (Sint-Martens-Latem, Белгия); Società politecnica italiana ricerche e progetti Srl (Città di Castello, Италия); RPA SpA (Pérouse, Италия); Carmen eV (Straubing, Германия) (представител: V. Marien, avocat); University College Dublin — Energy Research Group (Дъблин, Ирландия) (представители: F. Herbert и L. Demeyere, avocats); Benerport SA (Брюксел); Europe Information Service SA (Брюксел); Managium Sprl (Брюксел) (представители: J.-P. Brusseleers, avocat) и Aris Hellas EPE (Kifissia, Гърция) (представител: K. Sakellariadis, avocat)

Предмет

Иск на основание член 238 ЕО, с който се цели солидарно осъждане на ответниците да възстановят предварително платените от Комисията суми в изпълнение на шест договора, сключени в рамките на програмата „Thermie“ и на един договор, сключен в рамките на програмата „Altener II“.

Диспозитив

1) Отхвърля иска като недопустим, доколкото е насочен срещу Deira SA, Eutec Srl, Mindshare BVBA, Società politecnica italiana ricerche e progetti Srl, RPA Spa, Carmen eV, University College Dublin — Energy Research Group, Benerport SA, Europe Information Service SA, Managium SPRL и Aris Hellas EPE.

2) Комисията понася направените от нея съдебни разноски, свързани с иска срещу Deira, Eutec, Mindshare, Società politecnica italiana ricerche e progetti, RPA, Carmen, University College Dublin — Energy Research Group, Benerport, Europe Information Service, Managium и Aris Hellas, както и тези на Deira, на Eutec, на Mindshare, на Società politecnica italiana ricerche e progetti, на RPA, на Carmen, на University College Dublin — Energy Research Group, на Benerport, на Europe Information Service и на Managium.

3) Aris Hellas понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 213, 6.9.2003 г. (преди дело C-280/03).

Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 7 януари 2008 г. — Pellegrini/Комисия

(Дело T-375/07 R)

(Обезпечително производство — Извъндоговорна отговорност на Общността — Бездействие на Комисията — Предварително плащане на исканото по главното производство обезщетение — Липса на *fungtus boni juris*)

(2008/С 64/64)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Rosario Maria Pellegrini (Gênes, Италия) (представител: L. Sulfaro, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет

Искане да се осъди Комисията да поправи предварително паричната вреда, която ищецът твърди, че е претърпял, тъй като посочената институция не била осигурила пълното приложение и правилното тълкуване на общностните разпоредби, уреждащи дейността на финансовите посредници.

Диспозитив

1) Отхвърля искането за допускане на обезпечение.

2) Първоинстанционният съд не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 16 ноември 2007 г. — DJEBEL/Комисия

(Дело T-422/07)

(2008/C 64/65)

Език на производството: португалски

Страни**Жалбоподател:** DJEBEL, SGPS, SA (Funchal, Португалия) (представители: M. Andrade Neves и S. Castro Caldeira)**Отговорник:** Комисия на Европейските общности**Искания на жалбоподателя**

- Да се отмени Решение на Комисията на Европейските общности от 10 май 2007 г., публикувано на 24.8.2007 г. в *Официален вестник на Европейския съюз*, относно държавна помощ С 4/2006 (ex N 180/2005) — Португалия — помощ за Djebel [нотифицирано под номер С(2007) 1959] (ОВ L 219, стр. 30);
- Първоинстанционният съд да приеме, че:
 - поисканата помощ е била и продължава да бъде съществена за реализирането на проекта за инвестиция в придобиването на капитала на RASH и в последващото придобиване на Hotel Rio Atlântico;
 - помощта е била поискана преди осъществяването на инвестицията;
 - проектът на Djebel действително съответства на първия опит за интернационализация на Grupo Pestana;
 - осъществяването на този проект не е накърнило условията на конкуренция както за европейските предприятия, установени на територията на Общността, така и за тези, които действат извън нея;
 - осъществяването на същия проект не е предоставило на Grupo Pestana никакво предимство, което може да засегне търговията между държавите-членки;
 - поисканата от Djebel помощ притежава същите характеристики като помощта, която е поискало Vila Galé и която Комисията е одобрила с Решение от 15 октомври 2003 г.;
- да се обяви, че предоставянето на помощ на Djebel при посочените условия и на посоченото основание не е несъвместимо с някоя от разпоредбите от Договора за ЕО, нито с някоя от разпоредбите от вторичното право, приети в изпълнение и за уточняване на разпоредбите на Договора за ЕО;
- да се разпореди преразглеждане на решението, прието от Комисията на 10 май 2007 г., относно поисканата от Djebel

помощ, така че да се разреши предоставянето на тази помощ при условията, предложени от Djebel и от португалските власти.

Правни основания и основни доводи

Поисканата от жалбоподателя държавна помощ не е несъвместима с приложимите разпоредби на Договора за ЕО.

Djebel е отговорял на законоустановените изисквания за включване на искането му в SIME и Комисията е длъжна да се съобрази с изискванията за допустимост на исканията, установени от приложимия в случая закон на Португалската република.

Приложимата португалска правна уредба е предвиждала, че разходите за инвестиции, извършени след 1 юли 1999 г., могат да бъдат включени като подлежащи на подпомагане в исканията, направени до 31 януари 2001 г.

Разглежданата държавна помощ е била насочена към насърчаване и подпомагане на интернационализацията на Grupo Pestana и е била поискана преди започването на инвестицията.

Жалбоподателят не може да бъде ощетяван заради забавянето при оценяване на проекта, допуснато от отговарящия за това орган.

Поисканата от жалбоподателя помощ не може да бъде анализирана в светлината на настоящия икономически и финансов контекст.

Без разглежданата помощ жалбоподателят е нямало да извърши инвестицията, съответстваща на проекта, за който става въпрос.

Първият опит за интернационализация, направен от Grupo Pestana, съответства на придобиването, извършено от жалбоподателя във връзка с този инвестиционен проект.

През 1999 г. Grupo Pestana не е разполагало с финансовите средства, необходими, за да извърши самостоятелно инвестицията в Бразилия.

Извършването на тази инвестиция не е имало никакво съществено отражение върху условията за търговия в ЕС.

Не съществува никаква връзка между извършеното от жалбоподателя придобиване в Бразилия и навлизането на Grupo Pestana в Португалия.

Представеният от жалбоподателя инвестиционен проект и помощта, която му е била предоставена, съответстват на разпоредбите на Договора за ЕО и по-конкретно на член 87, параграф 3, буква в) ЕО.

Предоставената на жалбоподателя помощ е улеснила развитието на икономическа дейност, поради което се обхваща от изключението, предвидено в член 87, параграф 3, буква в) ЕО.

Не са нарушени по какъвто и да е начин разпоредбите на Договора за ЕО, разпоредбите на вторичното право и конкуренцията в общия пазар.

Позовавайки се на принципа за равно третиране, жалбоподателят счита, че като се има предвид, че разглежданият инвестиционен проект притежава всички характеристики на проекта Vila Galé, във връзка с който е прието Решение на Комисията от 15 октомври 2003 г., решението на Комисията относно държавна помощ С 4/2006 е трябвало да бъде в същия смисъл като посоченото решение.

Жалба, подадена на 20 декември 2007 г. — Salej и Technologie Buczek S.A./Комисия

(Дело Т-465/07)

(2008/С 64/66)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподатели: Emilian Salej, синдик на масата на несъстоятелността на Technologie Buczek S.A. (Sosnowiec, Полша) и Technologie Buczek S.A. (Sosnowiec, Полша) (представители: D. Szlachetko-Reiter, radca prawny)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отменят член 1, член 3, параграфи 1 и 3 от Решението на Комисията от 23 октомври 2007 г. за държавни помощи № С 23/2006 (предишен № NN 35/2006), които Република Полша е отпуснала на производителя на стомана Technologie-Buczek-Konzern,
- да се отменят член 4 и член 5 от Решението на Комисията от 23.10.2007 г. за държавни помощи № С 23/2006 (предишен № NN 35/2006), които Република Полша е отпуснала на производителя на стомана Technologie-Buczek-Konzern, в частта, в която се отнасят до възстановяването на посочените в член 1 от това решение помощи,
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят основава искането си на същите основания като тези по дело Huta Buczek/Комисия (¹), Т-440/07.

(¹) ОВ 2008 г., С 22, стр. 50.

Жалба, подадена на 19 декември 2007 г. — Dow Agrosciences BV и др./Комисия

(Дело Т-470/07)

(2008/С 64/67)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Dow Agrosciences BV (Ротердам, Нидерландия), Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Обединеното кралство), Dow AgroSciences SAS (Mougins, Франция), Dow AgroSciences Export SAS (Mougins, Франция), Dow AgroSciences Italia Srl (Милано, Италия), Dow AgroSciences Iberica SA (Мадрид, Испания), Dow AgroSciences Vertriebsgesellschaft mbH (Neusiedl am See, Австрия), Dow AgroSciences LLC (Indianapolis, Съединените щати) (представители: K. Van Maldegem, С. Mereu, lawyers)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателите

- да се отмени Решение 2007/619/ЕО на Комисията,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите искат отмяна на Решение 2007/619/ЕО на Комисията от 20 септември 2007 година относно невключването на 1,3-дихлоропропен в приложение I към Директива 91/414/ЕО (¹) на Съвета („Директива 91/414“) и отнемането на разрешенията за продукти за растителна защита, съдържащи това вещество.

Според жалбоподателите спорното решение е незаконосъобразно поради следните причини:

- a) то нарушава съществени процедурни изисквания, тъй като се основава на доклад от Европейския орган за безопасност на храните („ЕОБХ“), който бил в противоречие с член 8, параграф 7 от Регламента 451/2000 (²) на Комисията; тъй като отговорният е нарушил член 8, параграф 8 от посочения регламент и тъй като при спорното решение не е спазена приложимата законодателна процедура, като така се нарушават членове 5 ЕО и 7 ЕО и член 5 от Решение 1999/468 (³),

- б) то съдържа явни грешки при оценката поради решението да не се включва 1,3-дихлоропропен в приложение I към Директива 91/414, без да е установено, че веществото създава неприемлив риск за човешкото здраве или околната среда и не отговоря на изискванията по член 5, параграф 1 и член 5 параграф 2 от Директива 91/414 за включване в приложение I,
- в) то нарушава общите принципи на общностното право и по-специално i) принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, ii) принципа на пропорционалността, iii) принципа на равното третиране iv) принципа на доброто управление и v) правото на защита на жалбоподателите и правото им да бъдат изслушани,
- г) то нарушава Договора за ЕО и законодателството по прилагането му и по-специално i) член 13 от Директива 91/414, както и ii) член 95 ЕО и членове 4 и 5 от посочената директива.

Съгласно член 241 ЕО жалбоподателите изтъкват като правно основание незаконосъобразността на член 20 от Регламент 1490/2002⁽⁴⁾ на Комисията, който според техните твърдения значително засяга техните оправдани правни очаквания като изменя Регламент 451/2000 и предвижда задължително участие на ЕОБХ при оценката на разглежданото вещество.

(1) Директива 91/414/ЕО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30).

(2) Регламент (ЕО) № 451/2000 на Комисията от 28 февруари 2000 година за определяне на подробни правила за изпълнение на втория и третия етап от работната програма, посочена в член 8, параграф 2 от Директива 91/414/ЕО на Съвета (ОВ L 55, стр. 25; Специално издание на български език 2007 г., глава 3, том 32, стр. 3).

(3) Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, стр. 23; Специално издание на български език 2007 г., глава 1, том 2, стр. 159).

(4) Регламент (ЕО) № 1490/2002 на Комисията от 14 август 2002 година за определяне на допълнителни подробни правила за изпълнение на третия етап на работната програма, посочена в член 8, параграф 2 от Директива 91/414/ЕО на Съвета и за изменение на Регламент (ЕО) № 451/2000 (текст от значение за ЕИП)(ОВ L 224, стр. 23; Специално издание на български език 2007 г., глава 3, том 45, стр. 32).

Жалба, подадена на 21 декември 2007 г. от Комисия на Европейските общности срещу решението, постановено на 10 октомври 2007 г. от Съда на публичната служба по дело F-107/06, Berrisford/Комисия

(Дело T-473/07 P)

(2008/C 64/68)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Комисия на Европейските общности (представител: D. Martin и K. Herrmann)

Друга страна в производството: Michael Berrisford (Брюксел, Белгия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Съда на публичната служба от 10 октомври 2007 г. по дело F-107/06, доколкото с него се установява, след преценка на първата част от второто правно основание, изведено от липса на каквото и да било вземане предвид на качеството на „двукратна резерва“ на жалбоподателя в първоинстанционното производство, че по този начин ОН е допуснал грешка при прилагане на правото при сравнителната оценка на заслугите на жалбоподателя в първоинстанционното производство и следователно, в случая, и явна грешка в преценката,

— да се върне делото на Съда на публичната служба за ново разглеждане,

— Първоинстанционният съд да не се произнася по съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба Комисията иска частична отмяна на решението от 10 октомври 2007 г., постановено по дело Berrisford/Комисия, F-107/06, с което Съдът на публичната служба (СПС) отменя решението ѝ да не включи името на жалбоподателя в списъка на повишените длъжностни лица в рамките на процедурата за повишаване за 2005 г. и да отхвърли жалбата по отношение на другите искания на жалбоподателя.

В подкрепа на своята жалба Комисията се позовава най-напред на две правни основания, изведени от грешка при прилагане на правото, които СПС допуснал в обжалваното решение.

На първо място, Комисията твърди, че СПС нарушил член 45, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица, доколкото извел задължение за ОН да вземе предвид, чрез предоставянето на допълнителни точки при оценката на заслугите на жалбоподателя, обстоятелството, че е бил предлаган два пъти от неговата генерална дирекция в рамките на процедурата, известна като „втори кръг“.

Втората грешка при прилагане на правото, която Комисията твърди, че е налице в обжалваното решение, се състои в нарушение на член 13, параграфи 1 и 3, буква б) от ОРИ-45, тъй като СПС не приел, че положението на жалбоподателя през 2003 г. и през 2004 г. имплицитно е било взето предвид при предоставянето на точки от ОН като елемент на заслуга в периода, през който е бил на неговата степен.

На последно място, Комисията се позовава на правно основание, изведено от твърдение за противоречиви мотиви в обжалваното съдебно решение.

Жалба, предявена на 17 декември 2007 г. — Cofra/Комисия

(Дело T-477/07)

(2008/C 64/69)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Cofra srl (Barletta, Италия) (представител: М. А. Calabrese, avvocato)

Ответни: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

— да се отмени Решение SG/E/3/МВ/mbp D(2007) 8992 на Комисията от 17 октомври 2007 година,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са сходни с посочените по дело Lodato Gennaro & Co, T-417/07.

Жалба, подадена на 17 декември 2007 г. — Nuova Agricast/Комисия

(Дело T-479/07)

(2008/C 64/70)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Nuova Agricast srl (Cerignola, Италия) (представител: М. А. Calabrese, avvocato)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени Решение № SG/E/3/МВ/mbp D(2007) 8992 на Комисията от 17 октомври 2007 г.;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са сходни с посочените по дело T-417/07, Lodato Gennaro & Co.

Жалба, подадена на 17 декември 2007 г. — SIMSA/Комисия

(Дело T-480/07)

(2008/C 64/71)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Società imballaggi metallici Salerno Srl (SIMSA) (Salerno, Италия) (представител: М. А. Calabrese, avvocato)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени Решение № SG/E/3/МВ/mbp D(2007) 8992 на Комисията от 17 октомври 2007 г.;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са сходни с посочените по дело T-417/07, Lodato Gennaro & Co.

Жалба, подадена на 21 декември 2007 г. — Deltalinqs и SVZ/Commissie

(Дело T-481/07)

(2008/C 64/72)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Deltalinqs и SVZ, Havenondernemersvereniging Rotterдам (Rotterдам, Нидерландия) (представител: М. Meulenbelt, advocaat)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Комисията,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите оспорват Решение на Комисията от 10 май 2007 г. (ОВ С 227, стр. 4) относно фламандската схема на помощите в областта на интермодалния транспорт по водни пътища (Помощ N 682/2006 — Белгия). В спорното решение Комисията приема помощта за съвместима с Договора за ЕО и решава да не повдига възражения.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите посочват на първо място нарушение на принципа за забрана за дискриминация, установен в Регламент (ЕИО) № 1107/70 на Съвета от 4 юни 1970 година за отпускане на помощи за железопътния, автомобилния и вътрешноводния транспорт (ОВ L 130, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 1, стр. 54) и членове 12 и 73 ЕО. Жалбоподателите твърдят, че субсидията за прехвърляне на контейнери във фламандските вътрешни пристанища се предоставя, когато контейнерите пристигат на територията на Европейския съюз или я напускат от фламандско морско пристанище, но не и когато морското пристанище е в друга държава-членка. Според жалбоподателите това представлява дискриминация, основаваща се на гражданство.

Жалбоподателите твърдят освен това, че субсидията води до нарушаване на конкуренцията. Според тях субсидията поставя в значително неблагоприятно положение всички пристанища в Северозападна Европа, от които се извършва търговия с вътрешните фламандски територии, и по-специално пристанището в Ротердам.

В заключение жалбоподателите твърдят, че е нарушено задължението за проверка и за мотивиране на актовете. Жалбоподателите посочват, че Комисията не е изследвала последиците за конкуренцията и освен това не е посочила мотиви защо е допустимо да не се извърши икономическа проверка.

Жалба, подадена на 20 декември 2007 г. — Cabel Hall Citrus/CXВП — Casur (EGLÉFRUIT)

(Дело T-488/07)

(2008/C 64/73)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Cabel Hall Citrus Ltd (Гранд Кайман, Кайманови острови) (представител: С. Rogers, Barrister)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Casur S. Coop. Andaluza (Viator, Испания)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение от 19 септември 2007 г. на първи апелативен състав на СХВП, прието по преписка R 293/2007-1,
- да се разпореди на съответния отдел по заличаване на СХВП да обяви за недействителна регистрацията на марка на Общността № 3 517 431 EGLÉFRUIT,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искането за обявяване на недействителност: словна марка „EGLÉFRUIT“ за стоки и услуги от класове 29, 30 и 31 — марка на Общността № 3 517 431

Притежател на марката на Общността: Casur S. Coop. Andaluza

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: жалбоподателят

Право върху марката на страната, която иска обявяване на недействителността: словна и фигуративна марка на Общността „UGLI“ за стоки от класове 29, 31 и 32 и словна и фигуративна национална марка „UGLI“ за стоки от класове 29, 31 и 32

Решение на отдела по заличаването: отхвърляне на искането за обявяване на недействителност

Решение на апелативния състав: отхвърляне на жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 52, параграф 1, буква а) от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно е приложил критерия за вероятност от объркване между конфликтните марки.

Жалба, подадена на 21 декември 2007 г. — Insight Direct USA/CXВП — Net Insight (Insight)

(Дело T-489/07)

(2008/C 64/74)

*Език, на който е подадена жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Insight Direct USA, Inc. (Темпе, Съединени американски щати) (представители: М. Gilbert и М. Moore, Solicitors)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Net Insight AB (Стокхолм, Швеция)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на втори апелативен състав от 20 септември 2007 г. по преписка R 1428/2006-2, както и отказът по заявката за всички услуги от класове 37 и 42 и за част от услугите от клас 35, и да се постанови, че процедурата следва да продължи по отношение на всички услуги, за които заявката е била публикувана,

— да се осъдят СХВП и другите страни да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят тези, направени от жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „Insight“ за услуги от класове 35, 36, 37 и 42 — заявка № 3 309 002

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Net Insight AB

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словна национална марка и марка на Общността „NET INSIGHT“ за стоки и услуги от класове 9, 37 и 41

Решение на отдела по споровете: частично приема и частично отхвърля възражението

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Според жалбоподателя апелативният състав погрешно е установил доминиращите и отличителните елементи на по-ранната марка и не е взел предвид всички релевантни обстоятелства при преценката на сходството на съответните стоки и услуги. Освен това, при определянето на вероятността от объркване на конфликтните марки апелативният състав не е разгледал всички релевантни обстоятелства, свързани с критерия за цялостна преценка.

Жалба, подадена на 21 декември 2007 г. — Notartel/UAMI — SAT.1 SatellitenFernsehen (R.U.N.)

(Дело T-490/07)

(2008/C 64/75)

Език, на който е изготвена жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Notartel SpA — societa' informatica del Notariato (Рим, Италия) (представители: M. Bosshard, avvocato, M. Balestriero, avvocato)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH (Берлин, Германия)

Искания на жалбоподателя

— Като основно искане, да се отмени частично — в частта, в която възражението се признава за основателно — Решение № R 1267/2006-4 на Четвърти апелативен състав на СХВП от 22 октомври 2007 г.;

— при условия на евентуалност, да се отмени частично — в частта, в която възражението се признава за основателно във връзка със заявената марка за клас 38 — Решение № R 1267/2006-4 на Четвърти апелативен състав на СХВП от 22 октомври 2007 г.;

— във всички случаи, да се отхвърли всяка евентуална бъдеща заявка или искане в обратен смисъл, като за целта се потвърди решението в частите, които не се обжалват в настоящото дело;

— възстановяване на съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателя.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „R.U.N.“ (заявка за марка на Общността № 1.069.863 за услуги от класове 35, 38 и 42, що се отнася до настоящото производство).

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH.

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Общностна и национална словна марка „gap“ за стоки и услуги от класове 9, 35, 38, 41 и 42.

Решение на отдела по споровете: отхвърляне на възражението.

Решение на апелативния състав: частично уважаване на жалбата по отношение на някои услуги от класове 38 и 42.

Изложени правни основания: Обжалваното решение е опорочено от логическо противоречие, изразяващо се в това, че се изброяват поредица правилни правни принципи, посочени като задължителни при преценката на приликата между знаци и стоки/услуги с оглед да се установи съществуването на пречка съгласно първата част на член 73 от Регламента относно марката на Общността, като обаче се прилагат различни критерии при оценката на обстоятелствата по конкретния случай. Такова логическо противоречие следователно обуславя или грешка при прилагане на правото, изразяваща се в прилагането на правни принципи, различни от онези (правилни), които са заявени в правните основания на решението, или противоречивост и недостатъчност на мотивите.

Жалба, подадена на 27 декември 2007 г. — СВ/Комисия

(Дело T-491/07)

(2008/С 64/76)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Groupement des Cartes Bancaires (CB) GIE (Париж, Франция) [представители: A. Georges, J. Ruiz Calzado, É. Barbier de La Serre, avocats]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- обжалваното решение да се отмени изцяло;
- Комисията да се осъди да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяната на Решение С (2007) 5060 окончателен на Комисията от 17 октомври 2007 г. относно процедура по прилагане на член 81 ЕО (преписка COMP/D1/38606 — GROUPEMENT DES CARTES BANCAIRES „CB“) относно приложимите тарифни мерки при приемането на новите членове на групата, както и относно т.нар. механизъм на „събуждане на спящите“, приложим спрямо членовете на групата, които след приемането им не са развили съществена дейност, свързана с банковите карти.

Жалбоподателят излага шест правни основания в подкрепа на жалбата си.

Първото правно основание е изведено от нарушение на член 81 ЕО и на принципа за равно третиране, както и на липса на мотиви въз основа на твърдение за наличието на пороци в метода на анализ на мерки и пазари, възприет от Комисията, доколкото в глобален план тя не е взела предвид нито всички относими данни, нито конкретната рамка, в която те са приети и поражат своите последици.

На второ място, жалбоподателят изтъква правно основание, изведено от нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, поради грешка при прилагане на правото, фактическа грешка и грешка в преценката, допуснати от Комисията при разглеждане на целта на мерките, за които е уведомена. Според него Комисията не е изпълнила задължението да разгледа целта на решение на спружение на предприятия и не е доказала, че тази цел има антиконкурентен характер.

С третото правно основание жалбоподателят изтъква, че обжалваното решение нарушава член 81, параграф 1 ЕО и поради наличието на грешка при прилагане на правото, фактическа грешка и грешка в преценката, допуснати от Комисията при разглеждане на последиците от мерките, за които е уведомена.

При условията на евентуалност, според жалбоподателя Комисията е нарушила член 81, параграф 3 ЕО при разглеждането на приложимостта на четирите условия, необходими за да се ползва от освобождаване.

Петото правно основание, изложено от жалбоподателя, е изведено от нарушението на принципа на добро управление, въз основа на твърдение за пропуски, противоречия и изопачаване на някои от доводите му в обжалваното решение.

Последното правно основание е изведено от нарушение на принципите на пропорционалност и на правна сигурност.

Жалба, подадена на 28 декември 2007 г. от Carlos Sanchez Ferriz и др. срещу решение, постановено на 17 октомври 2007 г. от Съда на публичната служба по дело F-115/06, Sanchez Ferriz и др./Комисия

(Дело T-492/07 P)

(2008/C 64/77)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Carlos Sanchez Ferriz (Брюксел, Белгия), Isabelle Chantraine (Брюксел, Белгия), José De Viana Costa Ribeiro (Meise, Белгия), Brigitte Housiaux (Ramillies, Белгия), Chantal Vellemans (Брюксел, Белгия), Sylvie Schaack (Remich, Великото херцогство Люксембург), Andrea Losito (Sandweiler, Великото херцогство Люксембург), Alain Hertert (Scheidgen, Великото херцогство Люксембург), Marie-Josée Gaspar-Lis (Люксембург, Великото херцогство Люксембург), Otilia Ferreira-Nielsen (Gostingen, Великото херцогство Люксембург) (представител: F. Frabetti, avocat)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени определението на Съда на публичната служба от 17 октомври 2007 г. по дело F-115/06;
- да се уважат направените в първоинстанционното производство искания на жалбоподателите и следователно, да се обяви за допустим и основателен предявеният по дело F-115/06 иск;
- субсидиарно, да се върне делото за разглеждане от Съда на публичната служба;
- да се определят разходите, съдебните разноски и хонорарите и да се осъди Комисията да ги заплати.

Правни основания и основни доводи

Със своята жалба жалбоподателите искат отмяната на определението на Съда на публичната служба, с което се отхвърля като недопустим техният иск с предмет главно искане за отмяна на списъка на повишените длъжностни лица в процедура за повишаване за 2005 г., доколкото в него не са включени техните имена и субсидиарно искане за отмяна на решенията да им се предоставят точки за предимство в посочената процедура за повишаване.

В подкрепа на своята жалба жалбоподателите изтъкват, че противно на възприетото в обжалваното определение, общите разпоредби за изпълнението (ОРИ) от 26 април 2002 г., чиято незаконност беше изтъкната в първоинстанционното производство, имат пряка правна връзка с настоящия съдебен спор.

Освен това те твърдят, че Съда на публичната служба допуснал грешка в правото като обявил за недопустимо твърдението за нарушение на ОРИ 45 от 23 декември 2004 г., поради късното му посочване под формата на реплика. Те поддържат, че това твърдение за нарушение било вече посочено в жалбата, както и в исквата молба и че в репликата то било само разширено.

Накрая ищите изтъкват, че противно на това, което Съда на публичната служба отсъдил, те били пряко и лично засегнати от нарушението на член 6, първа алинея и на член 10, параграф 2 от Приложение XIII от Правилника и че поради това техният правен интерес бил очевиден.

Жалба, подадена на 28 декември 2007 г. — Италия/Комисия

(Дело T-494/07)

(2008/C 64/78)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска Република (представител: P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени докладна записка № 011140 от 18 октомври 2007 г. на Европейската Комисия, Генерална дирекция „Регионална политика“ — Програми и проекти в Кипър, Гърция, Унгария, Италия, Малта и Нидерландия с предмет плащания от Комисията, различни от поисканата сума. Rif. Programma Operativo Regionale „Campania“ 2000-2006 (n. CCI 2000 IT 16 2DO 001);
- да се отмени докладна записка № 011538 от 29 октомври 2007 г. на Европейската Комисия, Генерална дирекция „Регионална политика“ — Програми и проекти в Кипър, Гърция, Унгария, Италия, Малта и Нидерландия с предмет плащания от Комисията, различни от поисканата сума. Rif. Programma Operativo Regionale „Campania“ 2000-2006 (n. CCI 1999 IT 16 1PO 007);
- да се отмени докладна записка № 011869 от 8 ноември 2007 г. на Европейската Комисия, Генерална дирекция „Регионална политика“ — Програми и проекти в Кипър, Гърция, Унгария, Италия, Малта и Нидерландия с предмет плащания от Комисията, различни от поисканата сума. Rif. DOCUP Piemonte 2000-2006 (n. CCI 2000 IT 16 2DO 007);

- да се отмени докладна записка № 011871 от 8 ноември 2007 г. на Европейската Комисия, Генерална дирекция „Регионална политика“ — Програми и проекти в Кипър, Гърция, Унгария, Италия, Малта и Нидерландия с предмет плащания от Комисията, различни от поисканата сума. Rif. DOCUP Ob. 2 „Lazio“ 2000-2006 (n. CCI 2000 IT 16 2DO 009);
- да се отмени докладна записка № 012137 от 15 ноември 2007 г. на Европейската Комисия, Генерална дирекция „Регионална политика“ — Програми и проекти в Кипър, Гърция, Унгария, Италия, Малта и Нидерландия с предмет сертифициране и деклариране на междинни разходи и искане за плащане. DOCUP Veneto Ob. 2 2000-2006 (n. CCI 2000 IT 16 2DO 005);
- да се отмени докладна записка № 012139 от 15 ноември 2007 г. на Европейската Комисия, Генерална дирекция „Регионална политика“ — Програми и проекти в Кипър, Гърция, Унгария, Италия, Малта и Нидерландия с предмет плащания от Комисията, различни от поисканата сума. Rif. Programma Operativo Regionale „Campania“ 2000-2006 (n. CCI 1999 IT 16 IPO 007);
- да се отмени докладна записка № 012212 от 16 ноември 2007 г. на Европейската Комисия, Генерална дирекция „Регионална политика“ — Програми и проекти в Кипър, Гърция, Унгария, Италия, Малта и Нидерландия с предмет плащания от Комисията, различни от поисканата сума. Rif. PON Sviluppo Imprenditoriale Locale 2000-2006 (n. CCI 1999 IT 16 IPO 002);
- да се отмени докладна записка № 012567 от 26 ноември 2007 г. на Европейската Комисия, Генерална дирекция „Регионална политика“ — Програми и проекти в Кипър, Гърция, Унгария, Италия, Малта и Нидерландия с предмет плащания от Комисията, различни от поисканата сума. Rif. Programma Operativo Regionale „Sardegna“ 2000-2006 (n. CCI 1999 IT 16 IPO 010);
- да се отменят всички свързани и предходни актове и да се осъди Комисията Европейските Общности да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са тези, изложени по дело T-345/04, Италианска Република/Комисия (¹).

(¹) ОВ С 262, 23.10.2004 г., стр. 55.

Жалба, подадена на 20 декември 2007 г. — **Productos Asfálticos/Комисия**

(Дело T-495/07)

(2008/С 64/79)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Productos Asfálticos (Proas) SA (Мадрид, Испания) (представители: г-жа С. Fernandez Vicién, abogada, г-жа Р. Carmona Botana, abogada и г-н А. Pereda Miquel, abogado)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на Комисията,
- при условията на евентуалност да се намали размерът на наложената на Productos Asfálticos S.A. глоба, и
- да се осъди Комисията да заплати всички разноски по настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Жалбата е подадена срещу Решение С (2007) 4441 окончателен на Комисията от 3 октомври 2007 година по преписка COMP/38710 — битум Испания. В обжалваното решение Комисията установява, че жалбоподателят, наред с други дружества, нарушава член 81 ЕО, като участва през определен период в споразумения и съгласувани практики на пазара на проникващ битум, които се състоят в споразумения за подялба на пазара и за съгласуване на цени. За тези нарушения Комисията налага на жалбоподателя глоба при условията на солидарна отговорност с друго дружество.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят твърди на първо място, че е налице грешка при преценката на обстоятелствата от страна на Комисията. В това отношение жалбоподателят твърди, че Комисията е преценила неправилно тежестта на нарушението и положението на жалбоподателя в картела по отношение по-специално на неговата специфична тежест на пазара и преценката на ролята му на един от лидерите в картела.

На второ място жалбоподателят упреква Комисията в нарушение на приложимото право. Жалбоподателят изтъква, че спорното решение нарушава принципа за равното третиране като прилага неправилно Известие относно съдействието от 2002 г. ⁽¹⁾, нарушава принципа на добро управление, като не е приключила процедурата в разумен срок и като определя глобата над законово определения максимален размер, установен в Регламент (ЕО) № 1/2003 ⁽²⁾, като по този начин нарушава принципа на пропорционалност.

Освен това жалбоподателят счита, че Комисията нарушава задължението за мотивиране.

⁽¹⁾ Известие на Комисията относно освобождаването от глоби или намаляването на техния размер по преписки във връзка с картели (ОВ 2002 г., С 45, стр. 3).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 18 декември 2007 г. — Repsol YPF Lubricantes y especialidades, SA и др./Комисия

(Дело T-496/07)

(2008/С 64/80)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Repsol YPF Lubricantes y especialidades, SA (Мадрид, Испания), Repsol Petróleo, SA (Мадрид, Испания), Repsol YPF, SA (Мадрид, Испания) (представители: L. Ortiz Blanco, abogado, J. Buendía Sierra, abogado, и M. Muñoz de Juan, abogada)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателите

- Да се отмени обжалваното решение във връзка с:
 - вменяването на солидарна отговорност за нарушението на Repsol Petróleo, S.A.;
 - вменяването на солидарна и верижна отговорност на Repsol YPF, S.A.;
 - установяването на определения основен размер, доколкото то противоречи на принципа на пропорционалността, тъй като не се отчита ограниченият географски обхват и икономическа стойност на засегнатия пазар,

нито съществуването на последици за пазара (или поне ограниченото въздействие);

- неточното прилагане на Известието относно съдействието, по-специално във връзка с процента на намаление на глобата, предоставен на Repsol; и
- прилагането на утежняващото обстоятелство, свързано с лидерството;
- поради тези съображения да се намали до подходящ размер наложената на Repsol глоба при упражняването на пълната юрисдикция на Първоинстанционния съд;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбата е насочена срещу Решение С (2007) 4441 окончателен на Комисията от 3 октомври 2007 г. по преписка СОМР/38710 — Битум Испания. В обжалваното решение Комисията обявява, че жалбоподателите, заедно с други предприятия, са нарушили член 81 ЕО, като през определен период са участвали в съвкупност от споразумения и съгласувани практики на пазара за проникващ битум, изразяващи се в споразумения за разпределение на пазара и за координиране на цените. За тези нарушения Комисията налага на жалбоподателите глоба при условията на солидарна отговорност.

В подкрепа на своите искания жалбоподателите на първо място изтъкват грешка в преценката на фактическите обстоятелства и грешка при прилагане на правото поради неправилното прехвърляне на отговорността за нарушението към дружествата майки на Repsol YPF Lubricantes y especialidades, S.A. В това отношение жалбоподателите смятат, че вменяването на верижна отговорност противоречи на общностната съдебна практика.

На второ място, жалбоподателите упрекуват Комисията в нарушаване на принципа на пропорционалност при изчисляването на първоначалния размер.

На трето място, жалбоподателите изтъкват явна грешка в преценката или, при условията на евентуалност, нарушение на общите принципи за защита на оправданите правни очаквания, пропорционалност и равно третиране при определянето на процента за намаление на глобата съгласно Известието относно съдействието от 2002 г. ⁽¹⁾

На последно място, жалбоподателите считат, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката във връзка с оценката на утежняващото обстоятелство, свързано с лидерството на картела съвместно с друго дружество.

⁽¹⁾ Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ 2002 г., С 45, стр. 3).

Жалба, подадена на 20 декември 2007 г. — Compañía Española de Petróleos/Комисия

(Дело T-497/07)

(2008/C 64/81)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Compañía Española de Petróleos (Cepsa), SA (Мадрид, Испания) (представители: Sres. P. Pérez-Llorca Zamora, O. Armengol i Gasull и A. Pascual Morcillo, abogados)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- Да се отменят членове 1-4 от Решение на Комисията, доколкото в тях съответно се установява нарушение на член 81 ЕО от страна на Compañía Española de Petróleos, S.A., налага се глоба на това дружество, разпорежда му се незабавно да прекрати нарушението и то се посочва като адресат на решението,
- при условията на евентуалност да се намали размерът на наложената на Compañía Española de Petróleos, S.A. глоба и
- да се осъди Комисията да заплати разноските по настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Жалбата е подадена срещу Решение С (2007) 4441 окончателен на Комисията от 3 октомври 2007 година по преписка COMP/38710 — битум Испания. В обжалваното решение Комисията установява, че жалбоподателят, наред с други дружества, нарушава член 81 ЕО, като участва през определен период в споразумения и съгласувани практики на пазара на проникващ битум, а именно споразумения за подялба на пазара и за съгласуване на цени. За тези нарушения Комисията налага на жалбоподателя глоба при условията на солидарна отговорност с друго дружество.

В подкрепа на своите искания жалбоподателят твърди, на първо място, наличието на грешка при прилагане на правото поради приписване на жалбоподателя на извършено от друго дружество нарушение, в приложение на съдебната практика във връзка с понятието „икономическа единица“. Освен това жалбоподателят счита, че Комисията допуска явна грешка в преценката на фактите, като отхвърля представените от него доказателства в подкрепа на твърдението за независимост на дружеството, извършило нарушението, и като приема, че са налице множество данни, от които е видно, че последното не е независимо дружество. В този контекст жалбоподателят счита също така, че Комисията нарушава задължението за мотивиране, като отхвърля

необосновано неговите доводи относно независимостта на дружеството, извършило нарушението.

При условията на евентуалност във връзка с размера на глобата, жалбоподателят твърди, че Комисията нарушава принципа на добро управление и правото на жалбоподателя на процес без необосновано забавяне, като не представя твърдението за нарушения в разумен срок и с оглед на наличните данни, както и че нарушава принципа на пропорционалност и допуска явна грешка в преценката, като не взема предвид въведената от жалбоподателят програма за съобразяване с правилата на конкуренция.

Жалба, подадена на 27 декември 2007 г. — Република България/Комисия на Европейските общности

(Дело T-499/07)

(2008/C 64/82)

Езици на производството: български

Страни

Жалбоподател: Република България (представители: Анани Ананиев, Даниела Драмбозова и Елина Петранова)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- на основание член 230 ДЕО да се отмени напълно Решение на Комисията С(2007)5255 окончателен от 26 октомври 2007 г. относно Националния разпределителен план за периода от 2008 г. до 2012 г. за разпределение на квотите за емисии на парникови газове, нотифициран от България съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета,

или

- на основание член 230 ДЕО да се отмени частично Решение на Комисията С(2007)5255 окончателен от 26 октомври 2007 г. относно Националния разпределителен план за периода от 2008 г. до 2012 г. за разпределение на квотите за емисии на парникови газове, нотифициран от България съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, в частта, определяща общото количество квоти за разпределение,
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати направените от Република България разноски по делото.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят счита, че обжалваното Решение на Комисията С(2007)5255 окончателен от 26 октомври 2007 г. относно Националния разпределителен план за периода от 2008 г. до 2012 г. за разпределение на квотите за емисии на парникови газове (НПК) следва да бъде напълно или частично отменено на следните правни основания:

Съществени процесуални нарушения

Комисията отхвърля българския НПК като не мотивира достатъчно заключението си, че българския НПК не съответства на критерии 1, 2, 3 и 10 от Приложение III към Директива 2003/87/ЕО ⁽¹⁾, поради което е налице нарушение на член 253 от Договора за създаване на Европейската общност.

Обжалваното Решение на Комисията е прието след изтичане на срока, предвиден в член 9, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО.

Преди приемането на Решението Комисията не е предоставила възможност на България да изложи своите възражения срещу оценяването на НПК въз основа на най-новата версия на модела PRIMES, с което допуска нарушаване на принципа на справедливо изслушване.

Нарушения на ДЕО или на която и да било правна норма, свързана с неговото прилагане

Съгласно член 9, параграфи 1 и 3 и член 11, параграф 1 от Директива 2003/87/ЕО държавите-членки са единствено компетентни да определят общото количество квоти за емисии. Комисията контролира прилагането на критериите от приложение III към Директивата, но няма правомощия да определя общото количество на квотите, без да вземе предвид НПК, разработени от държавите членки. Комисията е превишила контролните правомощия, които ѝ отрежда Директивата, като замества използваната от българската страна методология, съответстваща на критериите от Приложение III, с методология, която не е подходяща за оценка на българската икономика и която нарушава част от критериите.

Комисията е оценявала българския НПК въз основа на най-новата версия на модела PRIMES, данните от които са предоставени на България едва след приемане на обжалваното Решение. Следователно Комисията е допуснала нарушение на принципа за лоялно сътрудничество.

При оценяването на НПК чрез модела PRIMES Комисията не е направила достатъчно адекватен анализ на българския НПК с оглед целите на Директива 2003/87/ЕО. Прилагайки модела PRIMES при оценката на българския НПК, Комисията неправилно е заключила, че планът е несъвместим с критерии 1, 2 и 3 от Приложение III към Директивата. Отхвърлянето на плана и намаляването на общото количество квоти за разпределение с 37 % води до поставянето на българските оператори на инста-

лации в неравнопоставено положение спрямо останалите оператори в схемата за търговия на Общността. По този начин Комисията е нарушила принципа за пропорционалност и равно третиране.

В светлината на Решението на Първоинстанционния съд по дело Т-374/04 Комисията нарушава принципа за защита на легитимните очаквания и на правна сигурност, тъй като при оценката на българския НПК не прилага изцяло приетите от нея актове във връзка с Директива 2003/87/ЕО. Нарушен е принципът за защита на легитимните очаквания, тъй като българският НПК е оценяван посредством най-новата версия на PRIMES, данните от които са предоставени на България едва след приемане на обжалваното решение.

Нарушен е принципът на правна сигурност, тъй като при оценката на българския НПК Комисията използва частен документ.

Нарушен е принципът за добра администрация, тъй като при оценката на българския НПК с оглед съответствието с критерии 1, 2 и 3 от Приложение III към Директива 2003/87/ЕО, Комисията не е изследвала внимателно и обективно всички релевантни икономически и екологични фактори.

Комисията прилага неправилно обвързващите я актове, които е приела във връзка с Директива 2003/87/ЕО при оценката на българския НПК, поради което нарушава критерии 1, 2, 3, 4, 6 и 10 от Приложение III към Директива 2003/87/ЕО.

⁽¹⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

Жалба, подадена на 27 декември 2007 г. — Република България/Комисия на Европейските общности

(Дело Т-500/07)

(2008/С 64/83)

Езици на производството: български

Страни

Жалбоподател: Република България (представители: Анани Ананиев, Даниела Драмбозова и Елина Петранова)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— на основание член 230 ДЕО да се отмени напълно Решение на Комисията C(2007)5256 окончателен от 26 октомври 2007 г. относно Националния разпределителен план за 2007 г. за разпределение на квотите за емисии на парникови газове, нотифициран от България съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета,

или

— на основание член 230 ДЕО да се отмени частично Решение на Комисията C(2007)5256 окончателен от 26 октомври 2007 г. относно Националния разпределителен план за 2007 г. за разпределение на квотите за емисии на парникови газове, нотифициран от България съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, в частта, определяща общото количество квоти за разпределение,

— да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати направените от Република България разноски по делото.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят счита, че обжалваното Решение на Комисията C(2007)5256 окончателен от 26 октомври 2007 г. относно Националния разпределителен план за 2007 г. за разпределение на квотите за емисии на парникови газове (НПК) следва да бъде напълно или частично отменено на следните правни основания:

Съществени процесуални нарушения

Комисията отхвърля българския НПК като не мотивира достатъчно заключението си, че българския НПК не съответства на критерии 1, 2, 3 и 10 от Приложение III към Директива 2003/87/ЕО⁽¹⁾, поради което е налице нарушение на член 253 от Договора за създаване на Европейската общност.

Обжалваното Решение на Комисията е прието след изтичане на срока, предвиден в член 9, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО.

Преди приемането на Решението Комисията не е предоставила възможност на България да изложи своите възражения срещу оценяването на НПК въз основа на най-новата версия на модела PRIMES, с което допуска нарушаване на принципа на справедливо изслушване.

Нарушения на ДЕО или на която и да било правна норма, свързана с неговото прилагане

Съгласно член 9, параграфи 1 и 3 и член 11, параграф 1 на Директива 2003/87/ЕО държавите-членки са единствено компетентни да определят общото количество квоти за емисии. Комисията контролира прилагането на критериите от приложение III към Директивата, но няма правомощия да определя общото количество на квотите, без да вземе предвид НПК, разработени от държавите членки. Комисията е превишила контролните правомощия, които ѝ отрежда Директивата,

като замества използваната от българската страна методология, съответстваща на критериите от Приложение III, с методология, която не е подходяща за оценка на българската икономика и която нарушава част от критериите.

Комисията е оценявала българския НПК въз основа на най-новата версия на модела PRIMES, данните от който са предоставени на България едва след приемане на обжалваното Решение. Следователно Комисията е допуснала нарушение на принципа за лоялно сътрудничество.

При оценяването на НПК чрез модела PRIMES Комисията не е направила достатъчно адекватен анализ на българския НПК с оглед целите на Директива 2003/87/ЕО. Оценявайки НПК посредством модела PRIMES, Комисията неправилно е заключила, че планът е несъвместим с критерии 1, 2 и 3 от Приложение III към Директивата. Отхвърлянето на плана и намаляването на общото количество квоти за разпределение с 20 % води до поставянето на българските оператори на инсталации в неравнопоставено положение спрямо останалите оператори в схемата за търговия на Общността. По този начин Комисията е нарушила принципа за пропорционалност и равно третиране.

В светлината на Решението на Първоинстанционния съд по дело T-374/04 Комисията нарушава принципа за защита на легитимните очаквания и на правна сигурност, тъй като при оценката на българския НПК не прилага изцяло приетите от нея актове във връзка с Директива 2003/87/ЕО. Нарушен е принципът за защита на легитимните очаквания, тъй като българският НПК е оценяван посредством най-новата версия на PRIMES, данните от който са предоставени на България едва след приемане на обжалваното решение.

Нарушен е принципът на правна сигурност, тъй като при оценката на българския НПК Комисията използва частен документ.

Нарушен е принципът за добра администрация, тъй като при оценката на българския НПК с оглед съответствието с критерии 1, 2 и 3 от Приложение III на Директива 2003/87/ЕО, Комисията не е изследвала внимателно и обективно всички релевантни икономически и екологични фактори.

Комисията прилага неправилно обвързващите я актове, които е приела във връзка с Директива 2003/87/ЕО при оценката на българския НПК, поради което нарушава критерии 1, 2, 3, 4, 6 и 10 от Приложение III към Директива 2003/87/ЕО.

⁽¹⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

Жалба, подадена на 24 декември 2007 г. — RS Arbeitsschutz/CXВП — RS Components (RS)

(Дело T-501/07)

(2008/С 64/84)

Език, на който е изготвена жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: R. S. Arbeitsschutz Bedarfshandelsgesellschaft mbH (Kaltenkirchen, Германия) (представител: M. Ivens, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: RS Components Ltd (Corby, Обединеното кралство)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на втори апелативен състав от 16 октомври 2007 г., съобщено на жалбоподателя на 26 октомври 2007 г. по преписка № R 531/2007-2, както и решението на отдела по споровете от 13 февруари 2007 г. по Възражение № В 902 660

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка на Общността, състояща се от стилизирано представяне на ръкавица или ръка и главните букви „RS“ в получер шрифт, за стоки по класове 9, 17 и 25 — заявка № 4 113 981

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: RS Components Ltd

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративната марка на Общността „RS“ за стоки по класове 9, 17 и 25

Решение на отдела по споровете: изцяло приема възражението

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета.

Жалба, подадена на 8 януари 2008 г. — Buczek Automotive/Комисия

(Дело T-1/08)

(2008/С 64/85)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Buczek Automotive sp. z.o.o. (Sosnowiec, Полша) (представител: T. Gackowski, юриконсулт [radca prawny])

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— Да се отменят член 1 и член 3, параграфи 1 и 3 от Решение на Комисията от 23 октомври 2007 г. относно държавна помощ № С 23/2006 (бивш NN 35/2006), предоставена от Република Полша на производителя на стомана Група Technologie Buczek,

— при условията на евентуалност да ѝ отменят член 1 и член 3, параграфи 1 и 3 от Решение от 23 октомври 2007 г. относно държавна помощ № С 23/2006 (бивш NN 35/2006), предоставена от Република Полша на производителя на стомана Група Technologie Buczek, доколкото в тях Комисията разпорежда от Buczek Automotive sp. z.o.o да се изиска възстановяване на сумата от 7 183 528 PLN,

— да се отменят членове 4 и 5 от Решение от 23 октомври 2007 г. относно държавна помощ № С 23/2006 (бивш NN 35/2006), предоставена от Република Полша на производителя на стомана Група Technologie Buczek, доколкото тези членове се отнасят до възстановяване на помощта от Buczek Automotive sp. z.o.o,

— да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят посочва правни основания, които се покриват с изтъкнатите от него по дело T-440/07, Huta Buczek/Комисия (¹).

⁽¹⁾ ОВ С 22, стр. 50.

Жалба, подадена на 2 януари 2008 г. — Landesanstalt für Medien Nordrhein — Westfalen/Комисия

(Дело T-2/08)

(2008/C 64/86)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Landesanstalt für Medien Nordrhein — Westfalen (LfM) (Дюселдорф, Германия) [представители: Rechtsanwälte A. Rosenfeld и G.-B. Lehr]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени Решение на Решение C(2007) 5109 окончателен на Комисията от 23 октомври 2007 г. относно държавната помощ, която Федерална република Германия възнамерява да предостави за въвеждането на цифровото телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Северен Рейн Вестфалия,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва Решение C(2007) 5109 окончателен на Комисията от 23 октомври 2007 г. относно държавна помощ C 34/2006 (ex N 29/2005 и ex CP 13/2004), с което Комисията приема за несъвместима с общия пазар държавната помощ, която Федерална република Германия възнамерява да предостави на частните радио- и телевизионни оператори при въвеждането на цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Северен Рейн Вестфалия и за която помощ Комисията е уведомена.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва на първо място, че спорното решение нарушава член 87, параграф 1 ЕО, тъй като неправилно се приема, че мярката има характер на помощ. В този контекст се изтъква и нарушение на член 253 ЕО.

Освен това се твърди, че е използван недопустим модел за проверка при проверката по член 87, параграф 3, буква в) ЕО. В това отношение жалбоподателят изтъква по-нататък, че е налице неправилно упражняване на дискреционни правомощия, грешка в преценката и нарушение на член 253 ЕО.

Твърди се и нарушение на член 87, параграф 3, букви б) и г) поради неправилно упражняване на дискреционни правомощия и грешка в преценката.

В заключение жалбоподателят посочва, че съответната мярка във всички случаи попада в предвиденото в член 86, параграф 2 ЕО отраслово изключение. И в този аспект се изтъква нарушение на член 253 ЕО.

Жалба, подадена на 2 януари 2008 г. — Coedo Suarez/ Съвет

(Дело T-3/08)

(2008/C 64/87)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: Coedo Suarez (Брюксел, Белгия) (представители: S. Rodrigues и C. Bernard-Glanz, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя:

- да бъде приета настоящата жалба за допустима,
- да бъде отменено решението на Съвета от 30 октомври 2007 г. в частта, в която на жалбоподателя е отказан поискания достъп до няколко документа на Съвета свързани с и последвали инцидент между жалбоподателя и едната от неговите колежки на 19 февруари 2004 г. (протоколи от вътрешни събрания, заключение от разследване и доклад на службата за сигурност),
- да бъде осъден отговорникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба, жалбоподателят иска отмяна на решението от 30 октомври 2007 г. на Генералната дирекция „F“ на Генералния секретариат на Съвета, с което е отхвърлено потвърдителното му заявление за достъп до документите, свързани с инцидент между жалбоподателя и една от неговите колежки.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят сочи две правни основания.

Първото правно основание е изведено от нарушаването на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 ⁽¹⁾ и нарушаването на задължението за излагане на мотиви при прилагането на тази разпоредба.

Второто правно основание е изведено от нарушаването на член 5 от Регламент № 45/2001 ⁽²⁾ и от явна грешка при прилагането на този регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43, Специално издание на български език 2007, глава 1, том 3, стр. 76).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г. глава 13, том 30, стр. 142).

Жалба, подадена на 4 януари 2008 г. — Nestlé/CXВП — Master Beverage Industries (Golden Eagle)

(Дело T-5/08)

(2008/С 64/88)

Език, на който е изготвена жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Société des Produits Nestlé SA (Vevey, Швейцария) (представител: A. von Mühlendahl, lawyer)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Master Beverage Industries Pte Ltd (Singapore, Сингапур)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение от 1 октомври 2007 г. на втори апелативен състав по преписка R 563/2006 2 (марка на Общността № 3 157 005);

— да се обяви, че оспорваната заявка за регистрация на марка на Общността № 3 157 005 RED MUG с надпис „Golden Eagle“ и рисунка на орел трябва да се отхвърли;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски, включително и разноските в производството пред апелативния състав;

— да се осъди Master Beverage, другата страна в производството пред апелативния състав, да заплати съдебните разноски, включително разноските, направени от жалбоподателя в производството пред апелативния състав, в случай, че встъпи като страна по това дело.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Master Beverage Industries Pte Ltd

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративната марка „Golden Eagle“ за стоки по клас 30 — заявка № 3 157 005

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Жалбоподателят

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Марки на Общността, международни и национални фигуративни и словни марки „Red Cup“, „Gold Blend“ и форми на чаша за, inter alia, кафе

Решение на отдела по споровете: Отхвърля възражението в неговата цялост.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и на член 8, параграф 5 от Регламент № 40/94 на Съвета, доколкото оспорваната марка се отличава с висока степен на визуална прилика поради идентична подредба на девет присъщи отличителни белега, които присъстват както в заявените марки, така и в повечето по-ранни марки.

Жалба, подадена на 4 януари 2008 г. — Nestlé/CXВП — Master Beverage Industries (Golden Eagle Deluxe)

(Дело T-6/08)

(2008/С 64/89)

Език, на който е изготвена жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Société des Produits Nestlé SA (Vevey, Швейцария) (представител: A. von Mühlendahl, lawyer)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Master Beverage Industries Pte Ltd (Сингапур, Сингапур)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 1 октомври 2007 г. по Преписка R 568/2006-2 (марка на Общността № 3 156 924),
- да се постанови, че оспорваната заявка за марка на Общността № 3 156 924, която съдържа изображение на червена чаша с надпис „Golden Eagle Deluxe“, трябва да бъде отхвърлена,
- да се осъди ответникът да заплати разноските във връзка с производството, включително тези, направени от жалбоподателя в производството пред апелативния състав,
- да се осъди Master Beverage, другата страна в производството пред апелативния състав, да заплати разноските във връзка с производството, включително тези, направени от жалбоподателя в производството пред апелативния състав, в случай, че същото встъпи в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Master Beverage Industries Pte Ltd

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „Golden Eagle Deluxe“ за стоки от клас 30 — заявка № 3 156 924

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Жалбоподателят

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Фигуративна марка на Общността и международни и национални фигуративни марки и словни марки „Red Cup“, „Gold Blend“ и изображения на чаша, *inter alia*, за кафе

Решение на отдела по споровете: Отхвърля изцяло възражението

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като конфликтните марки имат висока степен на визуално подобие поради идентично подреждане на девет елемента, които присъстват и в двете марки, за които е подадена заявката, и в повечето от по-ранните марки, които поначало са отличителни.

Жалба, подадена на 4 януари 2008 г. — Nestlé/CXВП — Master Beverage Industries (Golden Eagle Deluxe)

(Дело T-7/08)

(2008/C 64/90)

Език, на който е изготвена жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Société des Produits Nestlé SA (Nestlé, Швейцария) (представител: A. von Mühlendahl, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Master Beverage Industries Pte Ltd (Сингапур, Сингапур)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 1 октомври 2007 г. по Преписка R 1312/2006-2 (марка на Общността № 3 157 534),
- да се постанови, че оспорваната заявка за марка на Общността № 3 157 534, която съдържа изображение на червена чаша с надпис „Golden Eagle Deluxe“, трябва да бъде отхвърлена,
- да се осъди ответникът да заплати разноските във връзка с производството, включително тези, направени от жалбоподателя в производството пред апелативния състав,
- да се осъди Master Beverage, другата страна в производството пред апелативния състав, да заплати разноските във връзка с производството, включително тези, направени от жалбоподателя в производството пред апелативния състав, в случай, че същото встъпи в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Master Beverage Industries Pte Ltd

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „Golden Eagle Deluxe“ за стоки от клас 30 — заявка № 3 157 534

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Жалбоподателят

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Фигуративна марка на Общността и международни и национални фигуративни марки и словни марки „Red Cup“, „Gold Blend“ и изображения на чаша, *inter alia*, за кафе

Решение на отдела по споровете: Отхвърля изцяло възражението

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като конфликтните марки имат висока степен на визуално подобие поради идентично подреждане на девет елемента, които присъстват и в двете марки, за които е подадена заявката, и в повечето от по-ранните марки, които поначало са отличителни.

**Жалба, подадена на 2 януари 2008 г. — Piccoli/UAMI
(Изображение на мида)**

(Дело T-8/08)

(2008/С 64/91)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: G.M. Piccoli Srl (Alzano Lombardo, Италия)
(представител: S. Giudici, avvocato)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени или измени Решението на първи апелативен състав, постановено на 28 септември 2007 г. и нотифицирано на 23 октомври 2007 г., да се допусне на регистрацията на триизмерна марка на Общността № 4522892, представляваща стилизираната форма на мида (мида Сен Жак), която обозначава „кифли, кифли, пълнени с крем, мармалад, шоколад и мед“
- да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: триизмерна марка, представляваща мида, показана от четири различни перспективи (заявка за регистрация № 4.522.892, за стоки от клас 30).

Решение на проверителя: Отхвърля заявката за регистрация за „изделия от зърнени храни, сладкиши и захарни изделия и сладоледи“

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 4 и член 7, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕО) 40/94 относно марката на Общността и неправилно тълкуване на някои разпоредби от Директива № 89/104/ЕИО за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марки. В това отношение се твърди, че както член 2 от Директивата, така и член 4 от Регламента признават, изрично и ясно, присъщия отличителен характер не само на опаковката на стоката, но и на нейната форма сама по себе си.

**Жалба, подадена на 7 януари 2008 г. — Volkswagen/CXВП
(CAR SILHOUETTE III)**

(Дело T-9/08)

(2008/С 64/92)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Volkswagen AG (Wolfsburg, Германия) (представители: адв. Н.-Р. Schrammek, адв. С. Drzymalla, адв. S. Risthaus, адв. R. Jepsen, Rechtsanwälte)

Ответник по жалбата: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 6 ноември 2007 г., връчено на 9 ноември 2007 г., по апелативно дело R 1306/2007-4;
- да се осъди ответникът по жалбата да заплати разноските по производството.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Международна фигуративна марка „CAR SILHOUETTE III“ за стоки от клас 12 (международна регистрация, в която се посочва Европейската общност, № W 878 349).

Решение на проверителя: Отказ на защита.

Решение на апелативния състав: Отхвърляне на жалбата.

Изложени правни основания:

- Нарушение на член 74, параграф 1, първо изречение от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾ поради нередовна служебна проверка на фактите от Службата;
- Нарушение на член 73 от Регламент (ЕО) № 40/94, а именно на правото на изслушване;
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 поради установяване на липса на отличителни белези.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, т. 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 7 януари 2008 г. — Kwang Yang Motor/СХВП — Honda Giken Kogyo (Изображение на мотор с вътрешно горене)

(Дело T-10/08)

(2008/С 64/93)

Език на който е изготвена жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Kwang Yang Motor Co. Ltd (Kaohsiung City, Тайван) (представители: P. Rath и W. Festl-Wietek, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативната комисия: Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha Co. Ltd (Токио, Япония)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на трета апелативна комисия на СХВП от 8 октомври 2007 г. по преписка R 1337/2006-3, връчено на представителите на жалбоподателя на 30 октомври 2007 г.,
- да се осъди СХВП да заплати разноските във връзка с производството пред Първоинстанционния съд и апелативната комисия.

Правни основания и основни доводи

Регистриран дизайн на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Регистриран дизайн на Общността за „Двигател с вътрешно горене“ — Дизайн на Общността № 000 163 290 — 0001

Притежател на дизайна на Общността: жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на дизайна на Общността: Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha Co. Ltd

Дизайн на страната, която иска обявяване на недействителността: дизайн, регистриран в САЩ за „мотор с вътрешно горене“ — патент № D 367 070

Решение на отдела за обявяване на недействителност: отхвърля изцяло искането за обявяване на недействителност

Решение на апелативната комисия: отменя решението на отдела за обявяване на недействителност и обявява дизайна за недействителен

Изложени правни основания: нарушение на член 4 и член 6 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета относно промишления дизайн на Общността.

Жалба, подадена на 7 януари 2008 г. — Kwang Yang Motor/СХВП — Honda Giken Kogyo (Представяне на двигател с вътрешно горене)

(Дело T-11/08)

(2008/С 64/94)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Kwang Yang Motor Co. Ltd (Kaohsiung City, Тайван) [представители: P. Rath и W. Festl-Wietek, lawyers]

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha Co. Ltd (Токио, Япония)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение № R 1380/2006-3 на трети апелативен състав на СХВП от 8 октомври 2007 г., нотифицирано на представителите на жалбоподателя на 30 октомври 2007 г.;
- СХВП да бъде осъдена да заплати разноските по производството пред Първоинстанционния съд и пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Регистриран дизайн на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Регистриран дизайн на Общността за „двигател с вътрешно горене“ — Дизайн на Общността № 000 163 290 — 0002

Притежател на дизайна на Общността: Жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на дизайна на Общността: Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha Co. Ltd

Право върху дизайна на страната, която иска обявяване на недействителността: Регистриран в САЩ дизайн на „двигател с вътрешно горене“ — Патент № D 282 071

Решение на отдела по заличаването: Изцяло отхвърля искането за обявяване на недействителност

Решение на апелативния състав: Отменя решението на отдела по заличаването и обявява дизайна за недействителен

Изложени правни основания: Нарушение на членове 4 и 6 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета относно промишления дизайн на Общността.

Жалбоподателят твърди, че свободата на авторите на двигатели с вътрешно горене се ограничава до създаването на дизайни, които отговарят на изискването за функционалност. Освен това, поради изчерпването на техническите възможности на този сектор на авторите в тази област е много трудно да предлагат алтернативи, които да създават напълно различно цялостно впечатление, без да намаляват функционалността на дизайна. Ето защо според жалбоподателя при преценката на оригиналността на дизайна трябва да се вземат предвид дори и най-малките детайли.

По-нататък жалбоподателят изтъква, че все пак е успял да запази функционалността, както и техническите характеристики на спорния дизайн, като същевременно е придал оригиналност на основните му компоненти.

Жалба, подадена на 4 януари 2008 г. от М срещу Определение, постановено на 19 октомври 2007 г. от Съда на публичната служба по дело М/ЕМЕА, F-23/07,

(Дело T-12/08 P)

(2008/C 64/95)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: М (Врохbourne, Обединено кралство) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и E. Marchal, avocats)

Друга страна в производството: Европейска агенция по лекарствата (ЕАЛ)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Определение на Съда на публичната служба от 19 октомври 2007 г. по дело М/Европейска агенция по лекарствата, по дело F-23/07,

— да се отмени решението на Агенцията от 25 октомври 2006 г., в частта в която то отхвърля искането от 8 август 2006 г. за сезиране на комисията по инвалидност,

— да се отмени решението на Агенцията, с което се отхвърля искането за обезщетение,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски за двете инстанции.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят иска отмяна на Определението на Съда на публичната служба, с което се отхвърля като недопустима жалбата с предмет отмяна на решението от 25 октомври 2006 г. на Европейската агенция по лекарствата за отхвърляне на искането му за създаване на комисия по инвалидност, както и на решението от 31 януари 2007 г., с което се отхвърля искането му за обезщетение.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва едно единствено правно основание, изведено от неспазване на общностното право от Съда на публичната служба. Той изтъква, че Съдът на публичната служба бил допуснал грешка при тълкуване на обхвата на жалбата му пред първата инстанция и следователно се е произнесъл *ultra petita*. Той твърди също така, че Съдът на публичната служба освен това бил нарушил член 33, параграфи 1 и 2 от Условието за работа на другите служители.

Жалба, подадена на 11 януари 2008 г. — Perfetti Van Melle/CXВП — Cloetta Fazer (CENTER SHOCK)

(Дело T-16/08)

(2008/C 64/96)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Италия) (представители: P. Perani и P. Pozzi, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Cloetta Fazer AB (Ljungsbro, Швеция)

Искания на жалбоподателя

- да се измени напълно Решение R 149/2006-4 на четвърти апелативен състав на СХВП, постановено на 7 ноември 2007 г. и нотифицирано на 9 ноември 2007 г.;
- да се отмени решението на отдела по заличаването на СХВП от 24 ноември 2005 г. относно искането за обявяване на недействителност № 941 С 973 065;
- да се потвърди действителността на регистрацията на марката на Общността на Perfetti № 973 065 CENTER SHOCK;
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски по настоящото производство, както и направените такива по искането за обявяване на недействителност и производството по обжалване пред СХВП.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Словната марка „CENTER SHOCK“ за стоки от клас 30 — Марка на Общността № 973 065

Притежател на марката на Общността: Жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Cloetta Fazer AB

Право върху марката на страната, която иска обявяване на недействителността: Национална словна марка „CENTER“ и „CLOETTA CENTER“ за стоки, класирани, *inter alia*, в клас 30

Решение на отдела по заличаването: Обявява марката на Общността за недействителна

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 52, параграф 1, буква а) от Регламент № 40/94 на Съвета, доколкото разглежданите марки са напълно различни във фонетично и концептуално отношение, и дават различно цялостно впечатление, макар и да притежават общ елемент. Освен това, според жалбоподателя, Cloetta и Perfetti действат на различни пазари, тъй като техните стоки отговарят на различни нужди и са предназначени за различни потребители.

Жалба, подадена на 14 януари 2008 г. от Marta Andreasen срещу решение, постановено на 8 ноември 2007 г. от Съда на публичната служба по дело F-40/05, Andersen/Комисия

(Дело T-17/08 P)

(2008/C 64/97)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marta Andreasen (Барселона, Испания)
(представител: B. Marthoz, avocat)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Съда на публичната служба от 8 ноември 2007 г. по дело F-40/05 и да се реши спора като се уважат исканията на жалбоподателката, направени в първоинстанционното производство, включително искането за обезщетение на вредите;
- да се осъди ответникът по жалбата да понесе съдебните разноски;
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати всички разходи и съдебни разноски;
- при условията на евентуалност, да се отмени решението на Съда на публичната служба от 8 ноември 2007 г. по дело F-40/05, да препрати делото обратно на Съда на публичната служба и да няма произнасяне по съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Със своята жалба жалбоподателката иска отмяната на решението на Съда на публичната служба, с което се отхвърля жалба с предмет, от една страна, отмяна на решението от 30 октомври 2004 г., с което Комисията ѝ е определила дисциплинарна санкция освобождаване от длъжност без намаление на пенсионните права и, от друга страна, искане за обезщетение на вредите.

В подкрепа на своята жалба жалбоподателката посочва пет правни основания.

Най-напред, тя изтъква, че Съдът на публичната служба нарушил член 10 от приложение IX от Правилника, тъй като не извършил контрол за законосъобразност и за пропорционалност на обжалваното в първоинстанционното производство решение по отношение на приложението на тази разпоредба като се отчитат конкретните обстоятелства и особеното положение на жалбоподателката, свързано с характера на функциите, които тя е упражнявала.

Второто правно основание е изведено от твърдяното нарушение на принципите за законност на актовете на Общността, за тяхното прилагане във времето и за правната сигурност, доколкото Съдът на публичната служба не изложил мотиви в своето решение по въпросите, свързани с прилагането в дадения случай на правилата от стария и новия Правилник за длъжностните лица.

Освен това жалбоподателката упреква Съда на публичната служба в изопачаване на фактите, които му били представени за преценка.

Тя посочва също така грешка в преценката и нарушение от Съда на публичната служба на членове 11, 12, 17 и 21 от Правилника, поради това, че той не мотивирал надлежно своето решение, въпреки че одобрил прилагането на тези разпоредби, така както то било направено с обжалваното пред първа инстанция решение.

Накрая жалбоподателката твърди, че Съдът на публичната служба нарушил също принципите, признати в член 6, параграф 1 и член 13 от Европейската конвенция за правата на човека и членове 41 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 8 януари 2008 г. — Evets Corporation/CXВП

(Дело T-20/08)

(2008/С 64/98)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Evets Corporation (Irvine, Съединените щати)
(представител: S. Ryan, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение R 603/2007–4 на четвърти апелативен състав от 5 ноември 2007 г.;

— вместо него да се постанови определение, с което да се приеме, че искането за *restitutio in integrum* е направено в предвидения в член 78, параграф 2 срок;

— делото да се върне на четвърти апелативен състав за произнасяне по същество относно това дали е била проявена цялата налагаща се предпазливост за подновяване на марката, за която става въпрос;

— да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка на Общността „DANELECTRO“ за стоки и услуги от класове 9 и 15 — заявка № 117 937

Решение на отдела по администриране на марките и по правните въпроси: Отхвърля искането за *restitutio in integrum* и приема, че марката следва да се счита за отменена

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата и приема, че искането за *restitutio in integrum* следва да се счита за неподдено

Изложени правни основания: Нарушение на член 78, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета.

Жалбоподателят поддържа, че въпросът за спазването на предвидения от посочената по-горе разпоредба двумесечен срок за подаване на искането за подновяване на регистрацията на марка и за плащане на таксата за подновяване, не е предмет на жалбата му. Ако съдът приеме, че апелативният състав е имал право да разгледа този въпрос, жалбоподателят излага като евентуален довод, че срокът е изчислен неправилно.

Жалба, подадена на 8 януари 2008 г. — Evets/CXВП (QWIK TUNE)

(Дело T-21/08)

(2008/С 64/99)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Evets Corporation (Irvine, Съединени Щати)
(представител: S. Ryan, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решение № R 604/2007–4 на четвърти апелативен състав от 5 ноември 2007 г.,

- Да се замени с разпореждане, че искането за *restitutio in integrum* е било подадено в рамките на срока, определен в член 78, параграф 2,
- Делото да се върне на четвърти апелативен състав, който да се произнесе по същество по въпроса дали е била положена дължимата грижа за подновяване на съответната марка,
- да се осъди ответникът да заплати разностите.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка на Общността „QWIK TUNE“ за стоки и услуги от класове 9 и 15 — заявка № 117 994

Решение на отдела по администриране на марките и по правните въпроси: Отхвърля искането за *restitutio in integrum* и обявява, че счита марката за заличена.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата и обявява, че счита искането за *restitutio in integrum* за неподадено.

Изложени правни основания: Правните основания и основните доводи, изтъкнати от жалбоподателя са същите или подобни на тези по дело T-20/08, Evets/CXВП (DANELECTRO).

Жалба, подадена на 16 януари 2008 г. — Weldebräu/CXВП — Kofola Holding (форма на бутилка)

(Дело T-24/08)

(2008/C 64/100)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Weldebräu GmbH & Co. KG (Plankstadt, Германия) (представител: W. Göpfert, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Kofola Holding a.s. (Ostrava, Чешка република)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решение № R 1096/2006-4 от 15 ноември 2007 г. на Четвърти апелативен състав на CXВП,

- да се осъди CXВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Kofola Holding a.s.

Марка на Общността предмет на спора: триизмерната марка „форма на бутилка“ за стоки от класове 30, 32 и 33 (Заявка за регистрация № 3 367 539).

Притежател на марката или знака, посочен в подкрепа на възражението: жалбоподателят.

Марка или знак, посочени в подкрепа на възражението: триизмерната марка „форма на бутилка“ за стоки от класове 21, 32 и 33 (Марка на Общността № 690 016).

Решение на отдела по споровете: отхвърляне на възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърляне на жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94⁽¹⁾, тъй като съществува вероятност от объркване между двете марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността, (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 11 януари 2008 г. — Katjes Fassin/CXВП (Yoghurt-Gums)

(Дело T-25/08)

(2008/C 64/101)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich, Германия) (представител: R. Uecker, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение № R 1322/2006-4 от 25 октомври 2007 г. на Четвърти апелативен състав,
- да се осъди ответникът да заплати разноските по тази жалба, както и тези направени пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка „Yoghurt-Gums“ за стоки от класове 29, 30 и 32 (Заявка № 4 929 808).

Решение на проверителя: частичен отказ от регистрация.

Решение на апелативния състав: отхвърляне на жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и в) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾ относно стоките от клас 30, които все още са предмет на спора.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ 1994 г., L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Определение на Първоинстанционния съд от 14 януари 2008 г. — Fédération Internationale des Maisons de l'Europe/Комисия

(Дело T-417/03) ⁽¹⁾

(2008/C 64/102)

Език на производството: френски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 6.3.2004 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 27 ноември 2007 г. — Microsoft/Комисия

(Дело T-313/05) ⁽¹⁾

(2008/C 64/103)

Език на производството: английски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 257, 15.10.2005 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

**Определение на Съда на публичната служба (втори състав)
от 12 декември 2007 г. — Georgi Kerelov/Комисия**

(Дело F-109/07)

**(Длъжностни лица — Явна недопустимост — Член 44,
параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на
Първоинстанционния съд)**

(2008/С 64/104)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Georgi Kerelov (Пазарджик, България)
(представител: адв. А. Kerelov)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет

Искане за отмяна на решението на EPSO от 2 февруари 2007 година да не съобщи на жалбоподателя информацията и документите, свързани с конкурса, от една страна и поправка на вредата, която той бил претърпял, от друга страна.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Всяка от страните понася своите съдебни разноски.

**Определение на Съда на публичната служба (втори състав)
от 12 декември 2007 г. — Керелов/Комисия**

(Дело F-110/07)

**(Публична служба — Явна недопустимост — Член 44,
параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на
Първоинстанционния съд)**

(2008/С 64/105)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Георги Керелов (Пазарджик, България)
[представител: адв. А. Керелов]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет

Жалба за отмяна, от една страна, на решението на EPSO (Службата за подбор на персонал) от 7 февруари 2007 г. да не се съобщят на жалбоподателя данните и документите относно конкурса и, от друга страна, обезщетение за претърпени вреди.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Осъжда всяка страна да заплати направените от нея съдебни разноски.

**Определение на Съда на публичната служба (втори състав)
от 12 декември 2007 г. — Керелов/Комисия на
Европейските общности**

(Дело F-111/07)

**(Публична служба — Явна недопустимост — Член 44,
параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на
Първоинстанционния съд)**

(2008/С 64/106)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Георги Керелов (Пазарджик, България)
(представител: адв. А. Керелов)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет

От една страна, искане за отмяна на решението на EPSO от 14.12.2006 г. да не покани жалбоподателят да попълни заявление за кандидатстване с оглед на евентуално допускане до конкурса и, от друга страна, искане за обезщетение на вредите, които бил претърпял.

Диспозитив на определението

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

Жалба, подадена на 8 октомври 2007 г. — Tomas/ Парламент

(Дело F-116/07)

(2008/C 64/107)

Език на производството: литовски

Страни

Жалбоподател: Stanislovas Tomas (Kerkrade, Нидерландия) (представител: M. Michalauskas, advokato)

Ответник: Европейски парламент

Искания на ищеца

- да бъде отменено решението на Органа по назначаване за уволнение на жалбоподателя, ако не е отменено с решението за отхвърляне на неговата жалба или да бъде отменено решението за отхвърляне на жалбата, ако то не отменя решението за уволнение,
- да бъде осъден ответникът да заплати на жалбоподателя сумата 125 000 EUR като обезщетение за неимуществени и имуществени вреди, претърпени от жалбоподателя,
- да бъде осъден ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска, от една страна, отмяна на решението, с което Органът по назначаване решава да го уволни, а от друга страна, обезщетение за претърпените вреди. В подкрепа на жалбата си той сочи злоупотребя със служебно положение от

страна на Органа по назначаване, нарушаване на няколко разпоредби от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности, както и нарушаване на член 19 от Европейския кодекс за добро поведение на администрацията, нарушаване на принципите за зачитане на правото на защита и за доброто управление и нарушаване на задължението за полагане на дължимата грижа от страна на Парламента.

Жалба, подадена на 25 октомври 2007 г. — Marcuccio/ Комисия

(Дело F-122/07)

(2008/C 64/108)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя:

- да се отмени докладна записка № prot. RELEX.K.4 D(2006) 522434 от 30 ноември 2006 година,
- да се отмени докладна записка № prot. D(2007) 502458 от 15 февруари 2007 година,
- да се отмени решението за приключване на разследването относно събитието от 6 септември 2001 г., когато жалбоподателят е поискал съдействие от службата по охрана на делегацията на Европейската Комисия в Ангола за смяна на една от гумите на личния си автомобил,
- да се отмени, независимо от неговата форма, решенето, с което ответникът отхвърля молбата на жалбоподателя от 1 септември 2006 г., подадена до органа по назначаването,
- да се отмени, доколкото е необходимо, докладна записка № prot. ADMIN.B.2/MB/nb D(07) 16072 от 16 юли 2007 г.,
- да се отмени, доколкото е необходимо и независимо от неговата форма, решението, с което ответникът отхвърля жалбата на жалбоподателя от 26 март 2007 г., подадена до органа по назначаването,

— да се осъди ответникът да извърши разследване с цел да се установят събитията от 5 май 2003 г., когато временният ръководител на администрацията на делегацията на Европейската Комисия в Ангола е управлявал автомобила на жалбоподателя от външния двор на хотела на делегацията до отстоящо на около четири километра място, събитията от 6 септември 2001 г. и наличието на каквато и да е връзка между тях, както и да уведоми незабавно жалбоподателя за резултатите от разследването, да изложи на подходящи и видими места обяви, съдържащи извлечение от заключенията на разследването и да гарантира достъпа до тези заключения, или при условията на евентуалност, да се осъди ответникът да плати на жалбоподателя като обезщетение за необратимите вреди, претърпени в резултат на отхвърляне на молбата от 1 септември 2006 г., сумата от 100 000 EUR, или съответната по-висока или по-ниска сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост, а за вредите, които ще настъпят след днешна дата, сумата от 20 EUR на ден, или съответната по-висока или по-ниска сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост, считано от 26 октомври 2007 година до деня, в който жалбоподателят бъде уведомен, че разследването е извършено и че заключенията от него са оповестени по подходящ начин,

— да се осъди ответникът да плати на жалбоподателя като обезщетение за необратимите вреди, претърпени в резултат на отказа да му бъде изпратен превода на италиански език на докладна записка от 30 ноември 2006 г., сумата от 20 000 EUR, или съответната по-висока или по-ниска сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост, а за вредите, които ще настъпят след днешна дата, сумата от 2 EUR на ден, или съответната по-висока или по-ниска сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост, считано от 26 октомври 2007 година до деня, в който бъдат предприети всички мерки за изпълнение на отмяната на отказа,

— да се осъди ответникът да плати на жалбоподателя като обезщетение за вреди, които вече са настъпили и за тези които могат да настъпят в бъдеще, в резултат на решението за приключване на разследването, сумата от 20 000 EUR, или съответната по-висока или по-ниска сума определена от Съда на публичната служба по справедливост, която да бъде изплатена веднага след постановяване на решението по делото; за вредите, които ще настъпят след днешна дата, сумата от 25 EUR на ден, или съответната по-висока или по-ниска сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост, считано от 26 октомври 2007 година до деня, в който ответника ще предприеме всички мерки за изпълнение на исканата отмяна на решението за приключване на разследването,

— да се установи незаконосъобразността на обстоятелството, че най-малко до датата, на която е получил докладната записка от 30 ноември 2006 г., жалбоподателят не е бил уведомен за решението за приключване на разследването,

— да се установи незаконността на липсата на уведомление за приключване на разследването,

— да се осъди ответникът да плати на жалбоподателя като обезщетение за вредите, произтичащи от липсата на уведомление за приключване на разследването, сумата от 50 000 EUR, или съответната по-висока или по-ниска сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на своите доводи жалбоподателят привежда следните три прави основания: 1) пълна липса на мотиви поради нелогичност, непоследователност, необмисленост, неяснота, непълнота и липса или неадекватност на разследването 2) сериозно, явно и очевидно нарушение на закона; 3) нарушение на задължението за полагане на дължимата грижа и на задължението за добро управление.

Жалба, подадена на 3 декември 2007 г. — Adjemian и др./ Комисия

(Дело F-134/07)

(2008/C 64/109)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Vahan Adjemian (Angera, Италия) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и E. Marchal, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет и описание на спора

Отмяна на решения на Комисията, чрез които, от една страна, се отказва подновяване на договорите на жалбоподателите като договорно наети служители за неопределено време или на срочни договори и, от друга страна, се определят условията за наемане. В подкрепа на жалбата си, жалбоподателите се позовават на нарушаване на принципа за стабилност на трудовите отношения, по-специално на незаконосъобразност на член 88 от УРДС, доколкото ограничава продължителността на договорите на договорно наетите служители.

Искания на жалбоподателя

— да се отменят последователните решения на Комисията, и по-специално това от 28 април 2004 г., относно максималната продължителност за наемане на временен персонал в службите ѝ,

— да се обяви за незаконосъобразен член 88 от УРДС, доколкото ограничава продължителността на договорите на договорно наетите служители,

- да се отменят решенията на Комисията от 23 август и 31 октомври 2007 г., с които се отхвърлят жалби R/263/07, R/492/07 и R/390/07 срещу решенията на Комисията да сключи или да поднови договорите на жалбоподателите като договорно наети служители само за определено време,
- да се отмени решението на Комисията от 5 септември 2007 г., с което се отхвърлят молбите на жалбоподателите от 31 май и 20 юли 2007 г. за продължаване за неопределено време на договорите за договорно наети служители на жалбоподателите,
- да се отменят решенията на Комисията за определяне на съответни условия за наемане на жалбоподателите, доколкото договорите им или тяхното продължаване са ограничени за определено време,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

**Жалба, подадена на 29 декември 2007 г. — Marcuccio/
Комисия**

(Дело F-146/07)

(2008/С 64/110)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет и описание на спора

Жалбата е подадена срещу отхвърлянето от ответника на искането на жалбоподателя да бъде проведено или приключено разследване относно факта, че на 29 октомври 2001 г. в помещенията на делегацията на Европейската Комисия в Ангола, където работи в качеството си на длъжностно лице на ответника, в рамките на работното време жалбоподателят влиза в случаен контакт с белезникав прах от неизвестно естество и да му бъде предоставена всяка информация относно това какво се е случило с пробата от този прах и относно процедурите за съхранение и достъп до нея.

В подкрепа на своите доводи във връзка с отхвърлянето от ответника жалбоподателят привежда следните три правни основания: 1) пълна липса на мотиви, както и нелогичност, непоследователност, необмисленост, неяснота, използване като претекст и липса или неадекватност на разследването; 2) сериозно, явно и очевидно нарушение на закона; 3) нарушение на задължението за полагане на дължимата грижа и на задължението за добро управление.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени, доколкото е необходимо, докладна записка № prot. ADMINB.2/MB/nb D(07)4623 от 23 февруари 2007 г.;
- да се отмени решението, независимо от неговата форма, с което ответникът отхвърля искането на жалбоподателя от 10 октомври 2006 г., подадено до органа по назначаването;
- да се отмени, доколкото е необходимо, и независимо от неговата форма, решението, с което се отхвърля жалбата на жалбоподателя от 27 април 2007 г., подадена до органа по назначаването;
- да се отмени, доколкото е необходимо, докладна записка № prot. ADMIN.B.2/MB/lb D(07)19393 от 4 септември 2007 г.;
- да се установи фактът, че ответникът не е провел или приключил никакво подходящо разследване, в това число подготвителни или последващи мерки за такова разследване, с цел да се установи всяко предварително или последващо обстоятелство, което е свързано по какъвто и да е начин с факта, че на 29 октомври 2001 г. в помещенията на делегацията на Европейската Комисия в Ангола, където работи *illocum teneo* в качеството си на длъжностно лице на ответника, в рамките на работното време жалбоподателят влиза в случаен контакт с белезникав прах от неизвестно естество;
- да се установи и декларира, че липсата на провеждане на разследване е незаконно;
- да се осъди ответникът да проведе или да приключи разследването, да извърши поредица от съответни произтичащи от разследването действия, да предостави на жалбоподателя информацията относно събитието от 29 октомври 2001 г., да гарантира на жалбоподателя достъп до пробата от праха;
- да се осъди ответникът да заплати на жалбоподателя като обезщетение за необратимо претърпените към днешна дата вреди, настъпили в резултат на липсата на разследване, сумата от 3 000 000 EUR или съответната по-висока или по-ниска сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост;

- да се осъди ответникът да заплати на жалбоподателя като обезщетение за вредите, които ще настъпят в бъдеще в резултат на липсата на разследване, сумата от 300 EUR на ден, или съответната по-висока или по-ниска сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост, считано от утрешния ден до деня, в който — след като е проведено разследването и взети свързаните с него подготвителни или произтичащи мерки — жалбоподателят получи известие за заключенията от разследването, заедно с оповестяването им по подходящ начин в помещенията на делегацията и в Главна дирекция „Развитие и външни отношения“;
- да се разгледа поведението на ответника преди, по време и след събитието от 29 октомври 2001 г., което по някакъв начин е свързано с това събитие, с изключение на непроверждането на разследване;
- да се установи и обяви, че въпросното поведение е незаконно;
- да се осъди ответникът да заплати на жалбоподателя като обезщетение за вредите, произтичащи от въпросното поведение, сумата от 5 000 000 EUR или съответната по-висока или по-ниска сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост;
- да се осъди ЕК да възстанови на жалбоподателя съдебните разходи, разходи и хонорари, направени в хода на производството, включително и свързаните с изготвянето на заключение на вешо лице на страната, което може да бъде изготвено с цел да се установи дали са налице условията да бъде осъден ответникът да плати на жалбоподателя всяка една от посочените по-горе суми и, по-общо, да се установи всеки факт, който е необходим, за да бъде постановено решение по настоящото дело.

Жалба, подадена на 2 януари 2008 г. — Bart Nijs/Сметна палата

(Дело F-1/08)

(2008/С 64/111)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bart Nijs (Bereldange, Люксембург)
[представител: F. Rollinger, avocat]

Ответник: Сметна палата на Европейските общности

Предмет и описание на спора

От една страна, отмяна на решение на апелативната комисия да не бъде повишен жалбоподателят в степен А*11 в рамките на

процедурата по повишаване за 2005 г. и, от друга страна, искане за обезщетение на вредите.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени докладът за кариерно развитие на жалбоподателя за 2005-2006 г., включително Решение № 01/2007 на апелативната комисия за одобряване на същия, получено от жалбоподателя на 2 март 2007 г.;
- да се отменят свързаните и последващи решения, по-специално решението да не бъде повишен жалбоподателят в степен AD 11 през 2007 г.;
- да се отмени взетото на събрание с ограничен брой присъстващи решение на Сметната палата от 8 март 2007 г. за подновяване на мандата на г-н М. Michel Hervé на 1 юли 2007 г. за срок от шест години;
- да се осъди Сметната палата да поправи претърпените неимуществени вреди на стойност от 10 000 EUR, както и имуществените вреди, състоящи се от разликата между получените от жалбоподателят заплати след датата на влизане в сила на последните решения за повишаване, съобщени на 3 април 2007 г., и тези, на които той би имал право, ако беше повишен на тази дата;
- да се осъди Сметната палата на Европейските общности да заплати съдебните разходи.

Жалба, подадена на 3 януари 2008 г. — Marcuccio/Комисия

(Дело F-3/08)

(2008/С 64/112)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет и описание на спора

Жалбата е подадена във връзка с решението, с което ответникът отхвърля молбата на ищеца да получи превода на италиански език на адресираната до него докладна записка съставена на английски език.

Искания на жалбоподателя:

- да се отмени докладна записка № prot. RELEX.K7/PL/dg D (2007)502497 от 15 февруари 2007 година,
- да се отмени решението, независимо от неговата форма, с което ответникът отхвърля молбата на жалбоподателя от 27 януари 2007 г., подадена до органа по назначаването,
- да се отмени, доколкото е необходимо и, независимо от неговата форма, решението, с което се отхвърля жалбата на жалбоподателя от 26 май 2007 г., подадена до органа по назначаването,
- да се осъди ответникът да заплати на жалбоподателя обезщетение за вредата, произтичаща от актовете, чиято отмяна се иска, в размер на 1 000 EUR или съответната по-висока или по-ниска сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

обявен за недействителен списъкът на лауреатите от конкурс EPSO AD/26/05,

- при условията на евентуалност, да бъдат отменени решението на ответника от 10 май 2007 г. и решението по жалбата от 2 октомври 2007 г. и да бъде задължен ответника да включи жалбоподателя в списъка на лауреатите от конкурс EPSO AD/26/05,
- ако не уважи второто искане, да бъдат отменени решението на ответника от 10 май 2007 г. и решението по жалбата от 2 октомври 2007 г. и да бъде задължен ответника да определи нова дата за устен изпит на жалбоподателя с подходящ период за подготовка както и да разгледа възможността за включването му в списъка на лауреатите според съответните критерии за оценка,
- да бъде задължен ответника да представи мотиви към решението от 10 май 2007 г. и да се предостави на жалбоподателя право да се запознае с протокола от устния изпит от 6 март 2007 г.,
- да се осъди ответника за заплатата съдебните разноски,
- евентуално, да бъде постановено отсъствено решение.

Жалба, подадена на 10 януари 2008 г. —
Brune/Kommission

(Дело F-5/08)

(2008/С 64/113)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Markus Brune (Брюксел, Белгия) (представител: Н. Mannes, Rechtsanwalt)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на ответника относно невключване на жалбоподателя поради недостатъчен брой точки в списъка на лауреатите от конкурс EPSO AD/26/05.

Искания на жалбоподателя

- да бъдат отменени решението на ответника от 10 май 2007 г. и решението по жалбата от 2 октомври 2007 г. и да бъде

Жалба, подадена на 14 януари 2008 г. — Schönberger/
Парламент

(Дело F-7/08)

(2008/С 64/114)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Peter Schönberger (Люксембург, Люксембург) (представител: Prozessbevollmächtigter: O. Mader, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейски парламент

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на Парламента да не присъди на жалбоподателя трета точка за заслуги при атестирането му през 2003 г.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на ответника от 15 януари 2007 г., с което се отказва присъждането на трета точка за заслуги на жалбоподателя при атестирането му през 2003 г., както и да се отмени решението на ответника от 16 октомври 2007 г., с което е отхвърлена жалбата на жалбоподателя срещу решението от 15 януари 2007 г.,
- да се осъди жалбоподателят да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 18 януари 2008 г. — Rosenbaum/Комисия

(Дело F-9/08)

(2008/C 64/115)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Rosenbaum (Бон, Германия) [представител: Н.-J. Rüber, Rechtsanwalt]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на ответника за класиране на жалбоподателя към момента на неговото назначаване в степен AD 6/2

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на органа по назначаването на Комисията на Европейските общности от 13 февруари 2007 г. относно класиране на жалбоподателя в степен AD 6/2,
- да се установи, че назначаването трябва да се извърши в степен AD 9;
- при условията на евентуалност, да се установи, че назначаването трябва да се извърши в степен AD 8,
- ако не бъде уважено третото искане, да се установи, че назначаването трябва да се извърши в степен AD 7,

- да се осъди ответника за да постави жалбоподателя в такова положение, в каквото той би се намирал при надлежно класиране,
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 21 януари 2008 г. — Aayhan и др./Парламент

(Дело F-10/08)

(2008/C 64/116)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Laleh Aayhan (Страсбург, Франция) и други (представител: R. Blindauer, avocat)

Ответник: Европейски парламент

Предмет и описание на спора

Отмяна на Решението на Европейския парламент от 25 октомври 2007 г., с което се отхвърля подадената от жалбоподателите на 21 юни 2007 г. жалба за признаване на всички договори с определен срок, които те са сключили с тази институция, за един общ договор за неопределено време

Искания на жалбоподателите

- Да се отмени изричното решение от 25 октомври 2007 г. на Генералния секретар на Европейския парламент, орган по назначаването (ОН), за отхвърляне на жалба, постъпила в Парламента на 27 юни 2007 г.;
- всички договори с определен срок, сключени между жалбоподателите и Европейския парламент, да се считат за един общ договор за неопределено време, оставащ в сила след 1 януари 2007 г.;
- всички подали жалба служители да се възстановят на договор за неопределено време към Европейския парламент;
- на всеки подал жалба служител да се присъди обезщетение за целия период от постъпването му на служба, равняващо се на правото на платен годишен отпуск, придобито за времето на работа;

— да се вземе предвид обстоятелството, че жалбоподателите считат Решението от 20 април 2007 г. за отхвърляне на жалбата и че вече са сезирали Съда на публичната служба.

**Определение на Съда на публичната служба (първи състав)
от 22 януари 2008 г. — Erbežnik/Парламент**

(Дело F-106/06) ⁽¹⁾

(2008/C 64/117)

Език на производството: словенски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 281, 18.11.2006 г. стр. 46.

**Определение на Съда на публичната служба (първи състав)
от 23 януари 2008 г. — De Faus/Комисия**

(Дело F-62/07) ⁽¹⁾

(2008/C 64/118)

Език на производството: френски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 199, 25.8.2007 г., стр. 53.

**Определение на Съда на публичната служба (първи състав)
от 23 януари 2008 г. — De Faus/Комисия**

(Дело F-123/07)

(2008/C 64/119)

Език на производството: френски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра, вследствие доброволно уреждане на спора.